

Bruxelles, den 24.5.2023
COM(2023) 279 final

2023/0167 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF, 2011/61/EU, 2014/65/EU og (EU)
2016/97 for så vidt angår reglerne for beskyttelse af detailinvestorer i Unionen**

(EØS-relevant tekst)

{SEC(2023) 330 final} - {SWD(2023) 278 final} - {SWD(2023) 279 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

I overensstemmelse med Europa-Kommissionens mål om "en økonomi, der tjener alle" og som bebudet i arbejdsprogrammet for 2023 søger Kommissionen at sikre, at de retlige rammer for detailinvesteringer i tilstrækkelig grad gør det muligt for forbrugerne at træffe informerede beslutninger, fremmer bedre og mere retfærdige markedsresultater og i sidste ende skaber de nødvendige betingelser for at øge detailinvestorerne's deltagelse i kapitalmarkederne.

I sin nye handlingsplan for kapitalmarkedsunionen fra september 2020¹ meddelte Kommissionen, at den havde til hensigt at fremlægge en strategi for detailinvesteringer i Europa, som skal sikre, at detailinvestorerne fuldt ud kan drage fordel af kapitalmarkederne, og at de understøttes af sammenhængende regler på tværs af alle de forskellige retlige instrumenter.

Et centralt mål med kapitalmarkedsunionen er at sikre, at forbrugerne fuldt ud kan udnytte de investeringsmuligheder, som kapitalmarkederne tilbyder. Detaildeltagelsen på kapitalmarkederne varierer meget fra medlemsstat til medlemsstat, hvilket afspejler forskellige historiske og socioøkonomiske forhold, men detailinvestorerne bør kunne opnå bedre investeringsresultater, end det er tilfældet i øjeblikket, når de deltager på EU's kapitalmarkeder.

Dette mål deles af medlovgiverne:

- Den 3. december 2020 opfordrede Rådet i sine konklusioner om Kommissionens handlingsplan for kapitalmarkedsunionen² Kommissionen til at iværksætte gennemførelsen af de dele af handlingsplanen, der har til formål at fremme investeringsaktiviteten, navnlig blandt detailinvestorer i EU, samtidig med at der sikres et højt niveau af forbruger- og investorbeskyttelse.
- Den 8. oktober 2020 vedtog Europa-Parlamentet en beslutning om den videre udvikling af kapitalmarkedsunionen³, hvori Parlamentet i overvejende grad bifaldt foranstaltninger til at øge detailinvestorerne's deltagelse i kapitalmarkederne. I beslutningen blev det fremhævet, at øget deltagelse fra detailinvestorerne's side kræver en ændring af investeringskulturen, og at en sådan ændring kun kan opnås, hvis detailinvestorerne føler sig overbevist om, at det er attraktivt at investere i kapitalmarkederne på grundlag af acceptable og klart definerede risici.

Kommissionen er bekymret for, at kapitalmarkederne ikke i tilstrækkelig grad opfylder EU-borgernes langsigtede finansieringsbehov, idet de ofte er alt for afhængige af opsparinger, der giver et lavt afkast. Kommissionen har identificeret en række væsentlige problemer på detailinvestorerne's rejse, som gør det vanskeligere for dem at drage fuld fordel af kapitalmarkederne: 1) Detailinvestorerne har vanskeligt ved at få adgang til relevante, sammenlignelige og letforståelige oplysninger om investeringsprodukter, som kan hjælpe dem

---

¹ https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/growth-and-investment/capital-markets-union/capital-markets-union-2020-action-plan_en.

² <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-12898-2020-REV-1/da/pdf>.

³ https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0266_DA.html.

med at træffe informerede investeringsvalg, 2) detailinvestorerne er i stadig større grad i risiko for at blive uhensigtsmæssigt påvirket af urealistiske markedsføringsoplysninger via digitale kanaler og vildledende markedsføringspraksis, 3) der er mangler i den måde, produkterne produceres og distribueres på, som hænger sammen med de interessekonflikter, der kan opstå som følge af betaling af tilskyndelser mellem produktproducenter og distributører, og 4) nogle investeringsprodukter omfatter urimeligt høje omkostninger og giver derfor ikke altid detailinvestoren værdi for pengene. Forskelle i den måde, hvorpå reglerne er udformet på tværs af retlige instrumenter, kan også være en kilde til forvirring for investorerne og resultere i forskellige niveauer af investorbekyttelse.

Disse problemer undergraver detailinvestorerens tillid til kapitalmarkederne. Ifølge en nylig Eurobarometerundersøgelse⁴ har kun 38 % af forbrugerne tillid til, at den investeringsrådgivning, de modtager fra finansielle formidlere, primært er i deres interesse. Manglende tillid er en af årsagerne til lavere detailldeltagelse og hæmmer vækstpotentialet i detailledet⁵.

Samtidig er den finansielle forståelse i EU for lav. For alt for mange mennesker kan det finansielle system virke komplekst og uforståeligt. Folk mangler ofte tillid, viden og færdigheder til at forvalte deres daglige økonomi og træffe vigtige økonomiske beslutninger, f.eks. spare op til at købe et hus eller forberede sig på deres pension. Ringefinansiell forståelse kan påvirke den enkeltes personlige og økonomiske velfærd, navnlig i sårbare grupper i samfundet. Øget finansiell forståelse er derfor blevet en af Kommissionens vigtigste prioriteter⁶ og er så meget desto vigtigere på grund af den igangværende digitalisering af finanssektoren. Finansiell uddannelse⁷ bør skræddersys bedre, så den opfylder de forskellige behov hos forskellige grupper af borgere. En afgørende faktor i denne forbindelse er at sætte borgerne i stand til at forstå de fordele og risici, der er forbundet med at investere, og den rådgivning, de modtager, med henblik på at træffe finansielle beslutninger i deres egen bedste interesse. Dette indebærer ikke en forventning om, at borgerne bliver eksperter i finansielle tjenesteydelser, men at de har den nødvendige viden, information og tillid, der gør det muligt at træffe beslutninger, som opfylder deres finansielle behov.

I lyset af den generelle økonomiske kontekst, som foranstaltningerne i denne strategi vurderes i forhold til, er EU's marked for detailinvesteringer fortsat kendetegnet ved en lav deltagelse set i forhold til internationale ligestillede. I 2021 bestod ca. 17 % af de aktiver, som EU-27's husholdninger besad, af finansielle værdipapirer (noterede aktier, obligationer,

---

⁴ Eurobarometerundersøgelse, der følger graden af finansiell forståelse i EU i 2023. Det relevante spørgsmål i undersøgelsen er spørgsmål 12: "I hvor høj grad har du tillid til, at den investeringsrådgivning, du modtager fra din bank/dit forsikringselskab/din finansielle rådgiver, primært er i din interesse?".

⁵ Eurobarometerundersøgelse om finansielle tjenesteydelser og produkter i detailledet, oktober 2022. Andre faktorer, der har indflydelse, er manglen på finansielle midler, bekymringer over risiciene, usikkerhed om det potentielle afkast, manglende forståelse/kompleksitet og en præference for at placere penge andre steder.

⁶ Det er værd at bemærke, at forordningerne om oprettelse af de europæiske tilsynsmyndigheder også giver mandat til at gennemgå og koordinere de kompetente myndigheders initiativer vedrørende finansiell forståelse og uddannelse (artikel 9, stk. 1, litra b), i de tre oprettelsesforordninger).

⁷ I denne forbindelse skal "finansiell uddannelse" forstås som den formelle eller uformelle proces, hvorigennem enkeltpersoner tilegner sig finansiell forståelse (resultatet).

investeringsforeninger og finansielle derivater). Til sammenligning bestod ca. 43 % af de aktiver, som husholdningerne i USA besad, af værdipapirer⁸.

EU's strategi for detailinvesteringer har til formål at styrke de lovgivningsmæssige rammer for at sikre, at detailinvestorer 1) klædes på til at træffe mere informerede investeringsbeslutninger, der bedre svarer til deres behov og mål, og 2) er tilstrækkeligt beskyttet i det indre marked af en sammenhængende lovramme. Dette vil øge tiltroen og tilliden, bringe borgerne tættere på kapitalmarkederne og øge detailinvestorenes deltagelse.

EU's strategi for detailinvesteringer behandler en lang række spørgsmål i forbindelse med detailinvestorenes rejse, herunder finansiell forståelse, kategorisering af kunder, regler for offentliggørelse og markedsføring, egnetheds- og hensigtsmæssighedsregler, regler om rådgivning, herunder med hensyn til tilskyndelser, og produktstyringsregler. Den foreslår en styrket ramme for yderligere at forbedre gennemsigtigheden, navnlig med hensyn til omkostninger, skærpede regler mod vildledende markedsføringskommunikation, regler, der sikrer upartisk rådgivning af høj kvalitet, og regler, der skal sikre, at produkter, der distribueres til detailinvestorer, giver udsigt til værdi for pengene. Målet er at sikre en moderniseret og så vidt muligt forenklet ramme for detailinvesteringer, som er tilpasset og sammenhængende på tværs af de forskellige sektorer. Det centrale fokus for EU's strategi for detailinvesteringer er at sikre, at der tages hensyn til detailinvestorenes interesser, men den tager også fat på specifikke problemer i branchen, navnlig ved at fjerne uoverensstemmelser og overlapninger mellem oplysningskrav og ved at tilpasse bestemmelserne om lovpligtige oplysninger, så de er egnede til digital brug.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Dette forslag er et resultat af foranstaltning 8 i den nye handlingsplan for kapitalmarkedsunionen fra september 2020, som handler om at opbygge detailinvestorenes tillid til kapitalmarkederne.

Forslaget har samme mål som den eksisterende lovgivning om beskyttelse af detailinvestorer på EU-plan, som består af direktivet om markeder for finansielle instrumenter (MiFID⁹) og direktivet om forsikringsdistribution (IDD¹⁰), da det har til formål at sikre en tilstrækkelig grad af investorbeskyttelse samt fairness, integritet og effektivitet i leveringen af investerings- og forsikringsbaseret investeringsservice til detailinvestorer. Desuden er det i overensstemmelse med det regelsæt, der gælder for investerings- og forsikringsbaserede investeringsservice, samt investeringsfonde og deres forvaltere (som ud over MiFID og IDD også omfatter Solvens II-direktivet¹¹, direktivet om institutter for kollektiv investering i

---

⁸ Baseret på Eurostats nationale sektorregnskaber (internationalt datasamarbejde, NAID_10). Lægges fordringer over for forsikringsselskaber og pensionsrettigheder oveni, stiger tallene til 46 % for EU og 72 % for USA (se kapitel 1.1 i konsekvensanalysen).

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU.

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution (omarbejdning).

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (omarbejdning).

værdipapirer (investeringsinstitutter)¹² og direktivet om forvaltere af alternative investeringsfonde (FAIF-direktivet)¹³).

Dette forslag vedtages som en del af en pakke sammen med et andet lovgivningsforslag (COM(2023) 278), som ændrer forordningen om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er)¹⁴. Ændringsforordningen supplerer fuldt ud dette omnibusdirektiv, da den har til formål at forbedre den retlige ramme for PRIIP'er ved at tilpasse oplysningerne til det digitale miljø og detailinvestorenes skiftende behov, navnlig med hensyn til bæredygtighed, og ved at skabe yderligere klarhed om anvendelsesområdet for PRIIP'er med hensyn til erhvervsobligationer med make-whole-klausuler og efterbetalte annuiteter. Nogle af ændringerne, navnlig med hensyn til anvendelsen af elektronisk format, foreslås for bedre at tilpasse sig tilgangen i MiFID og IDD og bygge videre på erfaringerne fra gennemførelsen af oplysningsdokumentet om det paneuropæiske personlige pensionsprodukt (PEPP)¹⁵.

Der blev taget et vigtigt skridt hen imod at sikre konsekvens og forenkling af oplysningskravene forud for aftaleindgåelsen på tværs af finansielle tjenesteydelser, da Kommissionen vedtog sit forslag om ændring af direktiv 2011/83/EU om aftaler om finansielle tjenesteydelser, der indgås ved fjernsalg, og om ophævelse af direktiv 2002/65/EF. Bekymringerne om overlappende og inkonsekvente krav vedrørende oplysninger på detailinvesteringsområdet er således i vid udstrækning blevet imødegået med en mere strømlinet og forenklet ramme.

De foranstaltninger, der foreslås nedenfor, forventes at gøre EU til et endnu sikrere sted for detailinvestorer, bidrage til at opbygge deres tillid og gøre det lettere for dem at deltage i kapitalmarkederne på mere retfærdige vilkår. Den aktuelle demografiske udvikling kræver en bedre planlægning fra husholdningernes side for at sikre en problemfri livscyklus. I den forbindelse forventes det, at en sikrere ramme for investeringer på kapitalmarkederne vil bidrage til at give detailinvestorerne en bredere vifte af muligheder. Detailinvestorenes øgede deltagelse i kapitalmarkederne vil også kunne bidrage til at øge den kapitalpulje, der er til rådighed til markedsfinansiering af økonomiske aktiviteter, og til at gøre det muligt for virksomhederne at opnå større diversificering af deres finansieringskilder. I den forbindelse er forslaget i overensstemmelse med en række lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige foranstaltninger, som Kommissionen har truffet i henhold til handlingsplanen for kapitalmarkedsunionen fra 2015¹⁶, midtvejsevalueringen i 2017 af handlingsplanen for kapitalmarkedsunionen¹⁷ og handlingsplanen for kapitalmarkedsunionen fra 2020¹⁸, der har til

---

¹² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (omarbejdning).

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010.

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er).

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1238 af 20. juni 2019 om et paneuropæisk personligt pensionsprodukt (PEPP).

¹⁶ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Handlingsplan for etablering af en kapitalmarkedsunion, COM(2015) 468 final.

¹⁷ Meddelelse fra Kommissionen om midtvejsevalueringen af handlingsplanen for kapitalmarkedsunionen,

formål at lette adgangen til finansiering for virksomheder, navnlig SMV'er, med henblik på at støtte beskæftigelse og vækst i EU.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Forslaget har den stigende digitalisering af investeringsservice og markedsføring som omdrejningspunkt og er således i overensstemmelse med Kommissionens arbejde med forbrugerbeskyttelse i forbindelse med digital finans¹⁹, som har til formål at sikre, at forbrugerne nyder godt af fordelene ved digitaliseringen, samtidig med at de er tilstrækkeligt beskyttede mod de risici, der knytter sig hertil. En central del af forbrugerbeskyttelseslovgivningen på dette område er forordningen om digitale tjenester²⁰, hvis mål er at sikre et mere retfærdigt, gennemsigtigt og ansvarligt onlinemiljø for forbrugerne.

Dette forslag er også i overensstemmelse med målene for Kommissionens kommende initiativer, som har til formål at lette dataudvekslingen inden for sektoren for finansielle tjenesteydelser²¹. Med den standardiserede rapport om de oplysninger, som et selskab har indsamlet om en kunde med henblik på egnetheds- eller hensigtsmæssighedsvurderingen, forventes dette initiativ, såfremt kunden anmoder om en sådan rapport, at fremme en mere velfungerende og omkostningseffektiv dataudveksling samt genbrug af sådanne oplysninger fra andre selskaber, som kunden har udpeget. Dette bør være til gavn for forbrugerne i form af mere effektive og innovative produkter og tjenesteydelser og bør fremme konkurrencen ved at øge gennemsigtigheden og reducere omkostningerne ved at skifte leverandør.

Til de foreslåede foranstaltninger inden for finansiel forståelse er der adgang til støtte fra Kommissionen gennem instrumentet for teknisk støtte²².

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

EU har indført en lovgivningsmæssig ramme til beskyttelse af detailinvestorer, som er blevet udviklet over flere årtier. Niveaueet for beskyttelse af detailinvestorer er blevet væsentligt styrket i årenes løb, navnlig efter finanskrisen i 2008. Den nuværende omfattende lovgivningsmæssige ramme består af fem retsakter, der — for hver enkelt sektor — har til formål at harmonisere kravene til beskyttelse af detailinvestorer inden for investeringsservice, forsikringsbaseret investering og kapitalforvaltning. De direktiver, der er genstand for ændringer i dette forslag ("direktiverne"), fastsætter lovgivningsmæssige rammer for:

– levering af investeringsserviceydelser ("MiFID"),

SWD(2017) 224 final og SWD(2017) 225 final af 8. juni 2017.

¹⁸ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, En kapitalmarkedsunion for mennesker og virksomheder — ny handlingsplan, COM(2020) 590 final.

¹⁹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:52020DC0591>.

²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065

af 19. oktober 2022 om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF (forordning om digitale tjenester).

²¹ https://commission.europa.eu/system/files/2022-10/com_2022_548_3_en.pdf.

²² Jf.: https://reform-support.ec.europa.eu/what-we-do/financial-sector-and-access-finance_en.

- levering af forsikrings- eller genforsikringsdistributionsydelser til tredjemand ("IDD"),
- adgang til og udøvelse af forsikringsvirksomhed i EU ("Solvens II"),
- samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer ("investeringsinstitutter"),
- forvaltere af alternative investeringsfonde ("FAIF").

Retsgrundlaget for direktiverne er artikel 53, stk. 1, og, navnlig for så vidt angår direktiv 2009/138/EF og direktiv (EU) 2016/97, artikel 62 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Der er behov for handling fra EU's side i overensstemmelse med disse artikler for løbende at tilpasse de nuværende bestemmelser eller indføre nye standardiserede bestemmelser.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

I overensstemmelse med nærhedsprincippet må der kun handles på EU-plan, hvis de tilsigtede mål ikke kan opfyldes af medlemsstaterne alene. Reguleringen af investeringserviceydelser, leveringen af forsikringsbaserede investeringsprodukter og reglerne for investeringsinstitutter og alternative investeringsfonde og deres forvaltere (FAIF-direktivet) er veletableret på EU-plan. Dette skyldes, at der kun ved en EU-indsats kan fastsættes en fælles lovgivningsramme, der sikrer samme beskyttelsesniveau for detailinvestorer i medlemsstaterne, uanset hvilken type investeringsprodukter eller -tjenester der tilbydes, og under fuld overholdelse af etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser. I den henseende er dette forslag, ligesom de direktiver, det har til formål at ændre, i fuld overensstemmelse med nærhedsprincippet.

- **Proportionalitetsprincippet**

Dette forslag har til formål at ændre visse bestemmelser i direktiverne, navnlig bestemmelserne om oplysninger til detailkunder før og efter investeringsbeslutninger, krav til markedsføring af investeringsprodukter til detailkunder, produkttilsyn og styring, krav til rådgivning og andre distributionsydelser vedrørende investeringsprodukter til detailkunder, faglige kvalifikationer, og grænseoverskridende tilsyn. Ændringerne er nødvendige og forholdsmæssige for at styrke beskyttelsen af detailinvestorer, samtidig med at der tages hensyn til markedsdeltagernes interesser og omkostningseffektivitet.

- **Valg af retsakt**

Da dette forslag har til formål at ændre de eksisterende direktiver 2014/65/EU, (EU) 2016/97, 2009/138/EF, 2011/61/EU og 2014/91/EU, er det valgte instrument et ændringsdirektiv. Et enkelt ændringsdirektiv er valgt som følge af målet for EU's strategi for detailinvesteringer om at opnå samme niveau af detailinvestorbeskyttelse i hele EU og på tværs af alle investeringsprodukter og distributionskanaler. Dette opnås mest effektivt ved at indføre konsekvente og, hvor det er nødvendigt, ensartede krav for alle relevante sektorer.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSENER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Bilaget til den ledsagende konsekvensanalyse indeholder en evaluering af de lovgivningsmæssige rammer, der specifikt vedrører beskyttelse af detailinvestorer. De vigtigste konklusioner er, at de rammer, der gælder for detailinvestorer, i det store og hele er

effektive og sammenhængende, fortsat tager højde for behov og problemer og skaber den ønskede merværdi. Evalueringen konkluderede imidlertid også, at de tilsigtede mål ikke i tilstrækkelig grad var nået på områder som offentliggørelse af oplysninger, tilskyndelser og rådgivning, produktstyringskrav og egnethedsvurderinger.

På trods af de eksisterende regler for offentliggørelse kan oplysningerne stadig være komplekse (navnlig vedrørende omkostninger) eller ikke tilstrækkeligt nyttige eller relevante til at vejlede detailinvestorer, så de kan træffe informerede beslutninger. Investorbekyttelsesreglerne for offentliggørelse og markedsføringskommunikation er heller ikke i tilstrækkelig grad tilpasset til de nye og konstant skiftende risici, der er forbundet med den hurtige vækst i digitale kanaler, der tilbyder tjenester.

Med hensyn til betaling af tilskyndelser og rådgivning er de eksisterende sikkerhedsforanstaltninger, herunder gennemsigtighedskrav, ikke tilstrækkelige til at afhjælpe udbydere af finansielle tjenesteydelsers potentielle interessekonflikter som følge af den nuværende informationsasymmetri mellem detailinvestorer og sådanne udbydere. De potentielle interessekonflikter som følge af betaling af tilskyndelser kan føre til, at finansielle rådgivere er forudindtagede over for visse produkter, hvilket resulterer i salg af dyrere produkter til detailinvestorerne eller produkter, som måske ikke er i deres bedste interesse.

De nuværende regler om produkttilsyn og -styring fastsætter en ramme for, hvordan produkter skal udformes og distribueres. Der er imidlertid behov for yderligere forbedringer for at sikre, at kun produkter, der leverer værdi for penge, tilbydes til detailinvestorer. Nogle detailinvestoringsprodukter på markedet omfatter stadig urimeligt høje omkostninger og/eller giver ikke værdi til detailinvestorer.

Endelig har egnetheds- og hensigtsmæssighedsvurderingstestene generelt vist sig at være effektive, men de kan forbedres yderligere for at sikre, at vurderingerne foretages på det rette tidspunkt (dvs. før produkterne anbefales), for at fjerne inkonsekvent praksis og sikre, at de er tilpasset til det digitale miljø, og for at tage hensyn til investorens behov for porteføljediversificering.

- **Høringer af interessenter**

Europa-Kommissionen har gennemført en række høringer som led i udarbejdelsen af dette forslag.

Mellem maj og august 2021 blev der ved en offentlig høring om "En detailinvestoringsstrategi for Europa" indhentet synspunkter fra en bred gruppe af interessenter om forskellige aspekter af detailinvesteringer, nemlig: oplysninger forud for indgåelse af aftaler (herunder PRIIP'er), tilskyndelser og kvaliteten af rådgivning, egnetheds- og hensigtsmæssighedsvurderinger, finansiell forståelse, produkters kompleksitet, virkningen af den øgede digitalisering af finansielle tjenesteydelse, investorkategorisering, klageadgang, de europæiske tilsynsmyndigheders produktinterventionsbeføjelser og bæredygtige investeringer.

Der indkom 186 svar fra en række interessenter, der repræsenterede erhvervssammenslutninger og -organisationer (59 %), forbrugerorganisationer (2 %), NGO'er (5 %), offentlige myndigheder (9 %), fagforeninger (2 %) og borgere (19 %). Desuden drøftede Kommissionen forskellige aspekter af revisionen på en række møder i en gruppe af eksperter fra medlemsstaterne.

Resultaterne af den offentlige høring blev taget i betragtning i forslaget, og Kommissionen har forsøgt at tage hensyn til de forskellige interessenteres interesser. De vigtigste områder,

hvor der ifølge respondenterne var plads til forbedring af rammen, blev undersøgt og indgår i forslaget. Disse omfatter finansiell forståelse, som blev fremhævet af alle grupper af interessenter, offentliggørelse af oplysninger, egnetheds- og hensigtsmæssighedsvurderinger samt tilskyndelser og rådgivning.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Efter formelle anmodninger om rådgivning²³ fra Kommissionen den 27. juli 2021 afgav både ESMA og EIOPA udtalelse^{24,25} den 29. april 2022. ESMA's og EIOPA's udtalelser dannede grundlag for Kommissionens konsekvensanalyse og udarbejdelsen af dette forslag.

Bilag 2 til den ledsagende konsekvensanalyse indeholder en liste over yderligere kilder, der blev taget i betragtning ved udarbejdelsen af dette forslag, herunder målrettede høringer af interessenter og opsøgende arbejde. Kommissionen støttede sig også på omfattende forskningslitteratur, hvortil der henvises i konsekvensanalysen, navnlig en særlig bestilt undersøgelse udført af et konsortium af konsulenter under ledelse af Kantar, "Disclosure, inducements, and suitability rules for retail investors study", som blev offentliggjort i 2022²⁶.

Udarbejdelsen af dette forslag har også nydt godt af rådgivningen fra Forummet på Højt Plan om Kapitalmarkedsunionen og bidrag fra brugergruppen for finansielle tjenesteydelser (FSUG)²⁷. Der blev også afholdt drøftelser på møder i regeringsekspertgruppen om finansielle tjenesteydelser i detailledet (GEGRFS), hvor eksperter fra medlemsstaterne udtrykte støtte til målene for detailinvesteringsstrategien, men et stort flertal af medlemsstaterne udtrykte samtidig bekymring over de potentielle forstyrrende virkninger af et forbud mod tilskyndelser til detailinvesteringsdistributionssystemer.

- **Konsekvensanalyse**

Dette forslag ledsages af en konsekvensanalyse (SWD(2023) 278). Konsekvensanalysen blev forelagt Udvalget for Forskriftskontrol (RSB) den 14. december 2022, og der blev afgivet en positiv udtalelse med forbehold den 20. januar 2023 (SEC(2023) 330). Den blev efterfølgende ændret for at afspejle høringer af Udvalget for Forskriftskontrol.

Samlet set fokuserer denne konsekvensanalyse på at identificere og afhjælpe specifikke mangler i vigtige faser af detaildistributions- og investeringsprocessen. I analysen ses der nærmere på de forhold, der forhindrer detailkunder i at gøre bedst mulig brug af oplysninger om investeringsprodukter (i PRIIP'er, MiFID og IDD). Den behandler også reglerne om de interessekonflikter, der opstår som følge af tilskyndelser, på "salgsstedet" og i produktionsfasen for investeringsprodukter og -serviceydelser (i både MiFID og IDD), og ser nærmere på reglerne for produkttilsyn og styring (for både distributører, dvs. i MiFID og IDD,

---

²³ Ref Ares(2021)4803687- 27/07/2021 og Ref Ares(2021)4805409- 27/07/2021.

²⁴ Ref. ESMA35-42-1227.

²⁵ Ref. EIOPA-BoS-22/244.

²⁶ <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/d83364e5-ab55-11ed-b508-01aa75ed71a1/language-en/>.

²⁷ Brugergruppen for finansielle tjenesteydelser (FSUG) består af eksperter, der varetager forbrugernes, detailinvestorenes eller mikrovirksomhedernes interesser, navnlig for at rådgive Kommissionen i forbindelse med udarbejdelsen og gennemførelsen af lovgivning eller politiske initiativer, der berører brugerne af finansielle tjenesteydelser. Nærmere oplysninger findes her: https://finance.ec.europa.eu/regulation-and-supervision/expert-groups-comitology-and-other-committees/financial-services-user-group-fsug_en.

og for produktproducenter, dvs. i UCITS, MiFID og IDD) for at sikre, at detailkunder opnår et afkast af deres investering ("værdi for pengene").

For hvert af de tre hovedområder, der blev identificeret, nemlig 1) oplysning og markedsføringskommunikation, 2) tilskyndelser og 3) værdi for pengene, vurderer konsekvensanalysen to alternative eller, for så vidt angår oplysning, to supplerende, løsningsmodeller i tillæg til referencescenariet.

Hvad angår oplysning, kigges der i konsekvensanalysen nærmere på målrettede ændringer af oplysningsreglerne med henblik på at forbedre deres relevans for detailinvestorer samt målrettede ændringer, der har til formål at afhjælpe informationsmangler i forbindelse med markedsføringskommunikation. Da begge løsningsmodeller supplerer hinanden og udgør en forbedring i forhold til referencescenariet til en rimelig pris, er de begge, kumulativt, den foretrukne løsning.

Hvad angår tilskyndelser, blev valget mellem at opretholde det nuværende system, for at tillade betaling af tilskyndelser på visse betingelser og samtidig forbedre og harmonisere sektorspecifikke oplysninger om tilskyndelser, holdt op imod et forbud mod alle former for tilskyndelser, herunder en undervariant omfattende et delvist forbud, som finder anvendelse i tilfælde af tjenester, hvor der ikke ydes rådgivning (execution-only-tjenester). I konsekvensanalysen konkluderes det, at et fuldstændigt forbud i hele EU vil være den mest effektive foranstaltning til at fjerne eller i væsentlig grad reducere potentielle interessekonflikter ved at mindske en vigtig kilde til skade for forbrugerne.

Et øjeblikkeligt og fuldstændigt forbud mod tilskyndelser vil imidlertid få betydelige og pludselige følger for de eksisterende distributionssystemer med konsekvenser, der er svære at forudsige. Et delvist forbud vil have mindre omfattende konsekvenser for de eksisterende distributionssystemer, samtidig med at detailinvestorerne opnår visse fordele. Derfor besluttede Kommissionen ikke at lægge op til et fuldstændigt forbud mod tilskyndelser i dette forslag.

Som led i en trinvis tilgang, der skal gøre det muligt for operatørerne at tilpasse deres distributionssystemer og minimere omkostningerne ved en sådan ændring, foreslås det i denne lovgivningspakke at håndtere de interessekonflikter, der kan opstå som følge af betaling af tilskyndelser, ved hjælp af en række forskellige foranstaltninger, herunder:

- en foranstaltning, der har til formål at forbyde betaling af tilskyndelser i forbindelse med execution-only-tjenester, hvor der ikke ydes rådgivning
- et styrket princip om "kundens bedste interesse", der anvendes i både MiFID og IDD
- bedre oplysninger til kunden om betaling af tilskyndelser, herunder en simpel forklaring af, hvad tilskyndelser er.

Kommissionen vil holde nøje øje med virkningen af disse foranstaltninger på markedet på grundlag af detaljerede oplysninger (der indhentes som en del af forpligtelserne i forbindelse med "værdi for pengene"-tilgangen). Tre år efter vedtagelsen af pakken vil Kommissionen vurdere, hvilken virkning denne tilskyndelsesordning har for detailinvestorer, i lyset af de yderligere sikkerhedsforanstaltninger, der er truffet, og vil udarbejde en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet. Hvis vurderingen viser, at forbrugerne fortsat lider skade på trods af de yderligere sikkerhedsforanstaltninger, vil Kommissionen overveje at foreslå alternative foranstaltninger i overensstemmelse med reglerne om bedre regulering, herunder at udvide forbuddet mod tilskyndelser yderligere.

Hvad angår værdi for pengene, blev der i konsekvensanalysen set nærmere på et valg mellem at styrke produktstyringsreglerne for producenter²⁸ ved at kræve, at deres produkter sammenlignes med relevante "producentbenchmarks"²⁹, og en alternativ løsning, hvor der også pålægges lignende forpligtelser på distributørniveau³⁰, herunder at visse produkter sammenlignes med relevante "distributørbenchmarks"³¹. Sidstnævnte mulighed, hvor både producenter og distributører pålægges forpligtelser, blev anset for at være den mest effektive og dækkende metode til at sikre, at investorerne tilbydes omkostningseffektive produkter.

I konsekvensanalysen blev der set nærmere på en række yderligere foranstaltninger, der har til formål yderligere at fuldføre og supplere lovgivningspakken. Disse foranstaltninger har til formål at sikre en bedre håndhævelse af tilsynet, bedre kvalificerede rådgivere, en lempelse af kriterierne for at blive betragtet som professionel investor, en mere effektiv investorscreeningproces, bedre finansiel forståelse og større fleksibilitet for kvalificerede investorer til at få adgang til en bredere vifte af produkter og tjenesteydelser uden unødigt bureaukrati.

Samlet set forventes pakken af foranstaltninger at øge beskyttelsen af detailinvestorer og føre til investeringsprodukter af bedre kvalitet, der giver bedre værdi for pengene (dvs. bedre kvalitet og mere omkostningseffektive produkter). Dette vil både gavne eksisterende investorer og tilskynde flere borgere til at investere. I konsekvensanalysen konkluderes det, at disse reformer vil medføre yderligere omkostninger for finanssektoren. Disse omkostninger er blevet kvantificeret i konsekvensanalysen.

Konsekvensanalysen er blevet revideret for at tage højde for bemærkningerne fra Udvalget for Forskriftskontrol. De væsentligste forbedringer kan sammenfattes således:

- Hvad angår problemets omfang og dets konsekvenser for økosystemet af finansielle tjenesteydelser i detailledet, forklares den underliggende økonomiske sammenhæng bedre og underbygges med data i den endelige tekst. Skade for forbrugerne forklares bedre, og det samme gælder beskrivelsen af de omstændigheder, der nu understreger behovet for at træffe hasteforanstaltninger. I præsentationen af de vigtigste politiske valg og ledsageforanstaltninger i den endelige tekst behandles også visse elementer i de politiske løsningsmodeller mere detaljeret.
- Yderligere kvantificeringer og analyser er medtaget. Den samlede præsentation af omkostninger og fordele ved den foretrukne løsningsmodel er blevet forbedret. Der gives yderligere skøn over virkningen af forbuddet mod tilskyndelser og foranstaltninger rettet mod at opnå værdi for pengene. Begrænsningerne med hensyn

---

²⁸ Enheder, der er reguleret af MiFID, Solvens II, IDD, UCITS- eller FAIF-direktivet, og som producerer deres egne investeringsprodukter.

²⁹ Som led i deres produkttilsyns- og styringsforanstaltninger vil producenterne skulle identificere og kvantificere omkostningerne i forbindelse med de enkelte investeringsprodukter (både for eksisterende og nye produkter) og begrunde, at de tilbyder værdi for pengene til målgruppen — herunder sammenlignet med andre produkter på markedet — baseret på omkostninger og resultatbenchmarks for de enkelte produkttyper ("producentbenchmarks").

³⁰ Enheder, der er reguleret af MiFID, Solvens II, IDD, UCITS- eller FAIF-direktivet, og som distribuerer produkter, som de producerer, til kunder, eller som fungerer som formidlere for og distributører af produkter produceret af andre enheder.

³¹ Ligesom med producentbenchmarks vil distributører af investeringsprodukter skulle vurdere, hvordan de produkter, de distribuerer, klarer sig i forhold til relevante benchmarks ("distributørbenchmarks") for lignende produkter på markedet.

til kvantificering af oplysningsforanstaltninger forklares nærmere. Desuden indeholder den endelige tekst en mere indgående drøftelse af de kvalitative økonomiske virkninger, herunder bl.a. en drøftelse af, hvordan visse foranstaltninger er indbyrdes forbundne. Endelig er der tilføjet en SMV-test til bilagene.

- Med hensyn til de "ledsageforanstaltninger", der bidrager til at løse de identificerede problemer i tillæg til de vigtigste foranstaltninger, indeholder den endelige tekst en supplerende tabel, hvoraf fremgår de ledsageforanstaltninger, der vurderes i bilaget, det problem, de søger at løse, og det mål, de søger at nå. Teksten omfatter også en redegørelse for, hvordan ledsageforanstaltningerne interagerer med de foretrukne løsningsmodeller og skaber synergieffekter. Der er blevet tilføjet et afsnit, der skitserer en alternativ kombination af de muligheder, der blev overvejet, og som ikke omfatter et forbud mod tilskyndelser. Afsnittet indeholder også en forklaring på, hvorfor forbuddet mod tilskyndelser ikke blev valgt.

- **Måltrettet regulering og forenkling**

Det foreslåede direktiv forbedrer den målrettede regulering og forenkler rammen som følger:

- Det fjerner uoverensstemmelser og overlapninger mellem de krav vedrørende levering af oplysninger til kunder, der findes mellem Solvens II, IDD og PRIIP'er for så vidt angår forsikringsbaserede investeringsprodukter, hvilket kan være til gavn for forsikringsselskaber og forsikringsformidlere, samtidig med at der opretholdes en høj detailinvestorbeskyttelse.
- Det indfører regulatoriske lempelser i MiFID for de investorer, der har passende viden, erfaring og kapacitet til at bære tab. Herved opnås en reduktion af de meget store mængder information for disse investorer og en mere effektiv udnyttelse af ressourcerne for produktproducenter og -distributører.
- Med hensyn til digital parathed tilpasses bestemmelserne om lovpligtige oplysninger og markedsføring til detailkunder, så de er egnede til digital anvendelse ved at sikre elektronisk format som standard, præcisere, hvordan produktoplysninger bør præsenteres i et digitalt miljø, og indføre yderligere sikkerhedsforanstaltninger for markedsføringskommunikation, herunder via sociale medier og andre digitale kanaler.

På den anden side vil der opstå yderligere administrative omkostninger som følge af tilsynsrapportering i forhold til de benchmarks for værdi for pengene, der vil blive udarbejdet af ESMA og EIOPA. Denne forpligtelse vil indebære engangsomkostninger og løbende omkostninger for både producenter og distributører³².

- **Grundlæggende rettigheder**

I dette forslag overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender, navnlig friheden til at oprette og drive egen virksomhed (artikel 16) og forbrugerbeskyttelse (artikel 38). Forslaget kan gribe ind i retten til respekt for privatliv og familieliv (artikel 7) og til beskyttelse af personoplysninger (artikel 8) ved at anvende de kategorier af personoplysninger, der er nødvendige for egnethedsvurderingen af detailinvestorer, og ved at kræve, at personoplysninger om influencere, der benyttes til markedsføring af

---

³² Se kapitel 6.3 og 7 i konsekvensanalysen.

investeringserviceydelse, opbevares, når disse influencere er fysiske personer. Det er imidlertid nødvendigt og forholdsmæssigt for at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau i overensstemmelse med artikel 52.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget forventes at få budgetmæssige konsekvenser som følge af en række nye opgaver, der overdrages til ESMA og EIOPA.

ESMA vil have behov for yderligere seks fuldtidsansatte (FTE) til at løfte ESMA's arbejdsbyrde og til at løse opgaverne med at udarbejde og administrere benchmarks for værdi for pengene og indsamle og behandle data modtaget fra de kompetente nationale myndigheder. ESMA vil også have behov for yderligere budgetmidler til driftsudgifter på 1,5 mio. EUR i de første tre gennemførelsesår til dækning af IT-omkostninger og omkostninger i forbindelse med eksterne forbrugertest af nye forbrugerorienterede oplysningsværktøjer samt til at oprette og forvalte samarbejdsplatforme for de kompetente nationale myndigheder.

For EIOPA vil disse nye opgaver over tid samlet set kræve tre fuldtidsansatte (FTE) til at løse opgaverne med at udarbejde og administrere benchmarkene for værdi for pengene og indsamle og behandle data modtaget fra kompetente nationale myndigheder. EIOPA vil også have behov for yderligere budgetmidler til driftsudgifter på 1,26 mio. EUR i de første tre gennemførelsesår til at opnå adgang til de nødvendige data og dække omkostninger i forbindelse med eksterne forbrugertest af nye forbrugerorienterede oplysningsværktøjer samt til at oprette og forvalte samarbejdsplatforme for de kompetente nationale myndigheder.

De finansielle og budgetmæssige konsekvenser af dette forslag er nærmere beskrevet i den finansieringsoversigt, der er vedlagt dette forslag.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Kommissionen vil overvåge fremskridtene med hensyn til at nå de specifikke mål ud fra den ikkeudtømmende liste over indikatorer i afsnit 8 i den ledsagende konsekvensanalyse.

Fem år efter gennemførelsen vil Kommissionen foretage den næste evaluering af ændringerne fastsat i dette forslag i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer for bedre regulering.

Dette forslag omfatter ikke krav om en gennemførelsesplan.

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

Det anses ikke for nødvendigt med forklarende dokumenter.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Forslagets generelle opbygning

Dette omnibusændringsdirektiv består af fem hovedafsnit, der henviser til de forskellige direktiver, der skal ændres. Artikel 1 i forslaget indeholder ændringer til MiFID, mens artikel 2 foreslår ændringer til IDD. Artikel 3 indeholder ændringer til Solvens II, mens artikel 4 og 5 indeholder forslag til ændringer af henholdsvis UCITS- og FAIF-direktivet. I

begrundelsen forklares de foreslåede ændringer for hvert emne og for hvert af de berørte direktiver.

Præsentation af oplysninger: formålet er at forenkle og reducere de oplysninger, der gives til detailinvestorer

Forslaget indeholder en række forbedringer af de lovgivningsmæssige rammer for oplysning, som har til formål at sikre gennemsigtighed for detailinvestorer og klæde dem på til at træffe informerede beslutninger.

Ved artikel 1, nr. 12), litra f), og artikel 2, nr. 20), indføres henholdsvis et nyt stk. 5c i artikel 24 i MiFID og et nyt stk. 5 i artikel 29 i IDD, som kræver, at investeringsselskaber samt forsikringsformidlere og forsikringsselskaber, der distribuerer forsikringsbaserede investeringsprodukter, indarbejder passende risikoadvarsler i alt informationsmateriale vedrørende særligt risikable produkter for at advare detailinvestorer om specifikke risici for potentielle finansielle tab. Ved artikel 1, nr. 17), litra c), og artikel 2, nr. 6), indføres henholdsvis et nyt litra w) i artikel 69, stk. 2, i MiFID-direktivet og et nyt litra q) i artikel 12, stk. 3, i IDD, hvori det hedder, at medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder har beføjelse til at pålægge en pligt til at anvende risikoadvarsler for særligt risikofyldte produkter. ESMA og EIOPA får mandat til at udarbejde retningslinjer, der præciserer begrebet særligt risikable finansielle produkter samt gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der præciserer indholdet og formatet af sådanne risikoadvarsler (artikel 1, nr. 12, det nye stk. 5c i artikel 24 i MiFID og artikel 2, nr. 20), det nye stk. 5 i artikel 29 i IDD).

Ved artikel 1, nr. 12), og artikel 2, nr. 20), indføres et nyt stykke (ny artikel 24, stk. 5c, i MiFID og ny artikel 29, stk. 5, i IDD), der giver henholdsvis ESMA og EIOPA beføjelse til at pålægge investeringsselskaber, forsikringsselskaber og forsikringsformidlere at anvende risikoadvarsler, efter høring af den eller de relevante kompetente myndigheder. De har beføjelse til at gøre dette i tilfælde af bekymring for, at anvendelsen (eller fraværet af) risikoadvarsler kan have væsentlige konsekvenser for investorbekyttelsen.

Ved artikel 2, nr. 15), indføres en ny bestemmelse i artikel 23 i IDD (ny artikel 23, stk. 1), der giver mulighed for digital offentliggørelse af oplysninger som standard i overensstemmelse med en forpligtelse, der allerede findes i henhold til MiFID. Denne regel vil gælde for alle forsikringsprodukter og er således ikke begrænset til forsikringsbaserede investeringsprodukter. Ved artikel 1, nr. 12), litra g), indføres et nyt stk. 5b i artikel 24 i MiFID, og ved artikel 2, nr. 15), indføres et nyt stk. 4 i artikel 23 i IDD, der giver henholdsvis ESMA og EIOPA mandat til at udarbejde retningslinjer for videregivelse af oplysninger i elektronisk format.

Ved artikel 1, nr. 13), indføres en ny artikel 24b i MiFID, som udelukkende omhandler investeringsselskabers lovpligtige oplysninger om omkostninger, tilknyttede gebyrer og betalinger foretaget af tredjeparter. Dele af allerede eksisterende bestemmelser om omkostninger og gebyrer i henhold til artikel 24, stk. 4, i MiFID flyttes til artikel 24b, stk. 1, i MiFID. Artikel 24b i MiFID foreskriver desuden standardisering af præsentationen af sådanne oplysninger om omkostninger, tilknyttede gebyrer og tredjepartsbetalinger. Den kræver også, specifikt for tredjepartsbetalinger, at der redegøres for deres formål og kvantificering af deres indvirkning på de forventede afkast på en standardiseret og forståelig måde. Ved artikel 2, nr. 20), ændres artikel 29 i IDD for at forbedre og supplere de allerede eksisterende bestemmelser om oplysninger forud for indgåelse af en aftale i forbindelse med distribution af forsikringsbaserede investeringsprodukter. I den forbindelse tilføjer den også et krav i artikel

29, stk. 1, i IDD om at offentliggøre oplysninger om alle omkostninger, tilknyttede gebyrer og tredjepartsbetalinger samt om deres indvirkning på de forventede afkast.

I henhold til artikel 24b, stk. 2, i MiFID og artikel 29, stk. 4, i IDD skal henholdsvis ESMA og EIOPA udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder på grundlag af forudgående forbrugertest, som fastsætter det format og den terminologi, som selskaberne bør anvende ved offentliggørelse af oplysninger om omkostninger og gebyrer i henhold til MiFID og til oplysninger forud for indgåelse af aftaler i henhold til IDD.

De nye artikler 24b, stk. 4 og 5, i MiFID og tilføjelserne i artikel 29, stk. 2, og artikel 29, stk. 3, i IDD omfatter et krav om, at investeringsselskaber samt forsikringsselskaber og forsikringsformidlere, der distribuerer forsikringsbaserede investeringsprodukter, årligt skal fremsende en oversigt til alle detailkunder og kunder, der bl.a. indeholder oplysninger om omkostninger og gebyrer, herunder tredjepartsbetalinger, og resultater. De fastsætter også, afhængigt af hvilke investeringsprodukter der tilbydes, de mindstekrav til oplysninger, der skal fremgå af den årlige oversigt. På baggrund af de iboende langsigtede karakteristika ved forsikringsbaserede investeringsprodukter, som ofte anvendes til pensionsformål, kræver artikel 29, stk. 3, i IDD yderligere oplysninger i den årlige oversigt over disse produkter, såsom justerede individuelle fremskrivninger af det forventede afkast ved udgangen af den kontraktmæssige eller anbefalede investeringsperiode (litra f).

I henhold til artikel 3, nr. 3), og artikel 3, nr. 5), i ændringsdirektivet udgår artikel 183, 184 og 185 i Solvens II. I artikel 2, nr. 11)-13) moderniseres og flyttes disse krav til obligatoriske oplysninger før eller efter aftaleindgåelsen og visse krav om god forretningsskik til IDD (fra Solvens II) gennem ændringer af artikel 18, 20 og 29, stk. 3, i IDD. Den foreslåede nye artikel 20, stk. 8a, i IDD indeholder bestemmelser om et standardiseret dokument med oplysninger om forsikringsprodukter for andre livsforsikringsprodukter end forsikringsbaserede investeringsprodukter. Dette nye og brugervenlige dokument vil supplere det allerede eksisterende dokument med oplysninger om forsikringsprodukter for skadesforsikringsprodukter og dokumentet med central information vedrørende PRIIP'er for forsikringsbaserede investeringsprodukter. Navnlig ændres IDD-kravene vedrørende alle forsikringsprodukter ved artikel 2, nr. 11)-13) og finder således ikke kun anvendelse på forsikringsbaserede investeringsprodukter (specifikt inden for rammerne af EU's strategi for detailinvesteringer). Dette er for at undgå fragmentering af oplysningsreglerne, som gælder for alle forsikringsprodukter og forsikringsbaserede investeringsprodukter.

Beskyttelse af detailinvestorer mod vildledende markedsføringskommunikation og -praksis, som fremhæver fordelene, men nedtoner risiciene

Forslaget indfører en række nye bestemmelser for at imødegå risikoen for ubalanceret eller vildledende markedsføringskommunikation, der kun fremhæver fordelene, og for at præcisere investeringsselskabers og forsikringsdistributørers ansvar i forbindelse med markedsføringsmateriale, herunder når de bruger digitale kanaler og benytter tredjeparter.

Ved artikel 1, nr. 3), og artikel 2, nr. 1), litra c), indføres nye numre 66) og 67) i artikel 4, stk. 1, i MiFID og nye numre 20) og 21) i artikel 2, stk. 1, i IDD, der indeholder definitionerne af markedsføringskommunikation og markedsføringspraksis.

Ved artikel 1, nr. 7), ændres artikel 9, stk. 3, i MiFID til at omfatte et krav om, at investeringsselskaber skal have en politik for markedsføringskommunikation og -praksis, som investeringsselskabets ledelsesorgan definerer, godkender og fører tilsyn med.

Ved artikel 1, nr. 8, litra c), indføres et nyt stk. 3a i artikel 16 i MiFID for at medtage et krav om, at investeringsselskaber skal have indført effektive organisatoriske og administrative ordninger for at sikre overholdelse af alle forpligtelser vedrørende markedsføringskommunikation og -praksis i henhold til artikel 24c og dertil knyttede delegerede retsakter.

Da IDD ikke indeholder detaljerede organisatoriske krav til forsikringsformidlere, kan der ikke indføres sådanne specifikke organisatoriske krav under IDD.

Ved artikel 1, nr. 12), litra b), ændres artikel 24, stk. 2, i MiFID ved at kræve, at investeringsselskaber, der producerer finansielle instrumenter, sikrer, at strategien for distribution af disse finansielle instrumenter er forenelig med den identificerede målgruppe, også med hensyn til markedsføringskommunikation og markedsføringspraksis.

Ved artikel 1, nr. 13), indføres en ny artikel 24c i MiFID, og ved artikel 2, nr. 18), indsættes en ny artikel 26a i IDD, som indfører forpligtelser for henholdsvis investeringsselskaber og forsikringsselskaber og forsikringsformidlere, der distribuerer forsikringsbaserede investeringsprodukter, i forbindelse med markedsføringskommunikation og markedsføringspraksis. De nye artikler indeholder en forpligtelse til klart at identificere markedsføringskommunikation og sikre, at det på passende vis henviser til det investeringsselskab, det forsikringsselskab eller den forsikringsformidler, som har produceret de pågældende kommunikation, eller på hvis vegne den er produceret. De væsentlige karakteristika ved investeringsproduktet eller investeringserviceydelsen bør også fremgå tydeligt af alt markedsføringskommunikation. Markedsføringskommunikation og -praksis bør også udvikles, udformes og leveres på en retfærdig, klar og ikkevildledende måde og bør være velafvejet i sin præsentation af fordele og risici samt være hensigtsmæssig for den målgruppe af investorer, det er rettet mod. Ved dette forslag gives Kommissionen beføjelse til at vedtage en delegeret retsakt, der præciserer disse væsentlige egenskaber og betingelserne for en passende udformning.

Artikel 24c, stk. 4, i MiFID og artikel 26a, stk. 4, i IDD indeholder bestemmelser om ansvarsfordeling med hensyn til indhold og anvendelse af markedsføringskommunikation mellem producenter og distributører af investeringsprodukter og forsikringsbaserede investeringsprodukter.

I henhold til artikel 24c, stk. 5, i MiFID og artikel 26a, stk. 5, i IDD skal medlemsstaterne sikre, at virksomhedernes ledelsesorganer modtager en årlig rapport om anvendelsen af markedsføringskommunikation og strategier for markedsføringspraksis, overholdelse af forpligtelser vedrørende markedsføringskommunikation og markedsføringspraksis og om indberettede uregelmæssigheder og foreslåede løsninger i relation til forpligtelser vedrørende markedsføringskommunikation og markedsføringspraksis i henhold til henholdsvis MiFID og IDD.

Ved artikel 24c, stk. 7, i MiFID og artikel 26a, stk. 7, i IDD udvides den eksisterende dokumentations- registreringsforpligtelse til at omfatte al markedsføringskommunikation, der direkte eller indirekte udarbejdes af investeringsselskaber, forsikringsselskaber og forsikringsformidlere. Forpligtelsen dækker en periode på 5 år med mulighed for en undtagelse på op til 7 år efter anmodning fra de kompetente myndigheder.

Ved artikel 24c, stk. 6, i MiFID og artikel 26a, stk. 6, i IDD pålægges medlemsstaterne at sikre, at de kompetente nationale myndigheder har de nødvendige beføjelser til at træffe

rettidige og effektive foranstaltninger i tilfælde af manglende overholdelse af ovennævnte forpligtelser.

Håndtering af partiskhed i rådgivningsprocessen: interessekonflikter, tilskyndelser og indførelse af en styrket test af "bedste interesse" for MiFID og IDD

De nuværende regler for interessekonflikter i rådgivningsprocessen som følge af betaling af tilskyndelser er ikke de samme i MiFID og IDD. Ved artikel 1, nr. 12) og artikel 1, nr. 13), ændres artikel 24 i MiFID og indføres en ny artikel 24a i MiFID, og ved artikel 2, nr. 20) og 21) ændres artikel 29 i IDD og indføres en ny artikel 29a i IDD. Disse artikler dækker forpligtelserne for henholdsvis investeringsselskaber og forsikringsselskaber og forsikringsformidlere, der distribuerer forsikringsbaserede investeringsprodukter, i forbindelse med betaling af tilskyndelser.

Ud over de eksisterende forbud mod tilskyndelser vedrørende uafhængig rådgivning og porteføljepleje, som opretholdes i MiFID, indføres der ved artikel 24a, stk. 2, i MiFID et forbud mod tilskyndelser, der betales af producenter til distributører i forbindelse med modtagelse og formidling af ordrer eller udførelse af ordrer til eller på vegne af detailkunder. Disse to investeringsserviceydelser dækker execution-only-salg, hvor der ikke består et rådgivningsforhold mellem investeringsselskabet og kunden. Tilsvarende indføres der ved artikel 29a, stk. 1, i IDD et forbud mod tilskyndelser, der betales af producenter til distributører i forbindelse med salg af IBIP'er uden rådgivning, og denne artikel har således samme anvendelsesområde. Et sådant delvist forbud vil fjerne virksomhedernes incitament til at give visse produkter en mere fremtrædende plads i deres produktudbud og være til gavn for detailinvestorer, der investerer via execution-only-tjenester, da de vil undgå eventuelle gebyrer som følge af betaling af tilskyndelser.

Specifikt i forbindelse med MiFID vil de eksisterende undtagelser fra forbuddet mod tilskyndelser fortsat finde anvendelse på forbuddet mod tilskyndelser for så vidt angår execution-only-tjenester (f.eks. betalinger eller ydelser, der muliggør eller er nødvendige for leveringen af investeringsserviceydelser, betalinger i forbindelse med forskning osv.). Mindre naturalieydelser, der ikke overstiger 100 EUR, eller som er af en sådan størrelse og art, at de ikke kan anses for at være til hinder for overholdelsen af pligten til at handle i detailinvestorens bedste interesse, er også tilladt, hvis de oplyses tydeligt. Da investeringsrådgivning desuden kan kombineres med tjenester i form af udførelse af ordrer og modtagelse og formidling af ordrer, hvor hovedydelsen er investeringsrådgivning, præciseres det i artikel 24a i MiFID, at forbuddet mod tilskyndelser i forbindelse med udførelse af ordrer og modtagelse og formidling af ordrer ikke finder anvendelse i situationer, hvor investeringsselskaber yder rådgivning til den samme kunde vedrørende en eller flere transaktioner, der er omfattet af rådgivningen. Forbuddet mod tilskyndelser finder heller ikke anvendelse i forbindelse med gebyrer eller vederlag, der modtages eller betales af en udsteder for placerings- og garantitjenester. For at sikre, at sidstnævnte undtagelse er målrettet instrumenter, der er afgørende for udstederes evne til at rejse midler, bør den ikke finde anvendelse på instrumenter, der kan betegnes som sammensatte investeringsprodukter til detailinvestorer.

Der indføres reviderede beskyttelsesforanstaltninger for salg med rådgivning, som forpligter distributøren til at sikre, at betaling eller modtagelse af tilskyndelser ikke er til hinder for overholdelsen af forpligtelsen til at handle ærligt, redeligt og professionelt i kundernes bedste interesse og til at oplyse kunderne om eksistensen, arten og omfanget af tilskyndelser.

Specifikt i forbindelse med IDD styrker artikel 2, nr. 22), litra d), beskyttelsesforanstaltningerne vedrørende rådgivning i artikel 30, stk. 5b, og indfører en sondring mellem rådgivning på et uafhængigt og ikkeuafhængigt grundlag i overensstemmelse med MiFID, hvis forsikringsformidlere ønsker at tilbyde deres rådgivning som "uafhængige". Det sker ved at gøre den uafhængige basiskategori obligatorisk for medlemsstaterne i stedet for frivillig og ved at forbyde modtagelse eller levering af tilskyndelser i forbindelse med uafhængig rådgivning. Et sådant forbud bør dog ikke forhindre forsikringsformidlere i at tilbyde rådgivning, som de kan modtage tilskyndelser for, forudsat at rådgivningen ikke præsenteres som "uafhængig", og detailkunderne informeres om tilskyndelserne i overensstemmelse med de gældende gennemsigtighedskrav. I betragtning af de mange forskellige forsikringsdistributionsstrukturer i medlemsstaterne bør det heller ikke forhindre forsikringsformidlere, der ikke er ansat af eller kontraktligt bundet til et forsikringssselskab, men som modtager tilskyndelser, i at præsentere sig som ikke kontraktligt bundet til et bestemt forsikringssselskab.

Desuden foreslås der i artikel 1, nr. 12), litra a), ændringer af artikel 24, stk. 1a, i MiFID og ved artikel 2, nr. 21) og 22) indføres en ny artikel 29b og ændring af artikel 30 i IDD med henblik på at forbedre kvaliteten af rådgivningen. Disse ændringer underbygger endvidere investeringsselskabers, forsikringsselskabers og forsikringsformidlers forpligtelse til at handle i overensstemmelse med deres kunders bedste interesse ved at indføre en ny test med klare kriterier, som vil blive anvendt i både MiFID og IDD (en test, der erstatter de eksisterende test vedrørende "kvalitetsøgning" i MiFID og "ingen skadelig indvirkning" i IDD). For at handle i kundernes bedste interesse skal finansielle rådgivere som minimum i) basere deres rådgivning på en vurdering af et passende udvalg af finansielle produkter, ii) anbefale det mest omkostningseffektive finansielle produkt fra udvalget af egnede finansielle produkter og iii) tilbyde mindst ét finansielt produkt uden yderligere elementer, som ikke er nødvendige for at nå kundens investeringsmål, og som medfører yderligere omkostninger, således at detailinvestorer også bliver tilbudt alternative og muligvis billigere muligheder, som de kan overveje. Forsikringsselskaber og forsikringsformidlere, der distribuerer forsikringsbaserede investeringsprodukter skal endvidere sikre, at den forsikringsdækning, der indgår i produktet, er i overensstemmelse med kundens forsikringskrav og -behov.

Ovennævnte sikkerhedsforanstaltninger til håndtering af interessekonflikter erstatter de eksisterende sikkerhedsforanstaltninger, der giver mulighed for betaling eller modtagelse af tilskyndelser, i det omfang de øger kvaliteten af den pågældende service i henhold til MiFID eller ikke har en skadelig indvirkning i henhold til IDD.

Ved artikel 1, nr. 13), og artikel 2, nr. 21), foreslås i artikel 24a, stk. 8, i MiFID og artikel 29a, stk. 6, i IDD en revisionsklausul, der pålægger Europa-Kommissionen at vurdere virkningerne af tredjepartsbetalinger på detailinvestorsegmentet tre år efter gennemførelsen af dette direktiv med henblik på at fastslå, om de potentielle interessekonflikter forårsaget af tredjepartsbetalinger er blevet reduceret.

Reglerne for produkttilsyn og -styring ændres for at sikre, at der ikke opkræves urimelige omkostninger, og at produkterne leverer værdi for pengene til detailinvestorer

For at styrke produktstyringsreglerne og regulere prisfastsættelsesprocesserne og med henblik på at begrænse udbuddet af produkter, der giver ringe eller ingen værdi for pengene for detailinvestorer, indføres der ved artikel 1, nr. 9), en ny artikel 16-a i MiFID, og ved artikel 2, nr. 16), ændres artikel 25 i IDD. De foreslåede ændringer finder anvendelse på PRIIP'er og forsikringsbaserede investeringsprodukter på både produktproducent- og distributørniveau.

Ved artikel 4, nr. 1), og artikel 5, nr. 1), styrker også den prisfastsættelsesproces, der har til formål at definere og revidere investeringsinstitutters og AIF'ers omkostningsstruktur ved at ændre henholdsvis artikel 14 i UCITS- og artikel 12 i FAIF-direktivet.

De eksisterende produktstyringsrammer i artikel 16, stk. 3, i MiFID overføres og suppleres yderligere af nye krav til producenterne om at fastlægge en prisfastsættelsesproces, der gør det muligt at identificere og kvantificere alle omkostninger og gebyrer og at foretage en vurdering af, om de pågældende omkostninger og gebyrer underminerer den værdi, som produktet forventes at tilføre (artikel 16-a, stk. 1, i MiFID og artikel 25, stk. 1, i IDD).

I forbindelse med PRIIP'er styrkes prisfastsættelsesprocessen for bedre at tage højde for omkostninger og gebyrer, herunder et krav om ikke at godkende produkter, der afviger fra det relevante benchmark, medmindre producenten kan godtgøre, at omkostningerne og gebyrerne er berettigede og forholdsmæssige (artikel 16-a, stk. 1, i MiFID og artikel 25, stk. 2, i IDD). For UCITS opnås den samme virkning gennem de nye stykker 1a-1e i artikel 14 og for FAIF gennem de nye stykker 1a-1e i artikel 12. ESMA og EIOPA får mandat til at udarbejde, offentliggøre og regelmæssigt ajourføre benchmarks for omkostninger og resultater, som producenterne skal sammenligne deres produkter med, inden de udbydes på markedet (artikel 16-a, stk. 9, i MiFID og artikel 25, stk. 8, i IDD, artikel 14, stk. 1, litra f), i UCITS og artikel 12, stk. 1, litra f), i FAIF).

For at lette udviklingen af benchmarks indføres der rapporteringsforpligtelser for producenter og nationale kompetente myndigheder over for ESMA og EIOPA vedrørende data om PRIIP'ers omkostninger, gebyrer og resultater (artikel 16-a, stk. 2, i MiFID og artikel 25, stk. 4, i IDD, artikel 20a i UCITS og artikel 24, stk. 2, i FAIF). Det er et centralt aspekt af "værdi for pengene"-tilgangen, at ESMA og EIOPA modtager disse data. Uden disse data vil de ikke kunne udarbejde og tilpasse pålidelige benchmarks, i forhold til hvilke udsigterne til, om et investeringsprodukt giver værdi for pengene, kan måles. For i videst muligt omfang at begrænse omkostningerne i forbindelse med de nye indberetningsforpligtelser og for at undgå unødvendig overlapning bør datasæt så vidt muligt være baseret på eksisterende offentliggørelsesforpligtelser.

Ligesom for produktproducenter indføres der for distributører et nyt krav om, at de skal kvantificere distributionsomkostningerne og foretage en samlet prisvurdering i forhold til relevante benchmarks for omkostninger og resultater under hensyntagen til producenternes egne vurderinger (artikel 16-a, stk. 4, i MiFID og artikel 25, stk. 5, i IDD).

Ved artikel 16-a, stk. 5, i MiFID indføres der også indberetningsforpligtelser for distributører over for de kompetente nationale myndigheder og ESMA for så vidt angår omkostningerne i forbindelse med distribution af PRIIP'er, herunder oplysninger om omkostningerne i forbindelse med rådgivning og tilskyndelser. Ved artikel 16-a, stk. 6, forpligtes distributører af PRIIP'er, som er produceret af andre selskaber end investeringsselskaber eller af producenter af produkter af UCITS- eller AIF-typen, til at rapportere til de kompetente nationale myndigheder og ESMA om PRIIP'ernes omkostninger, gebyrer og resultater.

I forbindelse med forsikringsbaserede investeringsprodukter er indberetningsforpligtelserne over for de kompetente nationale myndigheder og EIOPA centraliseret på producentniveau, da forsikringsselskaber typisk har fuld kontrol over de omkostninger, der opkræves hos kunden, herunder distributionsomkostninger. Distributører af forsikringsbaserede investeringsprodukter er som led i deres prisfastsættelsesproces også forpligtet til at kontrollere, om der er omkostninger på distributionsniveau, som ikke er medtaget i

producentens prisfastsættelsesproces. Hvis dette er tilfældet, skal de straks underrette producenten, således at omkostningerne kan medtages i den centraliserede prisfastsættelses- og rapporteringsproces på producentniveau.

For at sikre et effektivt tilsyn indføres der ved artikel 16-a, stk. 7, i MiFID og artikel 25, stk. 7, i IDD et krav om, at investeringsselskaber, forsikringsselskaber og forsikringsformidlere skal føre fortegnelser over deres vurderinger, både på producent- og distributørniveau.

Hvad angår MiFID, giver artikel 16-a, stk. 8, selskaber, der både producerer og distribuerer investeringsprodukter, mulighed for at tilbyde en integreret prisfastsættelsesproces.

Prisfastsættelsesprocessen for produkter, der er omfattet af MiFID, bør også omfatte strukturerede indlån. Da der i princippet er tale om skræddersyede produkter, vil det imidlertid være for kompleks en opgave at udarbejde benchmarks. Som følge heraf bør rapporteringsforpligtelserne ikke gælde for denne gruppe af PRIIP'er.

Ved artikel 16-a, stk. 9, i MiFID, artikel 24 i FAIF, artikel 20a i UCITS og artikel 25, stk. 8, i IDD gives ESMA og EIOPA beføjelse til at udarbejde og offentliggøre benchmarks på grundlag af data om omkostninger og resultater for produkter, der indberettes af de nationale kompetente myndigheder. Disse benchmark bør som sammenligningsredskab gøre prisfastsættelsesprocessen mere objektiv på såvel producent- som distributionsniveau. En afvigelse fra det relevante benchmark bør medføre en formodning om, at omkostningerne og gebyrerne er for høje, og at produktet ikke vil levere værdi for pengene, medmindre det kan påvises, at det modsatte er tilfældet. Sammenligningen med benchmarks skal ses som et yderligere led i prisfastsættelsesprocessen og skal baseres på det relevante benchmark, der er til rådighed. At det benchmark, der anses for at være relevant for produktet, ikke er tilgængeligt, fritager ikke producenten eller distributøren for forpligtelsen til at påvise, at omkostningerne og gebyrerne er berettigede og forholdsmæssige.

Ved artikel 16-a, stk. 11 og 12, i MiFID og artikel 25, stk. 9 og 10, i IDD gives Kommissionen samt ESMA og EIOPA beføjelse til at igangsætte arbejdet med det tekniske grundlag for at udarbejde de relevante benchmarks. Dette indledende arbejde omfatter en delegeret retsakt, der skal udarbejdes af Kommissionen med henblik på at fastlægge metoderne til udvikling af benchmarks, samt de kriterier, der skal lægges til grund, når omkostninger og gebyrer skal begrundes og godtgøres. Grundlaget omfatter også et mandat til ESMA (artikel 16-a, stk. 12, i MiFID) og EIOPA (artikel 25, stk. 10, i IDD) til at udarbejde reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at definere datasæt, datastandarder og ordninger for de forskellige indberetningsforpligtelser.

Den nyligt indsatte artikel 16-a i MiFID indeholder bestemmelser om produktstyring, og artikel 16a indeholder ajourførte krydshenvisninger.

Ved artikel 4, nr. 1) og artikel 5, nr. 1), ændres henholdsvis artikel 14 i UCITS- og artikel 12 i FAIF-direktivet, så disse også indeholder nye bestemmelser for at sikre, at omkostningerne ikke er urimelige. Bestemmelserne om urimelige omkostninger indgår i øjeblikket på niveau 2 i UCITS-direktivet og FAIF-direktivet og i ESMA's niveau 3-bestemmelser. ESMA har fremhævet den manglende konvergens henset til urimelige omkostninger på grund af manglen på en klar definition og klare beføjelser på niveau 1 for arbejde på niveau 2. Derfor fastsættes i den nye artikel 14, stk. 1 litra a)-f), i UCITS- og artikel 12, stk. 1, litra a)-f), i FAIF-direktivet de kriterier, der skal lægges til grund for, at omkostninger kan anses for at være

rimelige, og de regler, der gælder for prisfastsættelsesprocessen, for at sikre, at disse betingelser er opfyldt.

Sikring af, at egnetheds- og hensigtsmæssighedstest er bedre tilpasset til detailinvestorernes behov

For at præcisere og, hvor det er relevant, skærpe de krav, som distributører skal opfylde, når de vurderer, hvorvidt en anbefaling er egnet eller et finansielt produkt er hensigtsmæssigt for detailinvestoren, ændres ved artikel 1, nr. 14) og artikel 2, nr. 22), artikel 25 i MiFID og artikel 30 i IDD.

Med forslagene indføres en forpligtelse for investeringsselskaber samt forsikringsselskaber og forsikringsformidlere, der distribuerer forsikringsbaserede investeringsprodukter, til at forklare formålet med vurderingerne for kunderne på en klar og enkel måde og til at indhente alle relevante oplysninger fra kunderne, som måtte være nødvendige og forholdsmæssige i forbindelse med vurderingerne. I forslaget præciseres det, at detailinvestorerne skal informeres ved hjælp af standardiserede advarsler om konsekvenserne for kvaliteten af vurderingen, hvis de ikke giver nøjagtige og fuldstændige oplysninger.

Egnetheds- og hensigtsmæssighedsvurderingerne skal foretages, i god tid inden den relevante investeringsservice ydes, eller inden kunden bliver bundet af en forsikringsaftale eller et forsikringstilbud. Der skal forelægges en egnethedsvurderingsrapport for kunderne i tilstrækkelig god tid, inden transaktionen gennemføres, således at kunderne om nødvendigt kan anmode om og modtage yderligere forklaringer.

Behovet for porteføljediversificering vil også blive tilføjet som et af de elementer, som distributørerne skal medtage i deres vurdering af et bestemt produkts eller en bestemt tjenesteydelses egnethed på grundlag af oplysninger fra kunden, herunder oplysninger om eksisterende porteføljer.

For at tilskynde til uafhængig og billigere rådgivning giver forslaget uafhængige rådgivere mulighed for at yde rådgivning begrænset til en række diversificerede, ikkekomplekse og omkostningseffektive finansielle instrumenter. For disse produkter vil distributørerne kunne foretage en egnethedsvurdering på grundlag af mere begrænsede oplysninger om kunden. Da rådgivningen er begrænset til veldiversificerede og ikkekomplekse produkter, vil der ikke være behov for en vurdering af kundernes viden, erfaring og porteføljediversificering.

For at øge relevansen af egnethedsvurderingen og styrke de beskyttelsesforanstaltninger, der beskytter detailinvestorer mod uhensigtsmæssige investeringer, udvides omfanget af de oplysninger om kunden, som formidlere skal indhente og vurdere, til også at omfatte kapaciteten til at bære fuldstændige eller delvise tab og risikotolerance. I tilfælde af en negativ hensigtsmæssighedsvurdering må formidleren kun gå videre med transaktionen på kundens udtrykkelige anmodning.

Sikring af høje faglige standarder for investeringsrådgivere

De reviderede regler har til formål at styrke og tilpasse kravene til investeringsrådgiveres viden og kompetence, som er fastsat i MiFID II og IDD. Ved artikel 1, nr. 13), og artikel 2, nr. 5), foreslås ændringer af artikel 24d i MiFID samt af artikel 10 i og bilag 1 til IDD.

Artikel 24d i MiFID ændres, og specifikke krav, der i øjeblikket er fastsat i ESMA's retningslinjer, samt et yderligere element vedrørende bæredygtige investeringer, medtages i et

nyt bilag V til MiFID. Det skal godtgøres, at kravene er opfyldt, ved at der udstedes et certifikat. Desuden indføres der i MiFID et minimumskrav til løbende faglig uddannelse i overensstemmelse med de eksisterende krav i IDD. I IDD styrkes og tilpasses kravene vedrørende viden og kompetence i bilag I på samme måde. Overholdelse af dette krav skal dokumenteres ved hjælp af et certifikat. Hvad angår IDD, omfatter kravene til viden desuden alle forsikringsformidlere og dækker således viden om alle forsikringsprodukter, der distribueres, og ikke kun forsikringsbaserede investeringsprodukter.

Kategorisering af kunder: Restriktionerne for, at investorer kan betragtes som professionelle, lempes

For at sikre en mere hensigtsmæssig klassificering af kunder og mindske de administrative byrder ændres ved bilag I til dette direktiv bilag II til MiFID, som indeholder kriterierne for at identificere de kunder, der på anmodning kan behandles som professionelle. Ændringerne omfatter en nedsættelse af formuekriteriet fra 500 000 EUR til 250 000 EUR og indsættelse af et eventuelt fjerde kriterium vedrørende relevant uddannelse. Ændringerne giver også juridiske enheder mulighed for på anmodning at blive betragtet som professionelle ved at opfylde visse kriterier for balance, nettoomsætning og kapitalgrundlag. I henhold til IDD er der ikke behov for en sådan sondring, da alle forsikringsbaserede investeringsprodukter betragtes som detailprodukter. Der er således ikke behov for en sådan ændring.

Den tilsynsmæssige håndhævelse styrkes

Pakken indeholder også foranstaltninger til at styrke håndhævelsen af tilsynet, navnlig i forbindelse med væksten i digitale kanaler og med hensyn til grænseoverskridende levering af tjenesteydelser.

Ved artikel 1, nr. 17), og artikel 2, nr. 6), indføres ændringer i henholdsvis artikel 69 i MiFID og artikel 12, stk. 3, i IDD for at gøre det muligt for tilsynsmyndighederne at anvende tilsynsværktøjer og hurtigt træffe foranstaltninger mod vildledende markedsføring (artikel 69, stk. 2, litra ka)), begrænse adgangen til websteder, der udgør en trussel mod investorbeskyttelsen (artikel 69, stk. 2, nr. v)), og udføre mystery shopping (artikel 69, stk. 2, litra ca)). Ved artikel 12, stk. 3, i IDD indføres en detaljeret liste over de beføjelser, som de nationale kompetente myndigheder skal have for at kunne udføre deres opgaver i henhold til dette ændringsdirektiv. Ved denne foranstaltning tilpasses IDD yderligere til MiFID, hvilket vil forbedre effektiviteten af tilsynet og koordineringen og således styrke beskyttelsen af kunder i forbindelse med forsikringsprodukter og detailinvestorer. Desuden indføres der ved artikel 1, nr. 4), og artikel 2, nr. 24), henholdsvis en ny artikel 5a i MiFID og artikel 35a i IDD, der fastsætter krav om, at de kompetente myndigheder skal have indført passende procedurer til at forhindre udbud af uautoriserede investeringserviceydelser eller -aktiviteter, herunder markedsføring i forbindelse hermed, og til at etablere informationskanaler til at underrette og advare investorer om sådanne serviceydelser eller aktiviteter, f.eks. gennem varslingslister, der er tilgængelige på de europæiske tilsynsmyndigheders websteder.

For at styrke håndhævelsen af tilsynet i grænseoverskridende sager indeholder forslaget følgende tilføjelser og ændringer:

- Ved artikel 1, nr. 16), og artikel 2, nr. 4), indsættes henholdsvis den nye artikel 35a i MiFID og artikel 9a i IDD for at indføre et krav om, at investeringsselskaber og forsikringsdistributører skal indberette deres grænseoverskridende aktiviteter. Dette vil gøre det muligt for såvel de nationale kompetente myndigheder som ESMA og

EIOPA at få et bedre overblik over omfanget af den grænseoverskridende levering af tjenesteydelser i det indre marked, identificere områder, som tilsynet bør fokusere på, og hvor der kan være behov for et stærkere samarbejde, og at kodificere den rapportering, der allerede i vid udstrækning foretages på de europæiske tilsynsmyndigheders initiativ.

- Ved artikel 1, nr. 21), og artikel 2, nr. 7), hvorved indføres henholdsvis den nye artikel 87a i MiFID og artikel 12b i IDD, fastsættes bestemmelser om oprettelse af samarbejdsplatforme, der fremmer et tættere samarbejde mellem de nationale kompetente myndigheder og de europæiske tilsynsmyndigheder med henblik på at løse grænseoverskridende problemer. Et andet formål er at styrke ESMA's og EIOPA's rolle i komplekse grænseoverskridende sager, hvor de involverede tilsynsmyndigheder ikke når frem til en fælles holdning på en samarbejdsplatform.
- Artikel 86 i MiFID og artikel 5, 8 og 9 i IDD indeholder allerede en mekanisme, der gør det muligt for værtsmedlemslande at træffe forebyggende foranstaltninger i tilfælde af skadelig adfærd, som hjemlandets kompetente myndighed ikke i tilstrækkelig grad tager hånd om. I artikel 1, nr. 20), i dette ændringsdirektiv foreslås det at ændre de eksisterende bestemmelser for at fremskynde og lette samarbejdet mellem de kompetente nationale myndigheder ved at fremme udvekslingen af oplysninger og lempe betingelserne for, hvornår en værtsmyndighed kan træffe foranstaltninger (hvis den kompetente myndighed i hjemlandet ikke handler eller ikke handler tilstrækkeligt). De kompetente myndigheder vil også kunne henvise direkte til de resultater, som en initiativtagende kompetent myndighed i værtslandet er nået frem til, hvis lignende skadelige aktiviteter observeres på deres område og ikke behandles tilstrækkeligt af hjemlandets myndighed. Artikel 2, nr. 3), omhandler lignende ændringer i artikel 5 i IDD.

Artikel 1, nr. 5), artikel 1, nr. 6), og artikel 2, nr. 2), har til formål at styrke den tilsynsmæssige konvergens for så vidt angår meddelelse af tilladelse til selskaber gennem en ændring af artikel 7, stk. 3, artikel 7, stk. 3a, og artikel 8 i MiFID og artikel 3, stk. 5, og artikel 3, stk. 5a, i IDD, hvorefter de kompetente myndigheder bør udveksle oplysninger, der er centraliseret af ESMA og EIOPA, om årsagerne til, at de har afslået at meddele eller inddraget tilladelsen fra et investeringsselskab eller registreringen af en forsikringsformidler. Tilsvarende indsættes der ved artikel 1, nr. 11), i dette direktiv to nye stykker, nemlig artikel 21, stk. 3, og artikel 21, stk. 4, i MiFID for at præcisere, at ESMA eller enhver værtsmedlemsstat kan anmode den kompetente myndighed i hjemlandet om at undersøge, om et givet selskab stadig opfylder betingelserne for meddelelse af tilladelse.

Fremme af finansiel forståelse

For at sikre, at medlemsstaterne fremmer foranstaltninger til formidling af finansiel viden på nationalt plan, således at eksisterende og potentielle detailinvestorer er i stand til at investere ansvarligt, indsættes der ved artikel 1, nr. 22) og artikel 2, nr. 9), en ny artikel 88a i MiFID og artikel 16a i IDD.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF, 2011/61/EU, 2014/65/EU og (EU) 2016/97 for så vidt angår reglerne for beskyttelse af detailinvestorer i Unionen

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 53, stk. 1, og artikel 62,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg³³,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Et centralt mål med kapitalmarkedsunionen er at sikre, at forbrugerne fuldt ud kan drage fordel de investeringsmuligheder, som kapitalmarkederne tilbyder. En forudsætning herfor er, at de understøttes af et regelsæt, der sætter dem i stand til at træffe investeringsbeslutninger, der svarer til deres behov og mål, og som i tilstrækkelig grad beskytter dem i det indre marked. Pakken af foranstaltninger under EU's strategi for detailinvesteringer har til formål at afhjælpe de konstaterede mangler.
- (2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF³⁴, 2009/138/EF³⁵, 2011/61/EU³⁶, 2014/65/EU³⁷ og (EU) 2016/97³⁸ har til formål at beskytte detailinvestorer og søger at øge

---

³³ EUT C af , s. .

³⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).

³⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

³⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).

³⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).

³⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution (omarbejdning) (EUT L 26 af 2.2.2016, s. 19).

detailinvestorerne tillid og kompetence, når de træffer vigtige finansielle beslutninger. Kommissionen har i forbindelse med sit arbejde med at evaluere og vurdere disse rammer afdækket en række vigtige problemer, herunder vanskeligheder for detailinvestorer med at forstå og sammenligne investeringstilbud på grundlag af oplysningsdokumentation, som ikke er tilstrækkelig relevant og forståelig til at hjælpe dem med at træffe beslutninger. Desuden pegede Kommissionens arbejde på de voksende risici i forbindelse med vildledende markedsføringsoplysninger og -praksis, der leveres via digitale kanaler, og mangler i den måde, hvorpå produkterne produceres og distribueres, som kan føre til urimeligt høje omkostninger for detailinvestorerne. Kommissionens arbejde pegede også på risikoen for forudindtagethed i investeringsrådgivningsprocessen.

- (3) Tredjepartsbetalinger, såsom gebyrer, provisioner og penge- eller naturalieydelse, der betales til eller modtages af investeringsselskaber og forsikringsselskaber og formidlere af eller fra andre personer end kunden, også kaldet "tilskyndelser", spiller en væsentlig rolle i distributionen af detailinvesteringsprodukter i Unionen. De eksisterende regler, der er udformet til at håndtere interessekonflikter i direktiv 2014/65/EU og (EU) 2016/97, herunder restriktioner for og gennemsigtighed i forbindelse med betaling af tilskyndelser, har vist sig ikke at være tilstrækkeligt effektive til at afbøde skade for forbrugerne og har ført til forskellige niveauer af detailinvestorbeskyttelse på tværs af produktsegmenter og distributionskanaler. Det er derfor nødvendigt yderligere at styrke rammerne for investorbeskyttelse for at sikre, at detailkundernes bedste interesser beskyttes ensartet i hele Unionen. I lyset af de potentielle forstyrrende virkninger, som indførelsen af et fuldstændigt forbud mod tilskyndelser kan have, er det hensigtsmæssigt at anvende en trinvis tilgang, hvor der i første omgang fokuseres på at styrke kravene vedrørende betaling og modtagelse af tilskyndelser for at håndtere de potentielle interessekonflikter og sikre bedre beskyttelse af detailinvestorer og dernæst på at gennemgå rammens effektivitet og foreslå alternative foranstaltninger i overensstemmelse med reglerne om bedre regulering, herunder et potentielt forbud mod tilskyndelser, hvis det er relevant.
- (4) For at fjerne eventuelle skader for forbrugerne som følge af betaling og modtagelse af tilskyndelser ved salg uden rådgivning er det hensigtsmæssigt at forbyde betaling og modtagelse af sådanne tilskyndelser. Hvad angår direktiv 2014/65/EU, vil et sådant forbud omfatte udførelse af eller modtagelse og formidling af ordrer og, for så vidt angår direktiv (EU) 2016/97, salg uden rådgivning. For at undgå at begrænse udstedernes mulighed for at rejse finansiering bør dette forbud ikke gælde for betalinger i forbindelse med emissionsgaranti- og placeringstjenester, der leveres til en udsteder, hvis investeringsselskabet også udfører ordrer eller modtager og formidler tjenesteydelser i forbindelse med en ordre til en slutinvestor. Desuden kombineres investeringsrådgivning ofte med udførelse eller modtagelse og overførsel af tjenesteydelser i forbindelse med ordrer. I sådanne tilfælde, hvor hovedydelsen er investeringsrådgivning, bør forbuddet ikke gælde for udførelse eller modtagelse og formidling af ordrelaterede tjenesteydelser i forbindelse med en eller flere transaktioner foretaget af den pågældende kunde, der er omfattet af rådgivningen. Mindre naturalieydelse, der ikke overstiger 100 EUR, eller som er af en sådan størrelse og art, at de ikke kan anses for at være til hinder for, at pligten til at handle i detailinvestorens bedste interesse, overholdes, bør også være tilladt, hvis de oplyses tydeligt.
- (5) For at sikre, at detailkunder ikke vildledes, er det vigtigt at fastsætte i direktiv (EU) 2016/97, at forsikringsformidlere, der meddeler deres kunder, at de yder rådgivning på et uafhængigt grundlag, i overensstemmelse med de eksisterende regler i direktiv 2014/65/EU, ikke må acceptere tilskyndelser for en sådan rådgivning. Denne regel bør ikke forhindre forsikringsformidlere, der tilbyder rådgivning til kunder, i at acceptere tilskyndelser, forudsat at rådgivningen ikke præsenteres som uafhængig, at kunderne informeres om tilskyndelserne i

overensstemmelse med de gældende gennemsigthedskrav, og at andre retlige krav, herunder kravet om at handle i kundens bedste interesse, overholdes.

- (6) De eksisterende sikkerhedsforanstaltninger, der betinger betalingen eller modtagelsen af tilskyndelser, som i henhold til direktiv 2014/65/EU kræver, at tilskyndelsen er udformet med henblik på at øge kvaliteten af den tjenesteydelse, der leveres til kunden, eller i henhold til direktiv (EU) 2016/97 ikke må have en skadelig indvirkning på kvaliteten af den tjenesteydelse, der leveres til kunden, har ikke været tilstrækkelig effektiv til at afbøde interessekonflikter. Det er derfor hensigtsmæssigt at fjerne disse kriterier og indføre en ny, fælles test, både i direktiv 2014/65/EU og direktiv (EU) 2016/97, som yderligere præciserer, hvordan finansielle rådgivere bør anvende princippet om at handle i kundens bedste interesse. Finansielle rådgivere bør basere deres rådgivning på et passende udvalg af finansielle produkter. Når de har udpeget de instrumenter, som er egnede for en kunde, bør de anbefale kunden de mest omkostningseffektive blandt lignende produkter. Desuden bør finansielle rådgivere også systematisk anbefale mindst ét produkt uden karakteristika, der måske ikke er nødvendige for at nå kundens investeringsmål, således at detailinvestorer også præsenteres for alternative og muligvis billigere muligheder, som de kan overveje. Sådanne karakteristika kan f.eks. omfatte fonde med en investeringsstrategi, der indebærer højere omkostninger, en kapitalgaranti og strukturerede produkter med afdækningselementer. Hvis rådgivere vælger også at anbefale et produkt med yderligere karakteristika, som medfører ekstra omkostninger for kunden, bør de udtrykkeligt angive årsagen til en sådan anbefaling og oplyse om de ekstra omkostninger, der påløber. For så vidt angår forsikringsbaserede investeringsprodukter, bør rådgiverne også sikre, at den forsikringsdækning, der indgår i produktet, er i overensstemmelse med kundens forsikringskrav og -behov.
- (7) De eksisterende krav om offentliggørelse af tilskyndelser bør styrkes yderligere for at sikre, at detailinvestorerne forstår det generelle koncept med tilskyndelser, risikoen for interessekonflikter samt den indvirkning, som tilskyndelser har på de samlede omkostninger og det forventede afkast.
- (8) For at gøre det muligt at udvikle uafhængig rådgivning til en rimelig pris bør uafhængige rådgivere have mulighed for at yde rådgivning til detailinvestorer om veldiversificerede, ikkekomplekse og omkostningseffektive produkter på grundlag af et mere begrænset sæt data, der indsamles med henblik på egnethedsvurderingen. Omfanget af en sådan rådgivning bør meddeles tydeligt til detailinvestorerne i god tid, inden rådgivningen ydes. Da de produkter, der anbefales, er forskellige, bør uafhængige finansielle rådgivere ikke have pligt til at indhente og vurdere oplysninger fra kunderne om deres viden og erfaring eller eksisterende porteføljer.
- (9) For at vurdere effektiviteten af disse foranstaltninger bør Kommissionen tre år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden og efter høring af Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) udarbejde en rapport om virkningerne af tredjepartsbetalinger på detailinvesteringer, som, om nødvendigt, bør ledsages af forslag til, hvorledes rammen kan styrkes yderligere.
- (10) Omkostninger og gebyrer i forbindelse med investerings- og forsikringsbaserede investeringsprodukter kan have en betydelig indvirkning på investeringsafkastet, hvilket detailinvestorer måske ikke altid er opmærksomme på. For at sikre, at produkter tilbyder værdi for pengene til detailinvestorer, bør medlemsstaterne sikre, at selskaber, der er meddelt tilladelse i henhold til direktiv 2014/65/EU eller direktiv (EU) 2016/97 til at producere eller distribuere investeringsprodukter, har klare prisfastsættelsesprocesser, der gør det muligt klart at identificere og kvantificere alle omkostninger, der opkræves hos detailinvestorer, og er

udformet med henblik på at sikre, at de omkostninger og gebyrer, der indgår i investeringsprodukter, eller som er knyttet til distributionen heraf, er berettigede og står i et rimeligt forhold til produktets karakteristika, mål, strategi og forventede resultater.

- (11) Da omkostningsstrukturen for det sammensatte investeringsprodukt til detailinvestorer er udformet af producenten, er det op til producenten at vurdere, om de omkostninger og gebyrer, der indgår i investeringsprodukterne, er berettigede og forholdsmæssige. På grundlag af disse vurderinger bør distributørerne foretage tilsvarende vurderinger, således at der også tages hensyn til distributionsomkostninger og andre omkostninger, der ikke allerede indgår i producentens vurdering.
- (12) Prisfastsættelsesprocessen, der gennemføres på både producent- og distributørniveau, bør som et led i produktstyringsrammen styrke det eksisterende koncept om, at investeringsprodukter, der er rettet mod et bestemt målmarked, skal udformes, så de giver værdi til den pågældende målgruppe.
- (13) For at gøre prisfastsættelsesprocessen mere objektiv og udstyre producenter, distributører og kompetente myndigheder med et værktøj, der gør det muligt at foretage en effektiv sammenligning af omkostningerne mellem investeringsprodukter af samme produkttype, bør både ESMA og EIOPA udarbejde benchmarks baseret på data vedrørende investeringsprodukters omkostninger og resultater, som producenter og distributører bør tage hensyn til i deres prisfastsættelsesprocesser. Hvis resultatet af sammenligningen med et relevant benchmark viser, at investorerne omkostninger og resultater ikke stemmer overens med benchmarket, bør produktet ikke markedsføres til detailinvestorer, medmindre yderligere test og yderligere vurderinger har vist, at produktet ikke desto mindre tilbyder målgruppen værdi for pengene, f.eks. i tilfælde af et produkt, der indeholder yderligere særlige karakteristika, som anses for relevante for en bestemt gruppe af investorer med identificerede specifikke behov og mål, men som ikke er afspejlet i beskrivelsen af den gruppe af investeringsprodukter, som benchmarket er udarbejdet for.
- (14) For at bistå producenter og distributører i deres vurderinger bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter for at præcisere de kriterier, der skal anvendes til at fastslå, om omkostninger og resultater er berettigede og forholdsmæssige.
- (15) For at gøre det muligt for ESMA og EIOPA at udarbejde pålidelige benchmarks baseret på pålidelige data bør producenter og distributører af investeringsprodukter være forpligtet til at indberette de nødvendige data til de kompetente myndigheder med henblik på videreformidling til ESMA og EIOPA. For i videst muligt omfang at begrænse omkostningerne i forbindelse med de nye indberetningsforpligtelser og for at undgå unødvendig overlapning bør datasæt så vidt muligt være baseret på de offentliggørelses- og indberetningsforpligtelser, der følger af EU-retten. ESMA og EIOPA bør udarbejde reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge datasæt, datastandarder og metoder samt formater for de oplysninger, der skal indberettes.
- (16) Visse producenter af finansielle instrumenter, der er omfattet af definitionen af sammensat investeringsprodukt til detailinvestorer i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1286/2014, er måske ikke omfattet af indberetningspligten i artikel 16-a, stk. 2, eller nogen anden tilsvarende indberetningspligt. I sådanne tilfælde bør et investeringsselskab, der tilbyder eller anbefaler sådanne finansielle instrumenter, indberette oplysninger om omkostninger og gebyrer samt karakteristika ved disse produkter til deres hjemlands kompetente myndigheder. De rapporteringsforpligtelser, der omfatter ovennævnte data, og som er fastsat i UCITS-direktivet og FAIF-direktivet, bør betragtes som ækvivalente.

- (17) I lyset af de mange forskellige detailinvesteringsprodukter, der udbydes, bør ESMA og EIOPA udarbejde deres benchmarks i en løbende udviklingsproces, hvor de starter med de investeringsprodukter, der oftest købes af detailinvestorer, og derefter gradvist bygger videre på de erfaringer, der indsamles over tid, med henblik på at udvide dækningen og forbedre deres kvalitet.
- (18) Direktiv 2009/65/EF og 2011/61/EU kræver, at administrationsselskaber for alternative investeringsfonde (AIF'er) og institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) handler med passende dygtighed, omhu og hurtighed, således at de bedst muligt varetager interesserne for de investeringsinstitutter, de administrerer, og deres investorer. Administrationsselskaber for AIF'er og investeringsinstitutter bør derfor forhindre, at investeringsfonde og deres investorer pålægges unødige omkostninger. Administrationsselskaber for AIF'er og investeringsinstitutter bør pålægges at indføre en forsvarlig prisfastsættelsesproces, som bør omfatte identifikation, analyse og revision af omkostninger, der direkte eller indirekte opkræves af investeringsfonde eller deres deltagere og således afholdes af investorerne. Omkostningerne bør anses for at være passende, hvis de overholder de krav, som er fastsat i investeringsinstitutterns og AIF'ernes dokumenter forud for aftaleindgåelsen, er nødvendige for deres funktion og afholdes af investorerne på en retfærdig måde.
- (19) Administrationsselskaber for investeringsinstitutter og AIF'er bør yde investorer erstatning, hvis der er opkrævet urimelige omkostninger, herunder hvis omkostningerne er blevet fejlberegnet til skade for investorerne, og underrette de kompetente myndigheder, investeringsfondenes og deres forvalteres revisorer og depositaren for disse fonde herom. For at fremme bedre håndhævelse og opnå konkrete resultater for detailinvestorer er det nødvendigt at harmonisere medlemsstaternes administrative beføjelser og sanktionsbeføjelser. Forpligtelsen til at yde erstatning til investorer bør tilføjes som en mulig administrativ foranstaltning og sanktion, således at denne mulighed findes i alle medlemsstater.
- (20) Prisfastsættelsesprocessen i henhold til direktiv 2009/65/EF og direktiv 2011/61/EU bør sikre, at omkostningerne, som afholdes af detailinvestorerne, er berettigede og står i et rimeligt forhold til produktets egenskaber, navnlig til investeringsmålet og -strategien, samt fondenes risikoniveau og forventede afkast, således at investeringsinstitutter og AIF'er leverer værdi for pengene til investorerne. Administrationsselskaber for investeringsinstitutter og AIF'er bør fortsat være ansvarlige for kvaliteten af deres prisfastsættelsesproces. De bør navnlig sikre, at omkostningerne er sammenlignelige med markedsstandarderne, herunder ved at sammenligne omkostningerne for deres egne fonde med omkostningerne for andre fonde med lignende investeringsstrategier og egenskaber, der er tilgængelige i offentligt tilgængelige databaser. For at gøre prisfastsættelsesprocessen mere objektiv og udstyre administrationsselskaberne for investeringsinstitutter og AIF'er samt de kompetente myndigheder med et værktøj, der gør det muligt at foretage en effektiv sammenligning af omkostningerne mellem investeringsprodukter af samme produkttype, bør ESMA imidlertid udarbejde benchmarks baseret på de data vedrørende omkostninger og resultater for investeringsprodukter, som ESMA modtager som led i tilsynsindberetningen; disse benchmarks vil gøre det muligt for administrationsselskaberne for investeringsinstitutter og AIF'er at foretage en vurdering af værdi for pengene i tillæg til de andre kriterier, der indgår i deres prisfastsættelsesproces. På baggrund af Kommissionens prioritet om at undgå unødvendige administrative byrder og forenkle indberetningskravene bør disse benchmarks bygge på eksisterende data fra offentliggørelse og tilsynsrapportering, medmindre yderligere data undtagelsesvis er nødvendige. Investeringsfonde, der tilbyder ringe værdi for pengene eller afviger fra ESMA's benchmarks, bør ikke markedsføres til detailinvestorer, medmindre det efter en yderligere vurdering fastslås, at produktet ikke desto

mindre tilbyder værdi for penge. Vurderingen og de trufne foranstaltninger bør dokumenteres og stilles til rådighed for de kompetente myndigheder på disses anmodning.

- (21) Kommissionen bør tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, der præciserer minimumskravene til prisfastsættelsesprocessen for at forhindre, at investeringsinstitutter, AIF'er og disses deltagere pålægges unødige omkostninger, og for at foretage vurderingen af værdi for pengene samt om nødvendigt træffe korrigerende foranstaltninger, hvis omkostningerne ikke er berettigede eller ikke står i et rimeligt forhold til investeringsinstitutternes og AIF'ernes forventede afkast, deres risikoniveau, investeringsmål og -strategi, og med henblik på dokumentation af en sådan vurdering og sådanne foranstaltninger.
- (22) Personalets viden og kompetence er afgørende for at sikre rådgivning af god kvalitet. Standarderne for, hvad der anses for nødvendigt, varierer betydeligt mellem rådgivere, der leverer deres tjenester i henhold til henholdsvis direktiv 2014/65/EU, direktiv (EU) 2016/97 og ikkeharmoniseret national lovgivning. For at forbedre kvaliteten af rådgivningen og sikre lige vilkår i hele EU bør der fastsættes styrkede fælles minimumsstandarder for de nødvendige videns- og kompetencekrav. Dette er særlig relevant i lyset af den øgede kompleksitet og fortsatte innovation i udformningen af finansielle instrumenter og forsikringsbaserede investeringsprodukter og den stigende betydning af bæredygtighedsrelaterede hensyn. Medlemsstaterne bør kræve, at investeringsselskaber og forsikrings- og genforsikringsdistributører sikrer, at fysiske personer, der yder investeringsrådgivning på vegne af investeringsselskabet eller som forsikringsformidlere, og de pågældende ansatte hos forsikringsselskaber og forsikringsformidlere har den viden og kompetence, der er nødvendig for at opfylde deres forpligtelser. For at give kunder og kompetente myndigheder sikkerhed for, at den viden og kompetence, som sådanne fysiske personer og forsikringsformidlere og de ansatte i forsikringsselskaber og forsikringsformidlere besidder, opfylder de krævede standarder, bør denne viden og kompetence dokumenteres med et certifikat. Regelmæssig faglig udvikling og uddannelse er vigtig for at sikre, at den viden og kompetence, som besiddes af personale, der rådgiver om eller sælger investeringsprodukter eller forsikringsbaserede investeringsprodukter til kunder, vedligeholdes og ajourføres. Med henblik herpå er det nødvendigt at kræve, at fysiske personer, der yder investeringsrådgivning, opfylder et minimumskrav om faglig uddannelse og udvikling i et vist antal timer om året, og at de dokumenterer, at de har gennemført en sådan uddannelse og udvikling med et certifikat.
- (23) Det stigende udbud af investeringsserviceydelser via digitale midler skaber nye muligheder for detailinvestorer. Samtidig gør disse tjenester det muligt for investeringsselskaber og forsikringsdistributører at distribuere investeringsprodukter og -serviceydelser hurtigere og til en bredere gruppe af detailinvestorer, hvilket kan medføre yderligere risici. De kompetente myndigheder bør derfor have beføjelser og procedurer, der er tilstrækkelige til straks at afhjælpe enhver manglende overholdelse af eksisterende regler, herunder når de leveres via digitale midler og af uautoriserede enheder. De kompetente myndigheder bør derfor kunne træffe de nødvendige foranstaltninger, når de har velunderbyggede grunde til at antage, at en fysisk eller juridisk person yder investeringsservice uden at være behørigt autoriseret, eller en forsikringsformidler eller et forsikringsselskab distribuerer forsikringsbaserede investeringsprodukter uden at være registreret eller meddelt tilladelse. Når disse foranstaltninger vedrører en fysisk person, bør offentliggørelsen af den kompetente myndigheds afgørelse fortsat være underlagt en individuel vurdering af proportionaliteten af offentliggørelsen af personoplysninger i henhold til artikel 71, stk. 1. De kompetente myndigheder bør underrette ESMA og EIOPA om en sådan adfærd, og ESMA og EIOPA bør konsolidere og offentliggøre alle relaterede afgørelser, der er truffet af kompetente myndigheder, således at disse oplysninger er tilgængelige for detailinvestorer og gør det muligt for dem at identificere potentielle tilfælde

af svig. For at undgå videregivelse af personoplysninger, som en kompetent myndighed anser for uforholdsmæssige, bør ESMA og EIOPA, for så vidt angår fysiske personer, i forbindelse med offentliggørelsen af den konsoliderede liste over alle afgørelser udstedt af kompetente myndigheder, afholde sig fra at videregive yderligere oplysninger end de oplysninger, som den kompetente myndighed selv har offentliggjort.

- (24) Levering af grænseoverskridende investeringsserviceydelser er afgørende for udviklingen af kapitalmarkedsunionen, og korrekt håndhævelse af reglerne er et centralt element i det indre marked. Ved grænseoverskridende levering af serviceydelser er det ganske vist hjemlandet, som er ansvarligt for tilsynet med et investeringsselskab, men det indre marked er afhængigt af den tillid, der bygger på, at hjemlandets kompetente myndigheder fører et tilstrækkeligt tilsyn med investeringsselskaberne. Princippet om gensidig anerkendelse kræver et effektivt samarbejde mellem hjem- og værtslandet for at sikre, at der opretholdes et tilstrækkeligt niveau af investorbekyttelse. Direktiv 2014/65/EU indeholder allerede en mekanisme, der på strenge betingelser, og hvis hjemlandet ikke træffer passende foranstaltninger, gør det muligt for de kompetente myndigheder i værtslandet at træffe forebyggende foranstaltninger for at beskytte investorerne. For at lette samarbejdet mellem de kompetente myndigheder og yderligere styrke tilsynsindsatsen bør denne mekanisme forenkles, og kompetente myndigheder, der observerer adfærd på deres område, der i høj grad svarer til eller er identisk med adfærd, der allerede er anmeldt af en anden myndighed, bør kunne henviser til denne initiativtagende myndigheds konklusioner med henblik på at indlede en procedure i henhold til artikel 86 i direktiv 2014/65/EU.
- (25) Pasmødelser i henhold til direktiv 2014/65/EU og direktiv (EU) 2016/97 kræver ikke, at der gives oplysninger om omfanget af de grænseoverskridende serviceydelser. For at give ESMA, EIOPA og de kompetente myndigheder en korrekt forståelse af omfanget af grænseoverskridende tjenester og gøre det muligt for dem at tilpasse deres tilsynsaktiviteter til disse grænseoverskridende serviceydelser bør de kompetente myndigheder indsamle oplysninger om leveringen af sådanne tjenester. Hvis et investeringsselskab eller en forsikringsformidler leverer tjenesteydelser til kunder i en anden medlemsstat, bør investeringsselskabet eller forsikringsformidleren give den kompetente myndighed grundlæggende oplysninger om disse serviceydelser. Af proportionalitetshensyn bør dette indberetningskrav ikke gælde for selskaber, der leverer serviceydelser til færre end 50 kunder på tværs af grænserne. De kompetente myndigheder bør stille disse oplysninger til rådighed for ESMA og EIOPA, som igen bør gøre oplysningerne tilgængelige for alle kompetente myndigheder og offentliggøre en årlig statistisk rapport om grænseoverskridende serviceydelser. For i videst muligt omfang at begrænse omkostningerne i forbindelse med de nye indberetningsforpligtelser vedrørende grænseoverskridende aktiviteter og for at undgå unødvendig overlapning bør informationerne så vidt muligt være baseret på de eksisterende offentliggørelses- og indberetningsforpligtelser.
- (26) For at fremme tilsynskonvergens og lette samarbejdet mellem de kompetente myndigheder bør ESMA kunne oprette samarbejdsplatforme på eget initiativ eller på initiativ af en eller flere kompetente myndigheder, hvis der er begrundet bekymring for, at investorer kan lide skade i forbindelse med levering af grænseoverskridende investeringsserviceydelser, og hvis sådanne aktiviteter er betydelige i forhold til markedet i værtslandet. EIOPA, som allerede har beføjelse til at oprette samarbejdsplatforme i henhold til artikel 152b i direktiv 2009/138/EF, bør have samme beføjelser med hensyn til forsikringsdistributionsaktiviteter i henhold til direktiv (EU) 2016/97, da lignende grænseoverskridende tilsynsproblemer kan opstå i forbindelse med forsikringsdistribution. Hvis der er alvorlige betænkeligheder med hensyn til, at investorer kan lide skade, og hvis de tilsynsmyndigheder, der er involveret i samarbejdsplatformene, ikke kan

nå til enighed om spørgsmål vedrørende et investeringselskab eller en forsikringsdistributør, der opererer på tværs af grænserne, kan ESMA og EIOPA i overensstemmelse med artikel 16 i henholdsvis Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010³⁹ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010⁴⁰ udstede en henstilling til hjemlandets kompetente myndighed om at tage hensyn til de øvrige relevante kompetente myndigheders betænkeligheder og om at iværksætte en fælles kontrol på stedet sammen med andre berørte kompetente myndigheder.

- (27) Omkostninger, tilknyttede gebyrer og tredjepartsbetalinger i forbindelse med investeringsprodukter kan have en stor indvirkning på det forventede afkast. Offentliggørelse af sådanne omkostninger i forbindelse med gebyrer og tredjepartsbetalinger er et centralt aspekt af investorbekymrelsen. Detailinvestorer bør gives klare oplysninger om omkostninger, tilknyttede gebyrer og tredjepartsbetalinger i god tid, inden der træffes en investeringsbeslutning. For at forbedre sammenligneligheden af sådanne omkostninger, tilknyttede gebyrer og tredjepartsbetalinger bør oplysningerne gives på en standardiseret måde. Reguleringsmæssige tekniske standarder bør præcisere og harmonisere indhold og format med hensyn til de oplysninger om sådanne omkostninger, tilknyttede gebyrer og tredjepartsbetalinger, herunder forklaringer, som investeringselskaber bør give detailkunder, navnlig med hensyn til tredjepartsbetalinger.
- (28) For yderligere at øge gennemsigtigheden bør detailkunder regelmæssigt modtage en oversigt over deres investeringer. Derfor bør selskaber, der leverer investeringsserviceydelser sammen med en ydelse i form af opbevaring og administration af finansielle instrumenter, eller forsikringsformidlere og forsikringselskaber, der distribuerer forsikringsbaserede investeringsprodukter, en gang om året fremsende en opgørelse til deres detailkunder, som indeholder en oversigt over de produkter, som disse kunder besidder, over alle omkostninger, tilknyttede gebyrer og tredjepartsbetalinger og over alle betalinger, herunder det udbytte og de renter, som kunden har betalt og modtaget over en periode på et år, sammen med en oversigt over disse finansielle produkters afkast. Formålet med denne årlige opgørelse er at gøre det lettere for detailkunder at få en bedre forståelse af, hvordan disse faktorer påvirker afkastet på deres portefølje. For investeringsserviceydelser, der kun består i at modtage, formidle og udføre ordrer, bør årsopgørelsen indeholde alle omkostninger, tilknyttede gebyrer og tredjepartsbetalinger, der er betalt i forbindelse med serviceydelserne og de finansielle instrumenter. For serviceydelser, der kun består i at opbevare og administrere finansielle instrumenter, bør årsopgørelsen indeholde alle omkostninger, tilknyttede gebyrer og betalinger, som kunden har modtaget i forbindelse med serviceydelserne og de finansielle instrumenter. For alle disse tjenester bør tjenesteudbyderen på detailkundens anmodning desuden fremsende en oversigt, hvor disse oplysninger er specificeret for de enkelte finansielle instrumenter. På baggrund af de langsigtede karakteristika ved forsikringsbaserede investeringsprodukter, der ofte anvendes til pensionsformål, bør årsopgørelsen for sådanne produkter indeholde yderligere

---

³⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).

⁴⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

elementer, herunder justerede individuelle fremskrivninger af det forventede afkast ved aftalens udløb eller anbefalet investeringsperiode og et sammendrag af forsikringsdækningen.

- (29) Divergerende eller overlappende oplysningskrav for distribution af forsikringsprodukter på tværs af forskellige retsakter er en kilde til retlig usikkerhed og unødvendige omkostninger for forsikringsselskaber og forsikringsformidlere. Det er derfor hensigtsmæssigt at fastsætte alle oplysningskrav i én retsakt ved at fjerne sådanne krav fra direktiv 2009/138/EF og ved at ændre direktiv (EU) 2016/97. Samtidig er det på grundlag af erfaringerne fra tilsynet med disse krav hensigtsmæssigt at tilpasse dem, så de er effektive og fyldestgørende. Som supplement til det allerede veletablerede dokument med oplysninger om forsikringsprodukter for skadesforsikringsprodukter bør der også foreligge et dokument med oplysninger om forsikringsprodukter for andre livsforsikringsprodukter end forsikringsbaserede investeringsprodukter med henblik på at tilvejebringe standardiserede oplysninger. For forsikringsbaserede investeringsprodukter bør PRIIP-dokumentet med central information i henhold til forordning (EU) nr. 1286/2014 indeholde disse standardoplysninger.
- (30) Forandringer i den måde, hvorpå investeringsselskaber, forsikringsselskaber og forsikringsformidlere reklamerer for finansielle produkter og tjenesteydelser, herunder deres brug af influencere og sociale medier samt udnyttelse af adfærdsmæssige tilbøjeligheder, påvirker i stigende grad detailinvestorernes adfærd. Der bør derfor indføres krav til markedsføringskommunikation og -praksis, som også kan omfatte tredjepartsindhold, design, salg fremstød, branding, kampagner, produktplacering og belønningsordninger. Disse krav bør navnlig præcisere, hvad kravet om at være redelig, klar og ikkevildledende indebærer i forbindelse med markedsføringskommunikation og -praksis. Krav om en velafvejet præsentation af risici og fordele samt egnethed for den tilsigtede målgruppe bør også bidrage til at forbedre anvendelsen af principperne for investorbekyttelse. Disse krav bør udvides til at omfatte former for markedsføringspraksis, hvor disse praksisser anvendes til at øge markedsføringskommunikationens rækkevidde og effektivitet, eller til at give en opfattelse af, at den er relaterbar, pålidelig eller sammenlignelig. For at sikre, at udbydere af investeringsprodukter ikke afskrækkes fra eller forhindres i at levere finansielt oplysningsmateriale og fra at fremme og øge investorernes finansielle forståelse, bør det dog præciseres, at materiale og aktiviteter af denne art ikke falder ind under definitionen af markedsføringskommunikation og markedsføringspraksis.
- (31) For at tage højde for udviklingen inden for markedsføringspraksis, herunder brugen af tredjeparter til indirekte salg fremme af produkter eller tjenester, og for at sikre et passende niveau af investorbekyttelse er det nødvendigt at skærpe kravene til markedsføringskommunikation. Det er derfor nødvendigt at kræve, at markedsføringskommunikationen gør det let at identificere det investeringsselskab, det forsikringsselskab eller den forsikringsformidler, på hvis vegne markedsføringskommunikationen er udarbejdet. For detailkunder bør markedsføringskommunikation af denne art også indeholde væsentlige oplysninger, der præsenteres på en klar og velafvejet måde, om de udbudte produkter og tjenester. For at sikre, at pligten til at beskytte investorerne overholdes i praksis, bør investeringsselskaber have en politik for markedsføringskommunikation og -praksis og passende interne kontroller og procedurer for rapportering til investeringsselskabernes ledelsesorgan for at sikre, at politikken overholdes. Når investeringsselskaber, forsikringsformidlere og forsikringsselskaber udvikler markedsføringskommunikation og -praksis, bør de tage hensyn til målgruppen på det pågældende målmarked.

- (32) Hastigheden, hvormed markedsføringskommunikation og -praksis kan leveres og ændres, navnlig gennem brugen af digitale værktøjer og kanaler, bør ikke være til hinder for, at de gældende lovgivningsmæssige krav håndhæves. Det er derfor nødvendigt, at medlemsstaterne sikrer, at de nationale kompetente myndigheder har de nødvendige beføjelser til at føre tilsyn og om nødvendigt gribe rettidigt ind. Desuden bør de kompetente myndigheder have adgang til de oplysninger vedrørende markedsføringskommunikation og -praksis, der er nødvendige for, at de kan varetage deres tilsyns- og håndhævelsesforpligtelser og sikre forbrugerbeskyttelsen. Med henblik herpå bør investeringsselskaber og forsikringsselskaber føre fortegnelser over markedsføringskommunikation, der leveres eller gøres tilgængelig for detailkunder eller potentielle detailkunder, og alle elementer i forbindelse hermed, der er relevante for de kompetente myndigheder. For at inkludere markedsføringskommunikation, der udbredes af tredjeparter, f.eks. influencere og reklamebureauer, er det nødvendigt, at der også registreres oplysninger om sådanne tredjeparters identitet. Da problemer med finansielle produkter og tjenesteydelser kan opstå flere år efter investeringen, bør investeringsselskaber, forsikringsselskaber og forsikringsformidlere opbevare fortegnelserne over ovennævnte oplysninger i en periode på fem år og, på den kompetente myndigheds anmodning, i en periode på op til syv år.
- (33) Egnetheds- og hensigtsmæssighedsvurderinger er et væsentligt element i investorbekyttelsen. Investeringsselskaber, forsikringsselskaber og forsikringsformidlere bør vurdere egnetheden eller hensigtsmæssigheden af de investeringsprodukter og -serviceydelser, som henholdsvis anbefales over for eller efterspørges af kunden, på grundlag af oplysninger fra kunden. Om nødvendigt kan investeringsselskabet, forsikringsselskabet eller forsikringsformidleren også lægge oplysninger til grund, som de måtte have indhentet af andre legitime grunde, herunder allerede bestående forbindelser med kunden. Investeringsselskaberne, forsikringsselskaberne og forsikringsformidlerne bør forklare formålet med disse vurderinger for deres kunder og vigtigheden af at give nøjagtige og fuldstændige oplysninger. Gennem standardiserede advarsler bør de informere deres kunder om, at unøjagtige og ufuldstændige oplysninger kan have negative konsekvenser for kvaliteten af vurderingen. For at sikre at de forskellige advarsler er harmoniserede og effektive bør ESMA og EIOPA udarbejde reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere indholdet og formatet af sådanne advarsler.
- (34) For at sikre, at der i forbindelse med rådgivningen tages behørigt hensyn til porteføljediversificering, bør finansielle rådgivere have pligt til systematisk at overveje behovet for en sådan diversificering for deres kunder som led i egnethedsvurderingerne, herunder på grundlag af oplysninger fra disse kunder om deres eksisterende portefølje af finansielle og ikkefinansielle aktiver.
- (35) For at sikre, at egnethedstest gør det muligt for investeringsselskaber, forsikringsselskaber og forsikringsformidlere at foretage en effektiv vurdering af, om et finansielt produkt eller en finansiell tjenesteydelse er hensigtsmæssig for deres kunder, bør disse selskaber, forsikringsselskaber og forsikringsformidlere ikke blot indhente oplysninger fra disse om deres viden om og erfaring med sådanne finansielle instrumenter eller tjenesteydelser, men for så vidt angår detailkunder eller kunder også om deres kapacitet til at bære et fuldstændigt eller delvist tab og deres risikotolerance. Hvis udfaldet af egnethedsvurderingen er negativt, bør en distributør for et investeringsselskab, et forsikringsselskab eller en forsikringsformidler ud over forpligtelsen til at give kunden en advarsel kun have lov til at gennemføre transaktionen, hvis kunden udtrykkeligt anmoder herom.
- (36) Detailinvestorer kan tilbydes en bred vifte af finansielle instrumenter, som hver for sig indebærer forskellige risikoniveauer for potentielle tab. Detailinvestorer bør derfor let kunne

identificere investeringsprodukter, der er særligt risikable. Det bør derfor kræves, at investeringsselskaber, forsikringsselskaber og forsikringsformidlere identificerer de investeringsprodukter, der er særligt risikable, og at de oplysninger, der sendes til detailkunder og kunder, herunder markedsføringskommunikation, indeholder advarsler om disse risici. For at bistå investeringsselskaber, forsikringsselskaber og forsikringsformidlere med at identificere sådanne særligt risikable produkter bør ESMA og EIOPA udstede retningslinjer for, hvordan disse produkter identificeres, under behørig hensyntagen til de forskellige typer af eksisterende investeringsprodukter og forsikringsbaserede investeringsprodukter. For at harmonisere sådanne risikoadvarsler i hele EU bør ESMA og EIOPA forelægge tekniske standarder for indholdet og formatet af sådanne risikoadvarsler. Medlemsstaterne bør bemyndige de kompetente myndigheder til at stille krav om, at der anvendes risikoadvarsler for specifikke investeringsprodukter, og hvis anvendelsen eller den manglende anvendelse af disse risikoadvarsler i hele EU er inkonsekvent eller vil have en væsentlig indvirkning på investorbeskyttelsen, bør ESMA og EIOPA have beføjelse til at pålægge investeringsselskaber at anvende sådanne advarsler i hele EU.

- (37) For at give detailkunder og kunder en bedre forståelse af, hvordan de investerer ansvarligt og for at skabe en passende balance mellem de risici og fordele, der er forbundet med investeringer, er det afgørende, at øge detailkunders og kunders, og potentielle detailkunders og kunders, finansielle forståelse. Medlemsstaterne bør derfor fremme formelle og uformelle læringsforanstaltninger, der støtter detailkunders og kunders samt potentielle detailkunders og kunders finansielle forståelse i forbindelse med ansvarlig investering. Ansvarlig investering henviser til detailinvestorers mulighed for at træffe informerede investeringsbeslutninger i overensstemmelse med deres personlige og finansielle mål, forudsat at de er opmærksomme på viften af tilgængelige investeringsprodukter og -serviceydelser, deres vigtigste karakteristika og de risici og fordele, der er forbundet med at investere, og forudsat at de forstår den investeringsrådgivning, de modtager, og er i stand til at reagere hensigtsmæssigt på den. Potentielle detailinvestorer bør til enhver tid kunne få adgang til undervisningsmateriale, der understøtter deres finansielle forståelse, og materialet bør navnlig tage hensyn til forskelle i detailinvestorernes alder, uddannelsesniveau og teknologiske viden. Dette er navnlig relevant for detailkunder og kunder, der får adgang til finansielle instrumenter, investeringsserviceydelser og forsikringsbaserede investeringsprodukter for første gang, og de detailkunder og kunder, der anvender digitale værktøjer.
- (38) Det er nødvendigt at sikre, at kriterierne for at afgøre, om en kunde har den nødvendige erfaring, viden og ekspertise til at kunne behandles som professionel kunde, hvis en given kunde anmoder om en sådan behandling, er hensigtsmæssige og egnede til formålet. Identifikationskriterierne bør derfor også tage hensyn til erfaringer, der er opnået uden for sektoren for finansielle tjenesteydelser, og certificerede kurser og uddannelser, som kunden har gennemført. Identifikationskriterierne bør også være forholdsmæssige og ikkediskriminerende i forhold til kundens bopælsmedlemsstat. Kriterierne baseret på en juridisk enheds formue og størrelse bør derfor ændres for at tage højde for kunder, der er bosiddende i medlemsstater med et lavere gennemsnitligt BNP pr. indbygger.
- (39) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 og afgav udtalelse den [XX.XX.2023].
- (40) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 finder anvendelse på behandlingen af personoplysninger med henblik på dette direktiv. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 finder anvendelse på behandling af personoplysninger i EU-institutionerne og -

organerne med henblik på dette direktiv. Medlemsstaterne bør sikre, at behandling af data, der foretages i medfør af dette direktiv, fuldt ud er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF, hvor nævnte direktiv finder anvendelse.

- (41) Direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF, 2011/61/EU, 2014/65/EU og (EU) 2016/97 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer af direktiv 2014/65/EU

I direktiv 2014/65/EU foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 1, stk. 4, litra a) affattes således:

"a) artikel 9, stk. 3, artikel 14, og artikel 16, stk. 2, 3 og 6, artikel 16-a, stk. 1, første, andet og femte afsnit, artikel 16-a, stk. 3, artikel 16-a, stk. 4, første og andet afsnit, artikel 16-a, stk. 7, 8 og 10, og artikel 16-a, stk. 11, litra b)".

- 2) Artikel 3, stk. 2, litra b) og c), affattes således:

"b) forpligtelser med hensyn til god forretningsskik som fastsat i artikel 24, stk. 1 og 1a, artikel 24, stk. 3, 4, 5, 7 og 10, artikel 25, stk. 2, 4, 5 og 6, og, når den nationale ordning tillader disse personer at udpege tilknyttede agenter, artikel 29, og i de respektive gennemførelsesforanstaltninger

c) organisatoriske krav som fastsat i artikel 16, stk. 3, 6 og 7, artikel 16-a, stk. 1, første, andet og femte afsnit, artikel 16-a, stk. 3, artikel 16-a, stk. 4, første og andet afsnit, artikel 16-a, stk. 7, litra c), og stk. 8 og 10, og artikel 16, stk. 11, litra b), og de tilsvarende delegerede retsakter, som Kommissionen vedtager i overensstemmelse med artikel 89."

- 3) I artikel 4, stk. 1, tilføjes som nr. 66), 67) og 68):

"66) "markedsføringskommunikation": enhver offentliggørelse af andre oplysninger end dem, der kræves i henhold til EU-retten eller national ret, eller andre oplysninger end dem, der er indeholdt i det finansielle oplysningsmateriale, der er omhandlet i artikel 88b, eller andre oplysninger end investeringsanalyser, der opfylder betingelserne for at blive behandlet som sådan, og som direkte eller indirekte reklamerer for eller lokker med investeringer i et eller flere finansielle instrumenter eller kategorier af finansielle instrumenter, eller brugen af investeringsserviceydelse eller accessoriske tjenesteydelser, som leveres af et investeringsselskab, og som foretages:

a) af et investeringsselskab eller en tredjepart, der honoreres eller tilskyndes gennem ikke-monetær godtgørelse fra et sådant investeringsselskab

b) til fysiske eller juridiske personer

c) i enhver form og på en hvilken som helst måde

67) "markedsføringspraksis": enhver strategi, anvendelse af et værktøj eller en teknik, der anvendes af et investeringsselskab eller af en tredjepart, som honoreres eller tilskyndes gennem ikke-monetær godtgørelse fra et sådant investeringsselskabs side, til:

a) direkte eller indirekte at formidle markedsføringskommunikation

b) fremskynde eller øge markedsføringskommunikationens rækkevidde og effektivitet

c) på nogen måde at fremme investeringsselskaber, finansielle instrumenter eller investeringsserviceydelse

68) "onlinegrænseflade": enhver form for software, herunder et websted, en del af et websted eller en applikation."

4) Følgende indsættes som artikel 5a:

"Artikel 5a

Procedure til håndtering af uautoriserede aktiviteter, der tilbydes gennem digitale midler

1. Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed, når en fysisk eller juridisk person leverer investeringsserviceydelse eller -aktiviteter online rettet mod kunder på deres område uden at være meddelt tilladelse i henhold til artikel 5, stk. 1, eller national ret, eller hvis en kompetent myndighed har rimelig grund til at formode, at enheden leverer sådanne serviceydelser uden at være meddelt tilladelse i henhold til artikel 5, stk. 1, eller national ret, træffer alle passende og forholdsmæssige foranstaltninger for at forhindre udbud af uautoriserede investeringsserviceydelser eller -aktiviteter, herunder i forbindelse med markedsføringskommunikation, ved at gøre brug af de tilsynsbeføjelser, der er omhandlet i artikel 69, stk. 2. Sådanne skridt skal overholde de principper for samarbejde mellem medlemsstaterne, der er fastsat i kapitel II.
2. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at de kompetente myndigheder skal offentliggøre enhver afgørelse om at pålægge en foranstaltning, der er truffet i henhold til stk. 1, i overensstemmelse med artikel 71.

De kompetente myndigheder underretter uden unødigt forsinkelse ESMA om enhver sådan afgørelse. ESMA opretter en elektronisk database med de afgørelser, som de kompetente myndigheder har indgivet, som skal være tilgængelig for alle kompetente myndigheder. ESMA offentliggør en liste over alle eksisterende afgørelser med en beskrivelse af de berørte fysiske eller juridiske personer og de typer tjenesteydelser eller produkter, der leveres. Listen skal være tilgængelig for offentligheden via et link på ESMA's websted. For så vidt angår fysiske personer må denne liste ikke føre til offentliggørelse af flere personoplysninger om disse fysiske personer end de oplysninger, som den kompetente myndighed har offentliggjort i henhold til første afsnit og i overensstemmelse med artikel 71, stk. 1."

5) Artikel 7 ændres således:

a) I stk. 3 tilføjes følgende afsnit:

"Hvis tilladelsen ikke er meddelt, underretter den kompetente myndighed ESMA om årsagerne til, at den ikke har meddelt tilladelse."

b) Følgende indsættes som stk. 3a:

"3a. ESMA udarbejder og stiller en liste over alle enheder, som det har afslået at meddele tilladelse, til rådighed for de kompetente myndigheder.

Listen skal indeholde oplysninger om de tjenesteydelser eller aktiviteter, som det enkelte investeringsselskab har ansøgt om tilladelse til, samt begrundelsen for afslaget på at meddele tilladelse, og skal ajourføres regelmæssigt."

- 6) Artikel 8 ændres således:
- a) Andet afsnit affattes således:
"Enhver inddragelse af tilladelse meddeles ESMA. Den kompetente myndighed underretter ESMA om årsagerne til inddragelsen af tilladelsen."
  - b) Følgende stykke tilføjes:
"Listen omhandlet i artikel 7, stk. 3a, skal også opregne alle enheder, som har fået deres tilladelse inddraget, samt oplysninger om de tjenesteydelser eller aktiviteter, for hvilke det enkelte investeringsselskab har fået sin tilladelse inddraget, og årsagerne til, at tilladelsen er blevet inddraget."
- 7) Artikel 9, stk. 3, ændres således:
- a) Første afsnit affattes således:
"Medlemsstaterne sikrer, at et investeringsselskabs ledelsesorgan fastlægger, fører tilsyn med og er ansvarligt for gennemførelsen af ledelsesordninger, som sikrer en effektiv og forsigtig ledelse af investeringsselskabet, herunder adskillelse af opgaver i investeringsselskabet, forebyggelse af interessekonflikter og beskyttelse af investorer, således at markedets integritet fremmes og kundernes interesser tilgodeses."
  - b) I andet afsnit tilføjes følgende litra d):
"d) en politik for markedsføringskommunikation og -praksis, der har til formål at sikre overholdelse af forpligtelserne i artikel 24c."
- 8) Artikel 16 ændres således:
- a) Stk. 1 affattes således:
"1. Hjemlandet stiller krav om, at investeringsselskaber opfylder de i nærværende artikels stk. 2-10 og i artikel 16a og artikel 17 fastsatte organisatoriske krav."
  - b) I stk. 3 udgår afsnit 2-7.
  - c) Følgende indsættes som stk. 3a:
"3a. Et investeringsselskab skal til stadighed have og anvende effektive organisatoriske og administrative ordninger med henblik på at træffe alle rimelige foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at sikre, at dets markedsføringskommunikation og -praksis opfylder de i artikel 24c fastsatte forpligtelser."
  - d) Følgende indsættes som stk. 7a:
"7a. Medlemsstaterne sikrer, at investeringsselskaber indfører passende procedurer og ordninger, herunder elektroniske kommunikationskanaler, for at sikre, at kundernes rettigheder i henhold til dette direktiv kan udøves uden begrænsninger, og at kunders klager, jf. artikel 75, behandles korrekt. Disse procedurer skal gøre det muligt for investorer at indbringe klager på det sprog, som markedsføringskommunikationen var affattet på eller tjenesteydelsen blev leveret på, eller på det sprog, der er aftalt mellem selskabet og dets kunde forud for indgåelsen af en transaktion."

I alle tilfælde skal klager registreres, og klagerne skal modtage svar inden for 40 arbejdsdage."

- 9) Efter artikel 16 indsættes følgende som artikel 16-a:

"Artikel 16-a

Produktstyringskrav

1. Medlemsstaterne sikrer, at et investeringselskab, der producerer finansielle instrumenter med henblik på salg til kunder, fastlægger, opretholder, driver og reviderer en procedure for godkendelse af de enkelte finansielle instrumenter og væsentlige tilpasninger af eksisterende finansielle instrumenter, før de markedsføres eller distribueres til kunder.

Produktgodkendelsesprocessen skal indeholde alle følgende oplysninger:

- a) en specifikation af en afgrænset målgruppe for slutkunder inden for den relevante kundekategori for det enkelte finansielle instrument
- b) en klar afgrænsning af målgruppens mål og behov
- c) en vurdering af, om det finansielle instrument er udformet på en sådan måde, at det opfylder målgruppens mål og behov
- d) en vurdering af alle relevante risici for den identificerede målgruppe, og at den tilsigtede distributionsstrategi er i overensstemmelse med den identificerede målgruppe
- e) i forbindelse med finansielle instrumenter, der er omfattet af definitionen af sammensat investeringsprodukt til detailinvestorer i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014*, en klar identifikation og kvantificering af alle omkostninger og gebyrer i forbindelse med det finansielle instrument og en vurdering af, om disse omkostninger og gebyrer er berettigede og forholdsmæssige under hensyntagen til det finansielle instruments karakteristika, mål og, hvor det er relevant, strategi samt dets resultater ("prisfastsættelsesproces").

Den i litra e) omhandlede prisfastsættelsesproces skal omfatte en sammenligning med det relevante benchmark, hvis et sådant foreligger, for omkostninger og resultater, som er offentliggjort af ESMA i overensstemmelse med stk. 9.

Hvis et finansielt instrument afviger fra det i stk. 9 omhandlede benchmark, skal investeringselskabet foretage yderligere test og yderligere vurderinger og fastslå, om omkostningerne og gebyrerne ikke desto mindre er berettigede og forholdsmæssige. Hvis det ikke kan påvises, at omkostningerne og gebyrerne er berettigede og står i et rimeligt forhold til formålet, godkendes det finansielle instrument ikke af investeringselskabet.

Et investeringselskab, der producerer finansielle instrumenter, stiller alle de oplysninger om det finansielle instrument og produktgodkendelsesprocessen, som måtte være nødvendige for fuldt ud at forstå instrumentet, og de elementer, der tages i betragtning i forbindelse med produktgodkendelsesprocessen, herunder fuldstændige og nøjagtige oplysninger om eventuelle omkostninger og gebyrer i forbindelse med det finansielle instrument, til rådighed for distributørerne.

2. Et investeringsselskab, der producerer finansielle instrumenter, der er omfattet af definitionen af sammensat investeringsprodukt til detailinvestorer i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1286/2014, indberetter følgende til hjemlandets kompetente myndigheder:
  - a) nærmere oplysninger om omkostninger og gebyrer i forbindelse med det finansielle instrument, herunder eventuelle distributionsomkostninger, der indgår i det finansielle instruments omkostninger, herunder tredjepartsbetalinger
  - b) oplysninger om det finansielle instruments karakteristika, navnlig dets resultater og risikoniveau.

De kompetente myndigheder videregiver de i litra a) og b) omhandlede oplysninger til ESMA uden unødigt forsinkelse.

3. Et investeringsselskab, der tilbyder eller anbefaler finansielle instrumenter, som det ikke producerer, skal have etableret egnede ordninger til at kunne indhente de i stk. 1 omhandlede oplysninger og til at forstå karakteristikaene ved og den afgrænsede målgruppe for de enkelte finansielle instrumenter.
4. Et investeringsselskab gennemgår regelmæssigt de finansielle instrumenter, som det tilbyder eller anbefaler, under hensyntagen til forhold eller risici, der væsentligt kan påvirke den afgrænsede målgruppe, med henblik på at vurdere, om det finansielle instrument fortsat opfylder den afgrænsede målgruppes mål og behov, og om den tilsigtede distributionsstrategi fortsat er hensigtsmæssig.

Et investeringsselskab, der tilbyder eller anbefaler finansielle instrumenter, der er omfattet af definitionen af sammensat investeringsprodukt til detailinvestorer i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1286/2014, skal træffe følgende foranstaltninger:

- a) identificere og kvantificere distributionsomkostningerne og eventuelle yderligere omkostninger og gebyrer, som producenten ikke allerede har taget højde for
- b) vurdere, om de samlede omkostninger og gebyrer er berettigede og står i et rimeligt forhold til målgruppens mål og behov (prisfastsættelsesprocessen).

Den i litra a) og b) omhandlede prisfastsættelsesproces skal omfatte en sammenligning med det relevante benchmark, hvis et sådant foreligger, for omkostninger og resultater, som er offentliggjort af ESMA i overensstemmelse med stk. 9.

Hvis et finansielt instrument, sammen med de omkostninger for tjenesten, som kunden har afholdt i forbindelse med købet af instrumentet, afviger fra det i stk. 9 omhandlede benchmark, skal investeringsselskabet, som tilbyder eller anbefaler det finansielle instrument, foretage yderligere test og yderligere vurderinger samt fastslå, om omkostningerne og gebyrerne ikke desto mindre er berettigede og forholdsmæssige. Hvis det ikke kan påvises, at omkostningerne og gebyrerne er berettigede og forholdsmæssige, tilbydes eller anbefales det finansielle instrument ikke af investeringsselskabet.

5. Et investeringsselskab, der tilbyder eller anbefaler finansielle instrumenter, der er omfattet af definitionen af sammensat investeringsprodukt til detailinvestorer i henhold til artikel 4, nr. 1), i forordning (EU) nr. 1286/2014, skal til sine kompetente myndigheder i hjemlandet indberette detaljerede oplysninger om distributionsomkostningerne, herunder eventuelle omkostninger i forbindelse med rådgivning eller tilknyttede tredjepartsbetalinger.

De kompetente myndigheder fremsender uden unødigt forsinkelse sådanne oplysninger om distributionsomkostningerne til ESMA.

6. Et investeringsselskab, der tilbyder eller anbefaler finansielle instrumenter, der er omfattet af definitionen af sammensat investeringsprodukt til detailinvestorer i overensstemmelse med artikel 4, nr. 1), i forordning (EU) nr. 1286/2014, og som er produceret af en producent, der ikke er omfattet af indberetningspligten i stk. 2 eller en anden tilsvarende indberetningspligt, indberetter følgende til sit hjemlands kompetente myndigheder:
  - a) nærmere oplysninger om omkostninger og gebyrer i forbindelse med ethvert finansielt instrument, som er målrettet mod detailinvestorer, herunder eventuelle distributionsomkostninger, der indgår i det finansielle instruments omkostninger, herunder tredjepartsbetalinger
  - b) oplysninger om de finansielle instrumenters karakteristika, navnlig deres resultater og risikoniveau.

De kompetente myndigheder videregiver uden unødigt forsinkelse sådanne oplysninger til ESMA.

7. Et investeringsselskab skal dokumentere alle foretagne vurderinger og skal, på anmodning, forelægge disse vurderinger for en relevant kompetent myndighed, herunder følgende:
  - a) hvor det er relevant, resultaterne af sammenligningen af det finansielle instrument med det relevante benchmark
  - b) hvor det er relevant, årsagerne, der begrundet en afvigelse fra benchmarket
  - c) en begrundelse for og dokumentation af, at det finansielle instruments omkostninger og gebyrer er forholdsmæssige.
8. Et investeringsselskab, der producerer og tilbyder eller anbefaler det finansielle instrument, kan indføre én prisfastsættelsesproces, der gælder for både produktions- og distributionsfasen.
9. Efter høring af EIOPA og de kompetente myndigheder udarbejder og offentliggør ESMA, hvor det er relevant, fælles benchmarks for finansielle instrumenter, der hver for sig udviser karakteristika på samme niveau med hensyn til resultater, risiko, strategi, målsætninger eller andre karakteristika, som en hjælp til investeringsselskaberne, når de skal foretage den sammenlignende vurdering af omkostninger og resultater ved finansielle instrumenter, der er omfattet af definitionen af sammensat investeringsprodukt til detailinvestorer, i både produktions- og distributionsfasen.

Benchmarkene skal vise en række omkostninger og resultater for at gøre det lettere at identificere finansielle instrumenter, hvis omkostninger og resultater afviger væsentligt fra gennemsnittet.

De omkostninger, der anvendes til udarbejdelsen af benchmarks for investeringsselskaber, der producerer finansielle instrumenter, skal ud over de samlede produktomkostninger gøre det muligt at sammenligne individuelle omkostningskomponenter. De omkostninger, der anvendes til udarbejdelsen af benchmarks for distributører, skal ud over produktets samlede omkostninger henvise til distributionsomkostningerne.

ESMA ajourfører periodisk benchmarkene.

10. De i stk. 1-9 omhandlede politikker, procedurer og ordninger berører ingen andre krav i medfør af dette direktiv og forordning (EU) nr. 600/2014, herunder krav vedrørende offentliggørelse, egnethed eller hensigtsmæssighed, identificering og håndtering af interessekonflikter og tredjepartsbetalinger.

11. Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere dette direktiv ved at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 89 for at præcisere:
- a) den metode, som ESMA anvender til at udarbejde de benchmarks, der er omhandlet i stk. 9
  - b) de kriterier, der skal lægges til grund for at fastslå, om omkostninger og gebyrer er berettigede og forholdsmæssige.
12. ESMA udarbejder efter høring af EIOPA og de kompetente myndigheder og under hensyntagen til den metode, der er omhandlet i stk. 11, litra a), udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som præciserer følgende:
- a) indholdet og typen af data og nærmere oplysninger om omkostninger og gebyrer, der skal indberettes til de kompetente myndigheder i overensstemmelse med stk. 2, 5 og 6, baseret på offentligheds- og indberetningsforpligtelser, medmindre yderligere data undtagelsesvis er nødvendige
  - b) de datastandarder og -formater, metoder og ordninger, hyppighed og startdato for de oplysninger, der skal indberettes i henhold til stk. 2, 5 og 6.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [18 måneder] efter vedtagelsen af den i stk. 11 omhandlede delegerede retsakt.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10 i forordning (EU) nr. 1095/2010."

---

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er) (EUT L 352 af 9.12.2014, s. 1)."

- 10) Artikel 16a affattes således:

"Artikel 16a

Undtagelser fra produktstyringskrav

Et investeringsselskab er undtaget fra kravene fastsat i artikel 16-a, stk. 1, og artikel 24, stk. 2, når den investeringsservice, det yder, vedrører obligationer uden andre indbyggede derivater end en make-whole-klausul, eller når de finansielle instrumenter udelukkende markedsføres eller distribueres til godkendte modparter."

- 11) I artikel 21 indsættes som stk. 3 og 4:

"3. ESMA eller den kompetente myndighed i en værtsmedlemsstat, på hvis område et selskab er aktivt, kan anmode den kompetente myndighed i hjemlandet om at undersøge, om dette selskab stadig opfylder betingelserne for tilladelse som fastsat i kapitel I.

ESMA gøres bekendt med en sådan anmodning. Den kompetente myndighed i hjemlandet meddeler sine resultater til den kompetente myndighed i værtsmedlemsstaten og ESMA senest to måneder efter anmodningen.

4. I tilfælde af begrundede betænkeligheder vedrørende potentielle trusler mod investorbekyttelsen kan ESMA på eget initiativ eller på anmodning af en eller flere af de kompetente myndigheder oprette og koordinere en samarbejdsplatform på de betingelser, der er fastsat i artikel 87a."

12) Artikel 24 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Medlemsstaterne stiller krav om, at et investeringsselskab handler ærligt, redeligt og professionelt i sine kunders bedste interesse, og navnlig overholder de i denne artikel og i artikel 24a og artikel 25 omhandlede principper, når det yder kunder investeringsservice eller, hvor det er relevant, accessoriske tjenesteydelser."

b) Følgende indsættes som stk. 1a:

"1a. Medlemsstaterne sikrer, at investeringsselskaber med henblik på at handle i kundens bedste interesse, når de yder investeringsrådgivning til detailkunder, er forpligtet til at:

- a) yde rådgivning på grundlag af en vurdering af en passende vifte af finansielle instrumenter
- b) anbefale de mest omkostningseffektive finansielle instrumenter blandt de finansielle instrumenter, der er udpeget som egnede for kunden i henhold til artikel 25, stk. 2, og som har lignende karakteristika
- c) blandt de finansielle instrumenter, der er udpeget som egnede for kunden i henhold til artikel 25, stk. 2, at anbefale et eller flere produkter uden yderligere karakteristika, som ikke er nødvendige for at nå kundens investeringsmål, og som giver anledning til ekstraomkostninger."

c) Stk. 2, første afsnit, affattes således:

"Medlemsstaterne sikrer, at investeringsselskaber, der producerer finansielle instrumenter med henblik på salg til kunder:

- a) udformer disse finansielle instrumenter således, at de opfylder behovene hos en afgrænset målgruppe af slutkunder inden for den relevante kundekategori
- b) udformer deres strategi for distribution af de finansielle instrumenter, herunder med hensyn til markedsføringskommunikation og -praksis, på en måde, der er forenelig med den afgrænsede målgruppe
- c) træffer rimelige foranstaltninger for at sikre, at de finansielle instrumenter distribueres til den afgrænsede målgruppe."

d) Stk. 3 affattes således:

"Alle oplysninger, hvorved investeringsselskabet henvender sig til kunder eller potentielle kunder, skal være reelle, klare og ikkevildledende."

e) Stk. 4 ændres således:

i) Første afsnit ændres således:

— Indledningen affattes således:

"Der skal i god tid, inden der leveres nogen form for tjenesteydelser eller foretages nogen form for transaktioner, gives relevante oplysninger til kunder eller potentielle kunder om investeringsselskabet og dets tjenesteydelser, finansielle instrumenter og foreslåede investeringsstrategier, handelssteder og alle omkostninger og dertil knyttede gebyrer. Disse oplysninger skal omfatte følgende:".

— I litra a) tilføjes som nr. iv) og v):

"iv) hvis investeringsselskabet yder uafhængig rådgivning til en detailkunde, om den række af finansielle instrumenter, der anbefales, er begrænset eller ikke begrænset til veldiversificerede, ikkekomplekse finansielle instrumenter som omhandlet i artikel 25, stk. 4, litra a), og kun til omkostningseffektive finansielle instrumenter

v) hvordan de anbefalede finansielle instrumenter tager hensyn til diversificeringen af kundens portefølje".

— Litra b) og c) affattes således:

"b) oplysninger om finansielle instrumenter og foreslåede investeringsstrategier (herunder af hensyn til diversificering); dette bør omfatte relevant vejledning og relevante advarsler om de risici, der er forbundet med investering i de pågældende instrumenter eller i forbindelse med særlige investeringsstrategier, og om det finansielle instrument er tiltænkt detailkunder eller professionelle kunder, under hensyntagen til den afgrænsede målgruppe, jf. stk. 2

c) oplysninger om omkostninger og gebyrer som omhandlet i artikel 24b".

— Følgende tilføjes som litra d):

"d) når tjenesteydelserne leveres i henhold til reglerne om fri etableringsret eller reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser:

i) den medlemsstat, hvor investeringsselskabets hovedkontor og, hvor det er relevant, den filial, der tilbyder tjenesteydelserne, er beliggende

ii) den relevante kompetente nationale myndighed for et sådant investeringsselskab eller, hvor det er relevant, for en sådan filial."

ii) Andet, tredje og fjerde afsnit udgår.

f) Stk. 5 affattes således:

"5. De i stk. 4 omhandlede oplysninger gives i en form, som er forståelig, og på en sådan måde, at kunder eller potentielle kunder i rimeligt omfang kan forstå investeringsserviceydelsens og den tilbudte specifikke type finansielt instruments art og risici og dermed kan træffe investeringsbeslutninger på et informeret grundlag. Hvis dette direktiv ikke kræver anvendelse af et standardiseret format til

meddelelse af disse oplysninger, kan medlemsstaterne kræve, at oplysningerne gives i et standardiseret format."

g) Som stk. 5b og 5c indsættes:

"5b. Senest den [2 år efter ændringsdirektivets ikrafttræden] udarbejder og ajourfører ESMA, om nødvendigt, regelmæssigt retningslinjer på grundlag af forudgående forbruger- og branchetest og efter høring af EIOPA, for at bistå investeringsselskaber, der stiller oplysninger til rådighed for detailkunder i elektronisk format, med henblik på at udforme sådanne oplysninger på en måde, der passer til det gennemsnitlige medlem af den gruppe, de er rettet til.

De i første afsnit omhandlede retningslinjer skal omfatte følgende:

- a) præsentationsformen og formatet af oplysningerne, som skal gives i elektronisk format, under hensyntagen til de forskellige udformninger og kanaler, som investeringsselskaber kan anvende, når de informerer deres kunder eller potentielle kunder
- b) nødvendige sikkerhedsforanstaltninger for at sikre, at oplysningerne er overskuelige og lettilgængelige, uanset hvilken enhed kunden anvender
- c) nødvendige sikkerhedsforanstaltninger for at sikre, at oplysningerne let kan hentes, og for at gøre det lettere for kunderne at lagre oplysningerne på et varigt medie.

5c. Medlemsstaterne sikrer, at investeringsselskaber i informationsmateriale, herunder markedsføringskommunikation, udsender passende advarsler til detailkunder eller potentielle detailkunder med henblik på at advare om specifikke risici for potentielle tab i forbindelse med særligt risikable finansielle instrumenter.

ESMA udarbejder og ajourfører periodisk senest den [18 måneder efter ændringsdirektivets ikrafttræden] retningslinjer for begrebet særligt risikable finansielle instrumenter under behørig hensyntagen til de særlige forhold, der gør sig gældende for de forskellige typer af instrumenter.

ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på yderligere at præcisere formatet og indholdet af sådanne risikoadvarsler under behørig hensyntagen til de særlige forhold, der gør sig gældende for de forskellige typer af finansielle instrumenter og typer af meddelelser.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [EUT: indsæt dato 18 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen].

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i tredje afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

ESMA overvåger, at risikoadvarsler anvendes konsekvent i hele Unionen. I tilfælde af betænkeligheder med hensyn til anvendelsen af eller manglende anvendelse af eller tilsyn med anvendelsen af sådanne risikoadvarsler i medlemsstaterne, som kan have en væsentlig indvirkning på investorbeskyttelsen, kan ESMA efter høring af de berørte kompetente myndigheder pålægge investeringsselskaber at anvende risikoadvarsler."

h) Følgende indsættes som stk. 7a:

"7a. Når investeringsselskabet yder investeringsrådgivning til detailkunder på et uafhængigt grundlag, kan det begrænse vurderingen i forbindelse med den type finansielle instrumenter, der er nævnt i stk. 7, litra a), til veldiversificerede, omkostningseffektive og ikkekomplekse finansielle instrumenter som omhandlet i artikel 25, stk. 4, litra a). Inden detailkunden accepterer en sådan tjenesteydelse, skal denne informeres behørigt om muligheden og betingelserne for at få adgang til standardbaseret, uafhængig investeringsrådgivning og de dermed forbundne fordele og begrænsninger."

i) Stk. 8, 9 og 9a udgår.

j) Stk. 13, første afsnit, ændres således:

i) Indledningen affattes således:

"Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89, der skal sikre, at investeringsselskaber efterlever de i denne artikel, artikel 24a og artikel 24b fastlagte principper, når de yder investeringsservice eller leverer accessoriske tjenesteydelser til deres kunder, herunder:".

ii) Litra d) affattes således:

"d) kriterierne for vurdering af, om selskaber, der yder investeringsrådgivning til detailkunder, navnlig de selskaber, der modtager tilskyndelser, opfylder forpligtelsen til at handle i deres kunders bedste interesse, jf. stk. 1 og 1a."

13) Følgende indsættes som artikel 24a, 24b, 24c og 24d:

"Artikel 24a

Tilskyndelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at investeringsselskaber, når de yder porteføljepleje, ikke betaler eller modtager gebyrer eller provisioner eller yder eller modtager nogen naturalieydelse i forbindelse med leveringen af en sådan tjenesteydelse til eller af nogen anden part end kunden eller en person på kundens vegne.
2. Medlemsstaterne sikrer, at investeringsselskaber, når de modtager og formidler ordrer eller udfører ordrer til eller på vegne af detailkunder, ikke betaler eller modtager gebyrer eller provisioner eller yder eller modtager nogen naturalieydelse i forbindelse med leveringen af sådanne tjenester til eller fra en tredjepart, der er ansvarlig for at oprette, udvikle, udstede eller udforme finansielle instrumenter, som selskabet anvender til udførelse eller modtagelse og formidling af sådanne tjenester, eller enhver person, der handler på denne tredjeparts vegne.
3. Stk. 2 finder ikke anvendelse på investeringsselskaber, når de yder investeringsrådgivning på et ikkeuafhængigt grundlag vedrørende en eller flere transaktioner foretaget af den pågældende kunde, der er omfattet af denne rådgivning.
4. Stk. 2 finder ikke anvendelse på gebyrer eller andet vederlag, som modtages fra eller betales til en udsteder af et investeringsselskab, der for den pågældende udsteder udfører en af de tjenesteydelser, der er omhandlet i bilag I, afsnit A, punkt 6 og 7, hvis investeringsselskabet også yder detailkunder en hvilken som helst af de investeringsserviceydelser, der er

omhandlet i stk. 2, og som vedrører de finansielle instrumenter, der er omfattet af placerings- eller garantiydelse.

Dette stykke finder ikke anvendelse på finansielle instrumenter, der er sammensatte investeringsprodukter til detailinvestorer som omhandlet i artikel 4, nr. 1), i forordning (EU) nr. 1286/2014.

5. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på mindre naturalieydelse af en samlet værdi på under 100 EUR pr. år, eller som er af et sådant omfang og en sådan karakter, at de kan anses for ikke at være til hinder for overholdelsen af investeringsselskabets pligt til at handle i kundens bedste interesse, forudsat at kunden er blevet tydeligt oplyst herom.
6. Medlemsstaterne sikrer, at tredjemands levering af analyser til investeringsselskaber, der yder porteføljepleje eller anden investeringsservice eller accessoriske tjenesteydelse til kunder, anses for at opfylde forpligtelserne i artikel 24, stk. 1, hvis:
  - a) der, inden ordredførelses- eller analysetjenesteydelse er blevet leveret, er indgået en aftale mellem investeringsselskabet og leverandøren af analyser om, hvilken del af kombinerede gebyrer eller samlede betalinger for ordredførelsestjenesteydelse og analyser, der kan henføres til analyser
  - b) investeringsselskabet underretter sine kunder om de samlede betalinger for ordredførelsestjenesteydelse og analyser til tredjepartsudbydere af analyser .
  - c) de analyser, for hvilke de kombinerede gebyrer eller den samlede betaling finder sted, vedrører udstedere, hvis markedsværdi i de 36 måneder, der er gået forud for leveringen af analyserne, ikke oversteg 10 mia. EUR som udtrykt ved kursværdien ved årets udgang for de år, hvor de er eller var børsnoterede, eller ved egenkapitalen for de regnskabsår, hvor de ikke er eller var børsnoterede.

Med henblik på denne artikel forstås ved analyser analysemateriale eller -tjenesteydelse i forbindelse med et eller flere finansielle instrumenter eller andre aktiver eller udstedere eller potentielle udstedere af finansielle instrumenter, eller analysemateriale eller -tjenesteydelse tæt knyttet til en specifik branche eller et specifikt marked, således at de sikrer en informeret opfattelse af finansielle instrumenter, aktiver eller udstedere inden for den pågældende branche eller det pågældende marked.

Analyser omfatter også materiale eller tjenesteydelse, som eksplicit eller implicit indeholder anbefalinger eller forslag til en investeringsstrategi og giver en begrundet udtalelse om finansielle instrumenters eller aktivers aktuelle eller fremtidige værdi eller pris eller på anden måde indeholder analyser og genuin viden og når konklusioner baseret på nye eller eksisterende oplysninger, der kan bruges til at bidrage med information til en investeringsstrategi og være relevante og i stand til at tilføje merværdi til investeringsselskabets beslutninger på vegne af kunder, der betaler for analyserne.

7. Hvis investeringsselskabet ikke har forbud mod at modtage eller betale gebyrer eller fordele fra eller til en tredjepart i forbindelse med tjenesteydelse, der leveres til dets kunder, skal det sikre, at modtagelsen eller betalingen af sådanne gebyrer eller fordele ikke hindrer investeringsselskabet i at opfylde sin pligt til at handle ærligt, redeligt og professionelt i sine kunders bedste interesse. Eksistensen, arten og størrelsen af sådanne tredjepartsbetalinger skal oplyses i overensstemmelse med artikel 24b, stk. 1.

Hvor det er relevant, informerer investeringsselskabet også kunden om mekanismer til overførsel til kunden af gebyrer, provisioner og penge- og naturalieydelse, der modtages i

forbindelse med ydelsen af investeringsserviceydelsen eller leveringen af den accessoriske tjenesteydelse.

Betalingen eller ydelsen, som gør det muligt eller er nødvendig med henblik på at yde investeringsservice, såsom opbevaringsgebyrer, afviklings- og vekselgebyrer, lovbestemte afgifter og salærer, og som på grund af deres art ikke kan give anledning til interessekonflikter med investeringsselskabets pligt til at handle ærligt, redeligt og professionelt i sine kunders bedste interesse, er ikke omfattet af kravene i første afsnit.

8. Tre år efter datoen for ikrafttrædelse af direktiv (EU) [Publikationskontoret: Indsæt nummeret på ændringsdirektivet] og efter høring af ESMA og EIOPA vurderer Kommissionen virkningerne af tredjepartsbetalinger for detailinvestorer, navnlig i lyset af potentielle interessekonflikter og for så vidt angår tilgængeligheden af uafhængig rådgivning, og evaluerer virkningen af de relevante bestemmelser i direktiv (EU) [Publikationskontoret: Indsæt nummeret på ændringsdirektivet] på disse omstændigheder. Hvis det er nødvendigt for at forhindre skader for forbrugerne, foreslår Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet lovgivningsmæssige ændringer.

Artikel 24b

Oplysninger om omkostninger, tilknyttede gebyrer og tredjepartsbetalinger

1. Medlemsstaterne sikrer, at investeringsselskaber i god tid forud for ydelsen af investeringsserviceydelser og leveringen af accessoriske tjenesteydelser og i god tid forud for gennemførelsen af transaktioner med finansielle instrumenter giver kunder eller potentielle kunder oplysninger i det krævede format om alle omkostninger, tilknyttede gebyrer og tredjepartsbetalinger i forbindelse med disse tjenesteydelser, finansielle instrumenter eller transaktioner.

Oplysningerne om disse omkostninger, tilknyttede gebyrer og tredjepartsbetalinger skal omfatte alle følgende:

- a) alle eksplicite og implicite gebyrer samt tilknyttede gebyrer, der opkræves af investeringsselskaberne eller andre parter, hvis kunden er blevet henvist til sådanne andre parter, for den investeringsservice og/eller de accessoriske tjenesteydelser, der leveres til kunden eller den potentielle kunde
- b) alle omkostninger og dermed forbundne gebyrer i forbindelse med produktion og forvaltning af ethvert finansielt instrument, der anbefales til eller markedsføres over for kunden eller den potentielle kunde
- c) eventuelle tredjepartsbetalinger, som selskabet har betalt eller modtaget i forbindelse med den investeringsservice, der ydes til kunden eller den potentielle kunde
- d) hvordan kunden kan betale for dem.

Medlemsstaterne sikrer, at investeringsselskaber samler oplysningerne om alle omkostninger og tilknyttede gebyrer for at gøre det muligt for kunden at forstå de samlede omkostninger i forbindelse med de finansielle instrumenter og deres kumulative virkning på afkastet af investeringen. Medlemsstaterne sikrer, at investeringsselskaber udtrykker de samlede omkostninger i pengebeløb og procentsatser beregnet frem til det finansielle

instruments forfaldsdato, eller for finansielle instrumenter uden en udløbsdato, den af investeringsselskabet anbefalede investeringsperiode på 1, 3 og 5 år. På kundens anmodning skal investeringsselskaberne udarbejde en specificeret opgørelse.

Tredjepartsbetalinger, som investeringsselskabet har betalt eller modtaget i forbindelse med den investeringsservice, der ydes til kunden eller den potentielle kunde, opgøres separat. Investeringsselskabet skal oplyse den kumulative virkning af sådanne tredjepartsbetalinger, herunder eventuelle tilbagevendende tredjepartsbetalinger, på nettoafkastet i investeringsperioden som nævnt i det foregående afsnit. Formålet med tredjepartsbetalingerne og deres indvirkning på nettoafkastet skal forklares på en standardiseret måde og på et sprog, som er forståeligt for den gennemsnitlige detailkunde.

Hvis størrelsen af omkostninger, tilknyttede gebyrer eller tredjepartsbetalinger ikke kan fastslås forud for leveringen af den relevante investeringsservice eller accessoriske tjenesteydelse, skal metoden til beregning af beløbet forklares tydeligt for kunden på en måde, der er fyldestgørende, nøjagtig og forståelig for den gennemsnitlige detailkunde.

Investeringsselskaber, der yder investeringsservice til professionelle kunder, har ret til at aftale med disse kunder, at de detaljerede krav i dette stykke anvendes i begrænset omfang. Investeringsselskaber må ikke indgå en aftale om sådanne begrænsninger, når der er tale om investeringsrådgivning eller porteføljepleje, eller når — uanset den leverede investeringsservice — de pågældende finansielle instrumenter omfatter et derivat.

Investeringsselskaber, der yder investeringsservice til godkendte modparter, har ret til at indgå en aftale om begrænset anvendelse af de detaljerede krav i dette stykke, undtagen når de pågældende finansielle instrumenter — uanset den leverede investeringsservice — omfatter et derivat, og den godkendte modpart har til hensigt at tilbyde disse til sine kunder.

2. Efter at have foretaget forbruger- og branchetest og efter at have hørt EIOPA udarbejder ESMA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:
  - a) det relevante format, som investeringsselskabet skal anvende ved levering af oplysninger om omkostninger, tilknyttede gebyrer og tredjepartsbetalinger til en detailkunde eller potentiel detailkunde forud for gennemførelsen af en transaktion med finansielle instrumenter
  - b) den standardterminologi og de tilhørende forklaringer, som investeringsselskaber skal anvende til oplysning og beregning af omkostninger, tilknyttede gebyrer og tredjepartsbetalinger, som selskaber opkræver direkte eller indirekte af kunden eller den potentielle kunde i forbindelse med levering af investeringsserviceydelse eller accessoriske tjenesteydelse og produktion og forvaltning af finansielle instrumenter, der skal anbefales til eller markedsføres over for kunden eller den potentielle kunde. Forklaringer vedrørende disse omkostninger, tilknyttede gebyrer og tredjepartsbetalinger og deres indvirkning på det forventede afkast skal være af en sådan art, at de med sandsynlighed vil blive forstået af enhver gennemsnitlig detailkunde uden specifik viden om investeringer i finansielle instrumenter.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: 18 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen].

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

3. Hvor aftalen om at købe eller sælge et finansielt instrument indgås ved hjælp af fjernkommunikation, som forhindrer forudgående levering af oplysninger om omkostninger og gebyrer, kan investeringsselskabet give oplysninger om omkostninger og gebyrer enten i elektronisk format eller på papir, hvis en detailkunde anmoder herom, uden unødigt forsinkelse efter transaktionens gennemførelse, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:
- a) Kunden har indvilliget i at modtage oplysningerne uden unødigt forsinkelse, efter at transaktionen er gennemført.
  - b) Investeringsselskabet har givet kunden mulighed for at udskyde gennemførelsen af transaktionen, indtil kunden har modtaget oplysningerne.

Investeringsselskabet skal give kunden mulighed for at modtage oplysninger om omkostninger og gebyrer telefonisk, inden transaktionen gennemføres.

4. Uden at det berører andre krav i forbindelse med porteføljepleje, skal investeringsselskabet, når det yder investeringsservice til en detailkunde sammen med en tjenesteydelse i form af opbevaring og administration af finansielle instrumenter for detailkundens regning, i forbindelse med disse instrumenter fremsende en årlig opgørelse med følgende oplysninger udtrykt i pengebeløb og procentsatser til sin detailkunde:
- a) alle implicite og eksplicite omkostninger og tilknyttede gebyrer, der årligt betales eller afholdes af detailkunden for den samlede portefølje, hvor følgende er specificeret:
    - i) omkostninger i forbindelse med investeringsselskabets levering af investeringsservice eller accessoriske tjenesteydelser til detailkunden, alt efter hvad der er relevant
    - ii) omkostninger i forbindelse med produktion og forvaltning af de finansielle instrumenter, der besiddes af detailkunden
    - iii) eventuelle betalinger, som selskabet har modtaget fra eller betalt til tredjemand i forbindelse med den investeringsservice, der ydes til detailkunden
  - b) det samlede beløb for udbytter, renter og andre betalinger, som detailkunden årligt modtager for den samlede portefølje
  - c) de samlede skatter, herunder eventuelle stempelafgifter, transaktionsskatter, kildeskat og andre skatter, der opkræves af investeringsselskabet, og som afholdes af detailkunden for den samlede portefølje
  - d) den årlige markedsværdi eller den anslåede værdi, hvis markedsværdien ikke er tilgængelig, af de enkelte finansielle instrumenter, der indgår i detailkundens portefølje
  - e) det årlige nettoresultat for detailkundens portefølje og de årlige resultater for hvert af de finansielle instrumenter, der indgår i porteføljen.

Hvis investeringsselskabet yder en investeringsservice uden at yde service i form af opbevaring og administration af finansielle instrumenter for detailkundens regning, skal det fremlægge en årlig opgørelse med relevante oplysninger om litra a).

Hvis investeringsselskabet udelukkende yder service i form af opbevaring og administration af finansielle instrumenter for detailkundens regning, skal det fremlægge en årlig opgørelse med relevante oplysninger om litra a), b), c) og d).

Detailkunden har på anmodning ret til en gang om året at modtage en specifikation af de oplysninger, der er omhandlet i litra a)-c) ovenfor, pr. finansielt instrument, der ejes i den relevante periode, samt for de enkelte skatter, der betales af detailkunden.

Den årlige opgørelse over omkostninger og resultater for detailkunder skal præsenteres på en måde, som er letforståelig for den gennemsnitlige detailkunde. Oplysninger om omkostninger, tilknyttede gebyrer og eventuelle tredjepartsbetalinger præsenteres ved hjælp af den terminologi og de forklaringer, der er beskrevet i denne artikels stk. 2.

5. Den i stk. 4 omhandlede årlige opgørelse skal ikke fremsendes, hvis investeringsselskabet giver sine detailkunder adgang til et onlinesystem, der må anses som et varigt medium, hvor detailkunden nemt kan tilgå de i stk. 4 krævede ajourførte oversigter over de relevante oplysninger pr. instrument, og selskabet har dokumentation for, at detailkunden har tilgået disse oversigter mindst én gang om året.

Artikel 24c

Markedsføringskommunikation og -praksis

1. Medlemsstaterne sikrer, at markedsføringskommunikationen tydeligt kan udpeges som sådant og tydeligt angiver de investeringsselskaber, der er ansvarlige for indholdet og distributionen heraf, uanset om kommunikationen foretages direkte eller indirekte af investeringsselskabet.
2. Medlemsstaterne sikrer, at markedsføringskommunikation udvikles, udformes og leveres på en måde, der er redelig, klar, ikkevildledende, velafvejet med hensyn til præsentation af fordele og risici og passende med hensyn til indhold og distributionskanaler for målgruppen, og hvis det vedrører et specifikt finansielt instrument, til målgruppen, der er identificeret i henhold til artikel 24, stk. 2.

Al markedsføringskommunikation skal på en iøjnefaldende og kortfattet måde indeholde de væsentlige karakteristika ved de finansielle instrumenter eller de investeringsserviceydelse og tilknyttede accessoriske tjenesteydelser, som den vedrører.

Formidlingen af de væsentlige karakteristika ved de finansielle instrumenter og tjenesteydelser, der indgår i den markedsføringskommunikation, der leveres eller gøres tilgængelig for detailkunder eller potentielle detailkunder, skal være af en sådan art, at de pågældende detailkunder eller potentielle detailkunder let kan forstå de vigtigste karakteristika ved de finansielle instrumenter eller tjenesteydelser samt de største risici, der er forbundet hermed.

3. Medlemsstaterne sikrer, at markedsføringspraksis udvikles og anvendes på en redelig og ikkevildledende måde, og at den er hensigtsmæssig for målgruppen.
4. Hvis en producent af et finansielt instrument udarbejder og leverer markedsføringskommunikation, der skal anvendes af distributøren, er producenten ansvarlig for indholdet af den pågældende markedsføringskommunikation og ajourføringen heraf. Distributøren er ansvarlig for anvendelsen af denne markedsføringskommunikation og sikrer, at den kun anvendes over for den afgrænsede målgruppe og i overensstemmelse med den distributionsstrategi, der er fastlagt for målgruppen.

Hvis et investeringsselskab, der tilbyder eller anbefaler finansielle instrumenter, som det ikke producerer, organiserer sin egen markedsføringskommunikation, er det fuldt ud ansvarligt for, at dets indhold er passende, ajourføres og anvendes i overensstemmelse med

den afgrænsede målgruppe og navnlig i overensstemmelse med den fastsatte kundekategorisering.

5. Medlemsstaterne sikrer, at investeringsselskaber hvert år aflægger rapport til selskabets ledelsesorgan om anvendelsen af markedsføringskommunikation og -strategier med sigte på markedsføringspraksis, overholdelsen af relevante forpligtelser vedrørende markedsføringskommunikation og -praksis i henhold til dette direktiv og om eventuelle indberettede uregelmæssigheder og foreslåede løsninger.
6. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale kompetente myndigheder kan træffe rettidige og effektive foranstaltninger i forbindelse med markedsføringskommunikation eller markedsføringspraksis, der ikke opfylder kravene i stk. 1-3.
7. De fortegnelser, som investeringsselskabet skal føre i henhold til artikel 16, stk. 6, skal omfatte al markedsføringskommunikation, som investeringsselskabet eller en tredjepart, der aflønnes eller tilskyndes gennem ikkepengemæssig godtgørelse fra investeringsselskabet, leverer eller gør tilgængelig for detailkunder eller potentielle detailkunder.

Fortegnelserne opbevares i en periode på fem år og, på den kompetente myndigheds anmodning, i en periode på op til syv år. Investeringsselskabet skal på den kompetente myndigheds anmodning kunne hente disse fortegnelser.

Fortegnelserne omhandlet i første afsnit skal omfatte følgende:

- a) indholdet af markedsføringskommunikationen
- b) nærmere oplysninger om det medie, der anvendes til markedsføringskommunikationen
- c) markedsføringskommunikationens dato og varighed, herunder relevante start- og sluttidspunkter
- d) de målrettede detailkundesegmenter eller de faktorer, der ligger til grund for profilering heraf
- e) de medlemsstater, hvor markedsføringskommunikationen stilles til rådighed
- f) identiteten af enhver tredjepart, der er involveret i formidlingen af markedsføringskommunikationen.

Registrene over identiteter af den i litra f) omhandlede art skal indeholde de pågældende fysiske eller juridiske personers juridiske navne, registrerede adresser, kontaktoplysninger og, hvor det er relevant, deres brugernavn på sociale medier.

8. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt i henhold til artikel 89 for at supplere dette direktiv ved at præcisere følgende:
  - a) de væsentlige karakteristika ved finansielle instrumenter eller investeringsserviceydelse og accessoriske tjenesteydelse, der skal offentliggøres i al markedsføringskommunikation rettet mod detailkunder eller potentielle detailkunder, og alle andre relevante kriterier for at sikre, at disse væsentlige karakteristika fremstår på en iøjnefaldende måde og er lettilgængelige for den gennemsnitlige detailkunde, uanset kommunikationsmidlet
  - b) de betingelser, som markedsføringskommunikation og -praksis skal overholde for at være redelig, klar, ikkevildledende, velafvejet med hensyn til præsentation af fordele og risici og passende med hensyn til indhold og distributionskanaler for målkunderne eller, hvor det er relevant, målgruppen.

Faglige kvalifikationskrav

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringselskaber på anmodning sikrer og godtgør over for de kompetente myndigheder, at fysiske personer, der yder investeringsrådgivning eller leverer oplysninger om finansielle instrumenter, investeringservice eller accessoriske tjenesteydelser til kunder på investeringselskabets vegne, besidder den nødvendige viden og kompetence til at opfylde deres forpligtelser i henhold til artikel 24, 24a, 24b, 24c og artikel 25 og opretholder og ajourfører denne viden og kompetence ved at gennemføre regelmæssig faglig udvikling og uddannelse, herunder specifik uddannelse, når selskabet tilbyder nye finansielle instrumenter og investeringservice. Medlemsstaterne fastlægger og offentliggør de kriterier, som anvendes til effektivt at vurdere sådan en viden og kompetence.

2. Med henblik på stk. 1 kræver medlemsstaterne, at investeringselskaber sikrer og på anmodning godtgør over for de kompetente myndigheder, at fysiske personer, der yder investeringsrådgivning til kunder på investeringselskabets vegne, som minimum besidder og opretholder den viden og kompetence, der er fastsat i bilag V, og gennemfører mindst 15 timers faglig uddannelse og udvikling om året. Opfyldelsen af kriterierne i bilag V samt gennemførelsen af den årlige løbende faglige uddannelse og udvikling dokumenteres ved hjælp af et certifikat.

Kommissionen tillægges beføjelser til at ændre dette direktiv ved at vedtage en delegeret retsakt i henhold til artikel 89 for, om nødvendigt, at revidere kravene i bilag V."

14) Artikel 25 ændres således:

a) Stk. 1, 2 og 3 affattes således:

"1. Investeringselskabet vurderer egnetheden eller hensigtsmæssigheden af de relevante finansielle instrumenter eller investeringserviceydelser eller -transaktioner, der anbefales til, eller efterspørges af, den pågældende kunde eller potentielle kunde i god tid inden der henholdsvis i) ydes investeringsrådgivning eller porteføljepleje eller ii) ordren udføres eller modtages og formidles. De enkelte vurderinger foretages på grundlag af de oplysninger om kunden eller den potentielle kunde, som investeringselskabet har indhentet, i overensstemmelse med nedenstående krav.

Investeringselskabet sikrer, at formålet med egnetheds- eller hensigtsmæssighedsvurderingen forklares for kunden eller den potentielle kunde, inden der anmodes om oplysninger fra kunden eller den potentielle kunde. Kunder og potentielle kunder advares om følgende konsekvenser:

- a) afgivelse af unøjagtige eller ufuldstændige oplysninger har en negativ indvirkning på kvaliteten af den vurdering, som investeringselskabet skal foretage
- b) manglende oplysninger er til hinder for, at selskabet kan vurdere, om den foreslåede tjenesteydelse eller det foreslåede finansielle instrument er egnet eller hensigtsmæssigt for dem, og for at fortsætte med gennemførelsen af henstillingen eller udførelsen af kundens ordre. En sådan vejledning og advarsel skal gives i et standardiseret format.

Investeringselskabet skal efter anmodning fra detailkunden forelægge dem en rapport om de oplysninger, der er indsamlet med henblik på egnetheds- eller hensigtsmæssighedsvurderingen. En sådan rapport skal fremlægges i et standardiseret format.

ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at fastlægge den i stk. 1, andet afsnit, omhandlede vejledning og advarsel, og formatet og indholdet af den i stk. 1, tredje afsnit, omhandlede rapport.

ESMA forelægger udkastet til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [EUT: indsæt dato = 18 måneder efter datoen for ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i nærværende stykkes fjerde afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

2. Når investeringselskabet yder investeringsrådgivning eller porteføljepleje, skal det i medfør af andet afsnit indhente de nødvendige oplysninger om kundens eller den potentielle kundes kendskab til og erfaring på det investeringsområde, som er relevant for den specifikke type produkt eller service, den pågældendes finansielle situation, herunder vedkommendes evne til at bære tab, og investeringsmål, herunder vedkommendes risikovillighed, så investeringselskabet kan anbefale kunden eller den potentielle kunde den investeringsservice og de finansielle instrumenter, der egner sig for vedkommende og navnlig harmonerer med hans risikovillighed og evne til at bære tab.

Når det uafhængige selskab yder uafhængig investeringsrådgivning til detailkunder, der er begrænset til veldiversificerede, ikke-komplekse og omkostningseffektive finansielle instrumenter, er det ikke forpligtet til at indhente oplysninger om detailkundens eller den potentielle detailkundes viden om og erfaring med de pågældende finansielle instrumenter eller investeringsservice eller om detailkundens eksisterende porteføljesammensætning.

Medlemsstaterne sikrer, at den samlede pakke er egnet, hvis et investeringselskab yder investeringsrådgivning og anbefaler en pakke af tjenesteydelser eller produkter sammensat i henhold til artikel 24, stk. 11.

Når investeringselskaber yder enten investeringsrådgivning eller porteføljepleje, der omfatter skift af finansielle instrumenter, indhenter de de nødvendige oplysninger om kundens investering og analyserer omkostningerne og fordelene ved skiftet af finansielle instrumenter. Når investeringselskaber yder investeringsrådgivning, oplyser de kunden om, hvorvidt fordelene ved skiftet af finansielle instrumenter er større end omkostningerne forbundet med et sådant skift eller ej.

3. Medlemsstaterne sikrer, at investeringselskaber, som leverer andre investeringsserviceydelser end dem, der er omhandlet i stk. 2, udbeder sig oplysninger fra kunden eller den potentielle kunde om deres kendskab til og erfaring på det investeringsområde, som er relevant for den specifikke type produkt eller service, der udbydes eller efterspørges, og for så vidt angår detailkunden eller den potentielle detailkunde, om deres evne til helt eller delvist at bære tab samt risikovillighed, så investeringselskabet kan vurdere, om den

foreslåede investeringservice eller det foreslåede finansielle instrument er hensigtsmæssig(t) for kunden.

Vurderingen af en pakke af tjenesteydelser eller produkter i henhold til artikel 24, stk. 11, skal omfatte den samlede pakkes egnethed.

Vurderer investeringselskabet på grundlag af de oplysninger, som det har modtaget i medfør af første afsnit, at produktet eller tjenesteydelsen ikke er hensigtsmæssig for kunden eller den potentielle kunde, advarer investeringselskabet kunden eller den potentielle kunde. Denne advarsel skal gives i et standardiseret format og skal registreres.

Investeringselskabet må ikke gennemføre en transaktion, såfremt der foreligger en advarsel om, at produktet eller tjenesten ikke er hensigtsmæssig, medmindre kunden anmoder om at gennemføre den på trods af en sådan advarsel. Både efterspørgsel fra kunden og accept fra selskabet skal registreres.

ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at fastlægge formatet og indholdet af advarslen, som omhandlet i tredje afsnit.

ESMA forelægger udkastet til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [EUT: indsæt dato = 18 måneder efter datoen for ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10 i forordning (EU) nr. 1095/2010."

b) I stk. 4 tilføjes følgende afsnit:

ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at fastlægge formatet og indholdet af advarslen som omhandlet i litra c), første afsnit.

ESMA forelægger udkastet til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [EUT: indsæt dato = 18 måneder efter datoen for ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i ovennævnte omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10 i forordning (EU) nr. 1095/2010."

c) I stk. 6, andet afsnit, tilføjes følgende punktum:

"En sådan erklæring skal afgives i tilstrækkelig god tid inden transaktionens gennemførelse for at sikre, at kunden får tilstrækkelig tid til at gennemgå den og om nødvendigt indhente yderligere oplysninger eller præciseringer fra investeringselskabet, medmindre andet er bestemt."

d) Stk. 8 affattes således:

"8. Kommissionen tillægges beføjelse til som supplement til dette direktiv at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på at sikre, at investeringselskaberne overholder principperne i nærværende artikels stk. 1-6, når de yder investeringservice eller accessoriske tjenesteydelser til deres kunder, herunder de oplysninger, der skal indhentes i forbindelse med vurderingen af tjenesteydelsernes og de finansielle instrumenters egnethed eller hensigtsmæssighed for deres kunder, kriterierne for vurdering af ikke-komplekse finansielle instrumenter i forbindelse med nærværende artikels stk. 4, litra a), nr.

vi), indholdet af og formatet for lister og aftaler vedrørende leveringen af tjenesteydelser til kunder og aflæggelsen af periodiske rapporter om de leverede tjenesteydelser til kunder. Disse delegerede retsakter skal tage hensyn til:

- a) de til kunden eller den potentielle kunde tilbudte eller leverede tjenesteydelsers art, idet der tages hensyn til transaktionernes type, genstand, omfang, omkostninger, risici, kompleksitet, pris og hyppighed
- b) arten af de produkter, der tilbydes eller påtænkes, herunder de forskellige typer finansielle instrumenter
- c) om kunden eller de potentielle kunder er detailinvestor(er) eller professionel(le) investor(er) eller, i forbindelse med stk. 6, om de er klassificeret som godkendte modparter."

15) Artikel 30 ændres således:

- a) Stk. 1, første afsnit, affattes således:

"Medlemsstaterne sikrer, at investeringsselskaber, der har tilladelse til at udføre ordrer for kunders regning og/eller handle for egen regning og/eller modtage og formidle ordrer, kan tilvejebringe eller indgå i transaktioner med godkendte modparter uden at være forpligtet til at opfylde de forpligtelser efter artikel 16, stk. 3a, artikel 24, bortset fra stk. 5, 5a og 5c, artikel 24a, artikel 24b, bortset fra stk. 1, artikel 24c, artikel 25, artikel 27 og artikel 28, stk. 1, i dette direktiv, der gælder for sådanne transaktioner eller for en accessorisk tjenesteydelse, der er direkte knyttet til sådanne transaktioner."

- b) Stk. 2, andet afsnit, affattes således:

"Klassificering som godkendt modpart i henhold til det første afsnit anfægter ikke sådanne organers ret til at anmode om, generelt eller på ad hoc-basis, at blive behandlet som kunder, hvis forretninger med investeringsselskabet er omfattet af artikel 24, 24a, 24b, 24c, 25, 27 og 28."

16) Følgende indsættes som artikel 35a:

"Artikel 35a

Rapportering om grænseoverskridende aktiviteter

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber og kreditinstitutter, der udveksler investeringsservice eller -aktiviteter, årligt indberetter følgende oplysninger til den kompetente myndighed i hjemlandet, når de yder investeringsservice til mere end 50 kunder på tværs af grænserne vedrørende:
  - a) listen over værtsmedlemsstater, hvori investeringsselskabet opererer i kraft af den frie udveksling af tjenesteydelser og -aktiviteter efter en underretning i henhold til artikel 34, stk. 2
  - b) arten, omfanget og rækkevidden af de tjenesteydelser, der ydes, og de aktiviteter, der gennemføres i hver værtsmedlemsstat i kraft af den frie udveksling af investeringsservice og -aktiviteter og accessoriske tjenesteydelser
  - c) for hver værtsmedlemsstat, det samlede antal og de kategorier af kunder, der svarer til de i litra b) omhandlede tjenesteydelser og aktiviteter, og som er ydet i

den relevante periode, der slutter den 31. december, samt en opdeling mellem professionelle og ikke-professionelle kunder

- d) antallet af klager, jf. artikel 75, der er modtaget fra kunder og interesserede parter i hver værtsmedlemsstat
- e) typen af markedsføringskommunikation, der anvendes i værtsmedlemsstaterne.

De kompetente myndigheder videregiver ESMA alle oplysninger, der indsamles fra investeringsselskaber.

- 2. ESMA opretter en elektronisk database med de oplysninger, der er indsamlet i henhold til stk. 1, som gøres tilgængelig for alle kompetente myndigheder.
- 3. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, og som investeringsselskaber skal indberette til de kompetente myndigheder.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [EUT: indsæt dato = 18 måneder efter datoen for ikrafttræden].

Kommissionen har fået tillagt beføjelse til at vedtage disse reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

- 4. ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der præciserer de datastandarder og -formater, metoder og betingelser for overførsel, hyppighed og startdato for de oplysninger, der skal indberettes.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [EUT: indsæt dato = 18 måneder efter datoen for ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

- 5. På grundlag af de oplysninger, der meddeles i henhold til stk. 2, offentliggør ESMA hvert år en rapport med anonymiserede og aggregerede statistikker over den investeringsservice, der er ydet, og -aktiviteter, der er gennemført i Unionen i kraft af den frie udveksling af investeringsservice og -aktiviteter, samt en analyse af tendenser."

17) I artikel 69, stk. 2, foretages følgende ændringer:

- a) Som litra ca) indsættes:

"ca) udføre anonyme testindkøb (mystery shopping)".

- b) Følgende indsættes som litra ka):

"ka) suspendere eller forbyde markedsføringskommunikation eller -praksis, der anvendes af et investeringsselskab i deres medlemsstat, i en periode på højst et år, hvis der er rimelig grund til at antage, at der er sket overtrædelse af dette direktiv eller forordning (EU) nr. 600/2014".

- c) Følgende indsættes som litra v) og w):

"v) træffe alle nødvendige foranstaltninger, herunder ved at anmode tredjemand eller anden offentlig myndighed om at gennemføre sådanne foranstaltninger, enten midlertidigt eller permanent, for at:

- i) fjerne indhold eller begrænse adgang til en onlinegrænseflade eller kræve, at der tydeligt vises en advarsel til kunder, når de får adgang til en onlinegrænseflade
- ii) kræve, at en udbyder af hostingtjenester fjerner, umuliggør eller begrænser adgang til en onlinegrænseflade
- iii) kræve, at domæneregistre eller -registratorer sletter et fuldt kvalificeret domænenavn, og at tillade, at den berørte kompetente myndighed registrerer det
- w) pålægge investeringsselskaber at anvende risikoadvarsler i informationsmateriale, herunder markedsføringskommunikation, i forbindelse med særligt risikable finansielle instrumenter, hvis disse instrumenter kan udgøre en alvorlig trussel mod investorbeskyttelsen."

d) Følgende afsnit tilføjes:

"Når den kompetente myndighed gør brug af de i litra ka) omhandlede beføjelser, underretter den ESMA herom. Hvis en sådan praksis eller kommunikation anvendes i mere end én medlemsstat, koordinerer ESMA efter anmodning fra mindst én kompetent myndighed de foranstaltninger, som de kompetente myndigheder træffer i henhold til litra ka).

Gennemførelsen og udøvelsen af de beføjelser, der er fastsat i nærværende stykke, skal være forholdsmæssig og i overensstemmelse med EU-retten og national ret, herunder med gældende retssikkerhedsgarantier og principperne i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltninger, der vedtages i henhold til dette direktiv, skal være egnede i forhold til karakteren og den samlede faktiske eller potentielle skade af overtrædelsen."

18) I artikel 70, stk. 3, litra a), tilføjes følgende nr. xxxvii)-xxxxii):

"xxxvii) artikel 16a, stk. 1-8

xxxviii) artikel 24, stk. 5, litra a)-c) og stk. 11, litra a)

xxxix) artikel 24a, stk. 1-2 og 6-7

xxxx) artikel 24b, stk. 1, 3 og 4

xxxxi) artikel 24c, stk. 1-5 og 7

xxxxii) artikel 35a, stk. 1."

19) I artikel 73, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Første afsnit affattes således:

"Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder indfører effektive ordninger, som gør det muligt at indberette potentielle eller faktiske overtrædelser af bestemmelserne i forordning 600/2014 og i nationale bestemmelser vedtaget til gennemførelse af dette direktiv til de kompetente myndigheder, herunder selskaber uden behørig bemyndigelse i medfør af dette direktiv."

b) Andet afsnit, litra a), affattes således:

"a) særlige procedurer for modtagelse af indberetninger om potentielle eller faktiske overtrædelser og opfølgningen heraf, herunder oprettelse af sikre kommunikationskanaler til sådanne indberetninger. Disse procedurer skal også omfatte oprettelse på forsiden af hver kompetent myndigheds websted af et link til en simpel indberetningsblanket, der gør det muligt for enhver at indberette potentielle eller faktiske overtrædelser af EU-retten eller national ret. Medlemsstaterne kræver, at de kompetente myndigheder uden unødigt forsinkelse analyserer alle indberetninger, der indgives via denne indberetningsblanket".

20) Artikel 86 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Hvis den kompetente myndighed i værtsmedlemsstaten (med henblik på nærværende artikel "afsendermyndigheden") har rimelig grund til at antage, at et investeringsselskab, der virker på dens område i henhold til reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser, eller at et investeringsselskab, der har en filial på dets område, overtræder forpligtelserne i de bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv, og bestemmelserne ikke giver nogen beføjelser til den kompetente myndighed i værtsmedlemsstaten, forelægger den disse grunde for den kompetente myndighed i hjemlandet.

Oplysninger om, at en sådan forelæggelse er sket, fremsendes til ESMA. ESMA videregiver disse oplysninger til de kompetente myndigheder i alle andre værtsmedlemsstater, hvor investeringsselskabet yder investeringsservice eller gennemfører aktiviteter.

Den kompetente myndighed i hjemlandet skal uden unødigt forsinkelse og senest 30 arbejdsdage efter, at afsendermyndigheden har forelagt sine grunde, træffe de nødvendige foranstaltninger eller indlede den nødvendige administrative proces med henblik på at træffe sådanne foranstaltninger. Den kompetente myndighed i hjemlandet meddeler afsendermyndigheden alle nødvendige oplysninger om enhver foranstaltning, der er truffet, samt ESMA og de kompetente myndigheder i alle andre medlemsstater, på hvis område investeringsselskabet opererer.

Hvis investeringsselskabet trods de foranstaltninger, der træffes af den kompetente myndighed i hjemlandet, eller fordi disse foranstaltninger viser sig utilstrækkelige, eller der ikke er truffet nogle foranstaltninger, fortsætter med at optræde på en måde, der klart skader værtsmedlemsstatens investorers interesser eller markedernes ordnede funktion, gælder følgende:

a) Den kompetente myndighed i værtsmedlemsstaten træffer, efter at have underrettet den kompetente myndighed i hjemlandet herom, alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte investorerne og markedernes ordnede funktion. Dette indebærer, at investeringsselskaber, der overtræder bestemmelserne, kan forhindres i at udføre yderligere forretninger på deres områder. Kommissionen og ESMA underrettes uden unødigt forsinkelse om sådanne foranstaltninger samt alle kompetente myndigheder i de værtsmedlemsstater, hvor investeringsselskabet, der overtræder bestemmelserne, opererer. .

b) Den kompetente myndighed i værtsmedlemsstaten kan indbringe sagen for ESMA, som kan handle inden for rammerne af de beføjelser, den er tillagt i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010."

b) Som stk. 1a og 1b indsættes:

"1a. Hvis afsendermyndigheden har truffet retsbevarende foranstaltninger over for et investeringsselskab, der overtræder bestemmelserne i medfør af stk. 1, kan den kompetente myndighed i enhver anden værtsmedlemsstat, hvis det samme investeringsselskab forårsager meget ensartede eller identiske bekymringer eller overtrædelser som dem, der er omhandlet i afsendermyndighedens forelagte grunde, træffe meget ensartede eller identiske foranstaltninger over for dette selskab, forudsat at nævnte kompetente myndighed også har rimelig grund til at antage, at der er sket en lignende overtrædelse på dets område.

Den kompetente myndighed i denne anden værtsmedlemsstat kan gøre dette uden først at forelægge grundene for den kompetente myndighed i hjemlandet, men skal underrette den kompetente myndighed i hjemlandet mindst fem arbejdsdage, før den træffer sådanne retsbevarende foranstaltninger.

Kommissionen, ESMA og alle kompetente myndigheder i de værtsmedlemsstater, hvor investeringsselskabet, der overtræder bestemmelserne, opererer, underrettes uden unødigt forsinkelse om sådanne foranstaltninger.

1b. Hvis en eller flere kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaterne inden for 12 måneder har truffet foranstaltninger i henhold til stk. 1, fjerde afsnit, litra a), med hensyn til et eller flere investeringsselskaber med samme hjemland, eller hvis et hjemland er uenig i en værtsmedlemsstats konklusioner, kan ESMA oprette en samarbejdsplatform i overensstemmelse med artikel 87a."

21) Følgende indsættes som artikel 87a:

"Artikel 87a

Samarbejdsplatforme

1. ESMA kan i tilfælde af begrundede betænkeligheder med hensyn til negative virkninger for investorer på eget initiativ eller efter anmodning fra en eller flere af kompetente myndigheder oprette og koordinere en samarbejdsplatform for at styrke udvekslingen af oplysninger og et bedre samarbejde mellem de relevante tilsynsmyndigheder, hvis et investeringsselskab gennemfører eller agter at gennemføre aktiviteter, som bygger på den frie udveksling af tjenesteydelser eller etableringsfriheden, og hvis sådanne aktiviteter er af relevans for værtsmedlemsstatens marked. Hvis der oprettes en samarbejdsplatform efter anmodning fra en kompetent myndighed, underretter denne kompetente myndighed hjemlandets kompetente myndighed om sine begrundede betænkeligheder med hensyn til negative virkninger for investorer.
2. Stk. 1 berører ikke de relevante tilsynsmyndigheders ret til at oprette en samarbejdsplatform, hvis de alle er enige herom.
3. Oprettelsen af en samarbejdsplatform i henhold til stk. 1 og 2 berører ikke det tilsynsmandat, som tilsynsmyndighederne i hjemlandet og i værtsmedlemsstaten har i medfør af dette direktiv.
4. Uden at det berører artikel 35 i forordning (EU) nr. 1095/2010, forelægger de relevante kompetente myndigheder efter anmodning fra ESMA alle nødvendige oplysninger rettidigt.

5. Hvis to eller flere kompetente myndigheder på en samarbejdsplatform er uenige om proceduren for eller indholdet af en foranstaltning, der skal træffes, eller manglende handling, kan ESMA efter anmodning fra en relevant kompetent myndighed eller på eget initiativ bistå de kompetente myndigheder med at nå til enighed i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1095/2010.
6. I tilfælde af uenighed inden for platformen, og hvis der er alvorlige betænkeligheder med hensyn til negative virkninger for investorer eller indholdet af en foranstaltning eller manglende handling, der skal træffes over for et investeringsselskab, kan ESMA i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1095/2010 udstede en henstilling om at opfordre den kompetente myndighed i hjemlandet til at overveje andre berørte kompetente myndigheders betænkeligheder og til at iværksætte en fælles inspektion på stedet sammen med andre berørte kompetente myndigheder."

22) Som afsnit VIa indsættes:

"AFSNIT VIa

FORMIDLING AF FINANSIEL VIDEN

Artikel 88a

Formidling af finansiel viden til detailkunder og potentielle detailkunder

Medlemsstaterne fremmer foranstaltninger, der støtter formidling af viden til detailkunder og potentielle detailkunder i forbindelse med ansvarlige investeringer ved adgang til investeringsservice eller accessoriske tjenesteydelser.

Artikel 88b

Formidling af finansiel viden og markedsføringskommunikation

Finansielt oplysningsmateriale, der har til formål at støtte enkeltpersoners finansielle forståelse ved at sætte dem i stand til at erhverve finansielle kompetencer, og som ikke direkte fremmer eller ansporer til investeringer i et eller flere finansielle instrumenter eller kategorier heraf eller specifik investeringsservice, betragtes ikke som markedsføringskommunikation i henhold til dette direktiv."

23) Artikel 89 affattes således:

"1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Den i artikel 2, stk. 3, artikel 2, stk. 4, artikel 4, stk. 1, nr. 2), andet afsnit, artikel 4, stk. 2, artikel 13, stk. 1, artikel 16, stk. 12, artikel 16-a, stk. 11, artikel 16-a, stk. 12, artikel 23, stk. 4, artikel 24, stk. 5c, artikel 24, stk. 13, artikel 24b, stk. 2, artikel 24c, stk. 8, artikel 24d, stk. 2, artikel 25, stk. 8, artikel 27, stk. 9, artikel 28, stk. 3, artikel 30, stk. 5, artikel 31, stk. 4, artikel 32, stk. 4, artikel 33, stk. 8, artikel 35a, stk. 3, artikel 35a, stk. 4, artikel 52, stk. 4, artikel 54, stk. 4, artikel 58, stk. 6, artikel 64, stk. 7, artikel 65, stk. 7, og artikel 79, stk. 8, omhandlede delegation af beføjelser tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 2. juli 2014.

3. Den i artikel 2, stk. 3, artikel 2, stk. 4, artikel 4, stk. 1, nr. 2), andet afsnit, artikel 4, stk. 2, artikel 13, stk. 1, artikel 16, stk. 12, artikel 16-a, stk. 11, artikel 16-a, stk. 12, artikel 23, stk. 4, artikel 24, stk. 5c), artikel 24, stk. 13, artikel 24b, stk. 2, artikel 24c, stk. 8, artikel 24d, stk. 2, artikel 25, stk. 8, artikel 27, stk. 9, artikel 28, stk. 3, artikel 30, stk. 5, artikel 31, stk. 4, artikel 32, stk. 4, artikel 33, stk. 8, artikel 35a, stk. 3, artikel 35a, stk. 4, artikel 52, stk. 4, artikel 54, stk. 4, artikel 58, stk. 6, artikel 64, stk. 7, artikel 65, stk. 7 og artikel 79, stk. 8, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016.

5. Så snart Kommissionen har vedtaget en delegeret retsakt, underretter den Europa-Parlamentet og Rådet samtidigt herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 2, stk. 3, artikel 2, stk. 4, artikel 4, stk. 1, nr. 2), andet afsnit, artikel 4, stk. 2, artikel 13, stk. 1, artikel 16, stk. 12, artikel 16-a, stk. 11, artikel 16-a, stk. 12, artikel 23, stk. 4, artikel 24, stk. 5c), artikel 24, stk. 13, artikel 24b, stk. 2, artikel 24c, stk. 8, artikel 24d, stk. 2, artikel 25, stk. 8, artikel 27, stk. 9, artikel 28, stk. 3, artikel 30, stk. 5, artikel 31, stk. 4, artikel 32, stk. 4, artikel 33, stk. 8, artikel 35a, stk. 3, artikel 35a, stk. 4, artikel 52, stk. 4, artikel 54, stk. 4, artikel 58, stk. 6, artikel 64, stk. 7, artikel 65, stk. 7 og artikel 79, stk. 8, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ."

24) Bilag II ændres som angivet i bilag I til nærværende direktiv.

25) Bilag V ændres som angivet i bilag II til nærværende direktiv.

Artikel 2

Ændringer af direktiv (EU) 2016/97

I direktiv (EU) 2016/97 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Nr. 4), litra c), affattes således:

"c) de pågældende forsikringsprodukter omfatter ikke livs- eller ansvarsforsikring, undtagen hvis denne er et supplement til den vare eller tjenesteydelse, som formidleren tilbyder som sit hovederhverv".

b) Nr. 8) affattes således:

"8) "forsikringsdistributør": en forsikringsformidler, en accessorisk forsikringsformidler eller et forsikringsselskab, der udøver forsikringsdistributionsvirksomhed".

c) Følgende tilføjes som nr. 19)-22):

"19) "elektronisk format": ethvert varigt medium, bortset fra papir

20) "markedsføringskommunikation": enhver anden videregivelse af oplysninger end dem, der kræves i henhold til EU-retten eller national ret, eller andet end det i artikel 16b omhandlede finansielle oplysningsmateriale, som direkte eller indirekte fremmer forsikringsprodukter eller direkte eller indirekte ansporer til investeringer i forsikringsbaserede investeringsprodukter, og som foretages:

a) af et forsikringsselskab eller en forsikringsformidler eller af en tredjepart, som vederlægges eller tilskyndes gennem ikke-monetær godtgørelse fra et sådant forsikringsselskab eller en sådan forsikringsformidler

b) til fysiske eller juridiske personer

c) i enhver form og på en hvilken som helst måde

21) "markedsføringspraksis": enhver strategi, anvendelse af et værktøj eller en teknik, der benyttes af et forsikringsselskab eller en forsikringsformidler eller af enhver tredjepart, som aflønnes eller tilskyndes gennem ikke-monetær godtgørelse fra et sådant forsikringsselskab eller en sådan forsikringsformidler med henblik på:

a) direkte eller indirekte at formidle markedsføringskommunikation

b) at fremskynde eller forbedre markedsføringskommunikationens rækkevidde og effektivitet

c) på en hvilken som helst måde at promovere forsikringsselskaber, forsikringsformidlere eller forsikringsprodukter

22) "onlinegrænseflade": enhver form for software, herunder et websted, dele af et websted eller en applikation."

2) Artikel 3 ændres således:

a) Stk. 4, sjette afsnit, andet punktum, affattes således:

"I givet fald underretter hjemlandet straks værtsmedlemsstaten om en sådan fjernelse fra registret."

b) I stk. 5 tilføjes følgende afsnit:

"Ved afslag på registrering, eller hvis en forsikrings- eller genforsikringsformidler eller accessorisk forsikringsformidler fjernes fra registret, meddeler den kompetente myndighed sin afgørelse til ansøgeren eller den pågældende forsikrings- eller genforsikringsformidler eller accessoriske forsikringsformidler i et velbegrunder dokument og underretter EIOPA om årsagerne til et sådant afslag på registrering eller sletning fra registret."

c) Følgende indsættes som stk. 5a:

"5a. EIOPA udarbejder og stiller en liste til rådighed for de kompetente myndigheder over alle forsikrings- eller genforsikringsformidlere eller accessoriske forsikringsformidlere, som har fået afslag på registrering, eller som er blevet slettet af registret af en kompetent myndighed.

Den i første afsnit omhandlede liste, skal, hvis det er relevant, indeholde oplysninger om de tjenesteydelser eller aktiviteter, for hvilke den enkelte

forsikrings- eller genforsikringsformidler eller accessoriske forsikringsformidler har ansøgt om registrering, samt årsagerne til afslag på registrering eller sletning fra registret og ajourføres regelmæssigt."

3) Artikel 5 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Hvis den kompetente myndighed i værtsmedlemsstaten har rimelig grund til at antage, at en forsikrings- eller genforsikringsformidler eller accessorisk forsikringsformidler, der virker på dens område i henhold til reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser, tilsidesætter forpligtelser i medfør af dette direktivs bestemmelser, underretter den den kompetente myndighed i hjemlandet herom.

Værtsmedlemsstatens kompetente myndighed underretter EIOPA om, at den har underrettet hjemlandet om sine antagelser. EIOPA fremsender sådanne oplysninger til de kompetente myndigheder i alle andre værtsmedlemsstater, hvor forsikrings- eller genforsikringsformidleren eller den accessoriske forsikringsformidler virker i henhold til reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser.

Efter at have vurderet de oplysninger, der er modtaget i henhold til første afsnit, træffer den kompetente myndighed i hjemlandet, hvis det er relevant, passende foranstaltninger til at afhjælpe situationen hurtigst muligt og senest 30 arbejdsdage efter at have modtaget meddelelsen fra den kompetente myndighed i værtsmedlemsstaten. Den kompetente myndighed i hjemlandet underretter den kompetente myndighed i værtsmedlemsstaten om sådanne trufne foranstaltninger. Den kompetente myndighed i hjemlandet meddeler den kompetente myndighed i værtsmedlemsstaten og de kompetente myndigheder i alle andre medlemsstater, på hvis område forsikrings- eller genforsikringsformidleren eller den accessoriske forsikringsformidler virker i henhold til reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser, alle relevante oplysninger om den trufne foranstaltning.

Hvis forsikrings- eller genforsikringsformidleren eller den accessoriske forsikringsformidler på trods af de foranstaltninger, der træffes i hjemlandet, eller fordi disse foranstaltninger viser sig at være utilstrækkelige eller mangler, fortsætter med at optræde på en måde, der klart skader værtslandets forbrugeres interesser i stort omfang eller forsikrings- og genforsikringsmarkedernes ordentlige funktion, kan værtslandets kompetente myndighed efter at have underrettet hjemlandets kompetente myndighed træffe passende foranstaltninger for at forebygge yderligere uregelmæssigheder, herunder, i det omfang det er strengt nødvendigt, ved at hindre den pågældende formidler i fortsat at udøve ny virksomhed på dets område."

b) Stk. 3 affattes således:

"De kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten meddeler den berørte forsikrings- eller genforsikringsformidler eller accessoriske forsikringsformidler enhver foranstaltning, der træffes efter stk. 1 og 2, i et velbegrundet dokument og underretter uden unødigt forsinkelse den kompetente myndighed i hjemlandet om disse foranstaltninger. Den kompetente myndighed i værtsmedlemsstaten underretter også Kommissionen, EIOPA og de kompetente myndigheder i de værtsmedlemsstater, hvor forsikrings- eller genforsikringsformidleren eller den accessoriske forsikringsformidler virker i henhold til reglerne om fri udveksling af

tjenesteydelser, om disse foranstaltninger."

c) Som stk. 4 indsættes:

"4. Hvis to eller flere kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaterne inden for 12 måneder har truffet foranstaltninger i henhold til stk. 1 med hensyn til en eller flere forsikrings- eller genforsikringsformidlere eller accessoriske forsikringsformidlere med samme hjemland, eller hvis et hjemland er uenig i en værtsmedlemsstats konklusioner, kan EIOPA oprette en samarbejdsplatform i overensstemmelse med artikel 12b."

4) Følgende indsættes som artikel 9a:

"Artikel 9a

Rapportering om grænseoverskridende aktiviteter

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at forsikringsdistributører årligt indberetter følgende oplysninger til den kompetente myndighed i deres hjemland, hvor de udøver forsikringsdistributionsvirksomhed med mere end 50 kunder på tværs af grænserne:
  - a) listen over værtsmedlemsstater, hvor forsikringsdistributøren virker i henhold til reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser eller etableringsfriheden
  - b) omfanget og rækkevidden af den forsikringsdistributionsvirksomhed, der udøves i hver værtsmedlemsstat
  - c) typen af forsikringsprodukter, der distribueres i hver værtsmedlemsstat
  - d) for hver værtsmedlemsstat, det samlede antal kunder for den relevante periode, der slutter den 31. december
  - e) antallet af klager modtaget fra kunder og interesserede parter i hver værtsmedlemsstat.

De kompetente myndigheder meddeler EIOPA alle de oplysninger, der indberettes af forsikringsdistributører i henhold til første afsnit.

2. EIOPA opretter en elektronisk database med de oplysninger, der indberettes i henhold til stk. 1, andet afsnit. Database gøres tilgængelig for alle kompetente myndigheder.
3. EIOPA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1.

EIOPA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [EUT: indsæt dato = 18 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

4. EIOPA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der præciserer de datastandarder og -formater, metoder og betingelser for overførsel, hyppighed og startdato for de oplysninger, der skal indberettes og meddeles i henhold til stk. 1.

EIOPA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [EUT: indsæt dato = 18 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

5. På grundlag af de oplysninger, der er meddelt i henhold til stk. 2, offentliggør EIOPA hvert år en rapport med anonymiserede og aggregerede statistikker om de forsikringsdistributionsaktiviteter, der er gennemført i Unionen i kraft af den frie udveksling af tjenesteydelser, samt en analyse af tendenser."

5) Artikel 10 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Hjemlande sikrer, at forsikrings- og genforsikringsdistributører og ansatte i forsikrings- og forsikringsselskaber, som udøver forsikrings- eller genforsikringsdistributionsvirksomhed, besidder nødvendig viden og kompetence, således at de kan varetage deres opgaver og opfylde deres forpligtelser tilfredsstillende."

b) Stk. 2 ændres således:

i) Første, andet og tredje afsnit affattes således:

"Hjemlandet sikrer, at forsikrings- og genforsikringsformidlere, ansatte i forsikrings- og genforsikringsselskaber og ansatte hos forsikrings- og genforsikringsformidlere opretholder og opdaterer deres viden og kompetence gennem regelmæssig faglig udvikling og uddannelse, herunder specifik uddannelse, når forsikrings- eller genforsikringsselskaberne og -formidlerne tilbyder nye forsikringsprodukter eller -tjenester.

For så vidt angår første afsnit indfører og offentliggør hjemlande mekanismer til effektivt at kontrollere og vurdere viden og færdigheder hos forsikrings- og genforsikringsformidlere og ansatte i forsikrings- og genforsikringsselskaber samt ansatte hos forsikrings- og genforsikringsformidlere, som angivet i bilag I, på grundlag af mindst 15 timers faglig uddannelse eller udvikling pr. år under hensyntagen til arten af de solgte produkter, typen af distributør, den rolle, de spiller, og den virksomhed, som forsikrings- eller genforsikringsdistributøren udøver.

Hjemlandene kræver, at opfyldelsen af kriterierne i bilag I samt den årlige vellykkede gennemførelse af den løbende faglige uddannelse dokumenteres ved hjælp af et certifikat."

ii) Følgende afsnit tilføjes:

"Kommissionen har beføjelse til at ændre dette direktiv ved at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38 med henblik på om nødvendigt at revidere kravene i bilag I."

c) Stk. 4 affattes således:

"4. Forsikrings- og genforsikringsformidlere skal have en erhvervsansvarsforsikring eller en anden tilsvarende garanti, der dækker hele Unionens område, mod erstatningsansvar for pligtforsømmelse på mindst 1 250 000 EUR pr. skadesanmeldelse og på sammenlagt 1 850 000 EUR for alle skadesanmeldelser i løbet af et år, medmindre en sådan forsikring eller tilsvarende garanti i forvejen ydes af et forsikrings- eller genforsikrings-selskab eller et andet selskab, på hvis vegne forsikrings- eller genforsikringsformidleren handler eller er bemyndiget til at handle, eller medmindre et sådant selskab har påtaget sig det fulde ansvar for formidlerens handlinger."

d) Stk. 6, litra b), affattes således:

"b) et krav til formidleren om, at denne skal have en finansiell kapacitet, der til enhver tid skal være på 4 % af de samlede modtagne årlige præmiebeløb, dog mindst 18 750 EUR."

6) I artikel 12, stk. 3, tilføjes følgende afsnit:

"De i første afsnit, første punktum, omhandlede beføjelser omfatter beføjelsen til at:

- a) få adgang til ethvert dokument eller andre oplysninger i enhver form, som den kompetente myndighed anser for at kunne være relevante og nødvendige for varetagelsen af sine opgaver, og modtage eller tage en kopi deraf
- b) kræve eller efterspørge tilvejebringelse af oplysninger fra enhver person og om nødvendigt indkalde og afhøre en person for at skaffe sig oplysninger
- c) gennemføre inspektioner eller undersøgelser på stedet
- d) udføre anonyme testindkøb (mystery shopping)
- e) kræve indefrysning eller beslaglæggelse af aktiver eller begge dele
- f) kræve, at der nedlægges midlertidigt forbud mod erhvervsvirksomhed
- g) kræve, at forsikringsselskabers eller forsikringsformidlers revisorer giver information
- h) henvise sager til strafferetlig forfølgelse
- i) lade en revisor eller en sagkyndig foretage kontrol eller undersøgelser
- j) suspendere eller forbyde markedsføringskommunikation eller -praksis, der anvendes i deres medlemsstat, i en periode på højst et år, hvis der er rimelig grund til at antage, at der er sket overtrædelse af dette direktiv
- k) kræve midlertidigt eller permanent ophør med en praksis eller adfærd, som den kompetente myndighed anser for at stride mod bestemmelserne i denne forordning, og de bestemmelser, der er vedtaget ved gennemførelsen af dette direktiv, og forhindre, at sådan praksis eller adfærd gentager sig
- l) vedtage enhver anden form for foranstaltning for at sikre, at forsikringsselskaber og forsikringsformidlere fortsat opfylder lovkravene
- m) suspendere eller forbyde distribution af et forsikringsbaseret investeringsprodukt
- n) suspendere distributionen af et forsikringsbaseret investeringsprodukt, hvis forsikringsselskabet eller forsikringsdistributøren har forsømt at efterleve artikel 25

- o) kræve fjernelse af en fysisk person fra et investeringsselskabs eller en markedsoperatørs ledelsesorgan
- p) træffe alle de nødvendige foranstaltninger, herunder ved at anmode tredjemand eller anden offentlig myndighed om at gennemføre sådanne foranstaltninger, enten midlertidigt eller permanent, for at:
  - i) fjerne indhold eller begrænse adgang til en onlinegrænseflade eller kræve, at der tydeligt vises en advarsel til kunder, når de får adgang til en onlinegrænseflade
  - ii) kræve, at en udbyder af hostingtjenester fjerner, umuliggør eller begrænser adgang til en onlinegrænseflade
  - iii) kræve, at domæneregistre eller -registratorer sletter et fuldt kvalificeret domænenavn, og at tillade, at den berørte kompetente myndighed registrerer det
- q) pålægge anvendelse af risikoadvarsler for forsikringsbaserede investeringsprodukter i informationsmateriale, herunder markedsføringskommunikation, i forbindelse med særligt risikable forsikringsbaserede investeringsprodukter og, hvis det er relevant, underliggende investeringsaktiver, hvis disse produkter og aktiver kan udgøre en alvorlig trussel mod investorbekyttelsen.

Når den kompetente myndighed gør brug af de i litra j) omhandlede beføjelser, underretter den EIOPA herom. Hvis en sådan praksis eller kommunikation anvendes i mere en én medlemsstat, koordinerer EIOPA efter anmodning fra mindst én kompetent myndighed de foranstaltninger, som de kompetente myndigheder træffer i henhold til litra j).

Gennemførelsen og udøvelsen af de beføjelser, der er fastsat i nærværende stykke, skal være forholdsmæssig og i overensstemmelse med EU-retten og national ret, herunder med gældende retssikkerhedsgarantier og principperne i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Undersøgelles- og håndhævelsesforanstaltninger, der vedtages i henhold til dette direktiv, skal være egnede i forhold til karakteren og den samlede faktiske eller potentielle skade af overtrædelsen."

- 7) Følgende indsættes som artikel 12a og 12b:

"Artikel 12a

Samarbejde og udveksling af oplysninger med EIOPA

1. De kompetente myndigheder samarbejder med EIOPA med henblik på anvendelsen af dette direktiv.
2. De kompetente myndigheder giver uden unødigt forsinkelse EIOPA alle de oplysninger, der er nødvendige for, at EIOPA kan varetage sine opgaver ifølge dette direktiv.

Artikel 12b

Samarbejdsplatforme

1. EIOPA kan i tilfælde af begrundede betænkeligheder med hensyn til negative virkninger for forsikringstagere på eget initiativ eller efter anmodning fra en eller flere af de relevante

tilsynsmyndigheder oprette og koordinere en samarbejdsplatform for at styrke udvekslingen af oplysninger og et bedre samarbejde mellem de relevante tilsynsmyndigheder, hvis en forsikrings- eller genforsikringsdistributør gennemfører eller agter at gennemføre aktiviteter, som bygger på den frie udveksling af tjenesteydelser eller etableringsfriheden, og hvis sådanne aktiviteter er af relevans for værtsmedlemsstatens marked. Hvis der oprettes en samarbejdsplatform efter anmodning fra en kompetent myndighed, underretter denne kompetente myndighed hjemlandets kompetente myndighed om sine begrundede betænkeligheder med hensyn til negative virkninger for investorer.

2. Stk. 1 berører ikke de relevante tilsynsmyndigheders ret til at oprette en samarbejdsplatform, hvis de alle er enige herom.
3. Oprettelsen af en samarbejdsplatform i henhold til stk. 1 og 2 berører ikke det tilsynsmandat, som tilsynsmyndighederne i hjemlandet og i værtsmedlemsstaten har i medfør af dette direktiv.
4. Uden at det berører artikel 35 i forordning (EU) nr. 1094/2010, forelægger de relevante kompetente myndigheder efter anmodning fra EIOPA alle nødvendige oplysninger rettidigt.
5. Hvis to eller flere kompetente myndigheder på en samarbejdsplatform er uenige om proceduren for eller indholdet af en foranstaltning, der skal træffes, eller manglende handling, kan EIOPA efter anmodning fra en relevant kompetent myndighed eller på eget initiativ bistå de kompetente myndigheder med at nå til enighed i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1094/2010.
6. I tilfælde af uenighed inden for platformen, og hvis der er alvorlige betænkeligheder med hensyn til negative virkninger for forsikringstagere eller indholdet af en foranstaltning eller manglende handling, der skal træffes over for en forsikrings- eller genforsikringsdistributør, kan EIOPA, i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1094/2010, udstede en henstilling om at opfordre den kompetente myndighed i hjemlandet til at overveje andre berørte kompetente myndigheders betænkeligheder og til at iværksætte en fælles inspektion på stedet sammen med andre berørte kompetente myndigheder."

- 8) Artikel 14 affattes således:

"Artikel 14.

Klager

Medlemsstaterne sikrer, at forsikrings- og genforsikringsdistributører indfører passende procedurer og ordninger, herunder elektroniske kommunikationskanaler, for at sikre, at klager fra kunder og andre interesserede parter, navnlig forbrugerorganisationer, behandles korrekt, og at der ikke er begrænsninger for kundernes og andre interesserede parters udøvelse af deres rettigheder i henhold til dette direktiv. Disse procedurer og ordninger skal gøre det muligt for kunder og andre interesserede parter at registrere klager og modtage svar på det sprog, som kommunikationsmaterialet eller eventuelle kontraktmæssig dokumentation er affattet på. I alle tilfælde skal klagerne modtage svar inden for 40 arbejdsdage."

- 9) Følgende indsættes som artikel 16a og 16b:

"Artikel 16a

Formidling af finansiel viden til kunderne

Medlemsstaterne fremmer foranstaltninger, der støtter formidling af viden til kunderne i forbindelse med ansvarlige indkøb af forsikringsprodukter, når de får adgang til forsikringstjenester eller accessoriske tjenester.

Artikel 16b

Formidling af finansiel viden til kunderne og markedsføringskommunikation

Finansielt oplysningsmateriale, der har til formål at støtte enkeltpersoners finansielle forståelse ved at sætte dem i stand til at erhverve finansielle kompetencer, og som ikke direkte fremmer eller ansporer til investeringer i et eller flere forsikringsprodukter eller kategorier heraf eller specifik forsikringservice, betragtes ikke som markedsføringskommunikation i henhold til dette direktiv."

10) Artikel 17, stk. 2, affattes således:

"2. Medlemsstaterne sikrer, at alle oplysninger med tilknytning til genstanden for dette direktiv, herunder markedsføringskommunikation, er reelle, klare og ikke vildledende.

Markedsføringskommunikation skal tydeligt fremstå som sådant og skal indeholde en tydelig angivelse af det forsikringselskab eller den forsikringsdistributør, der er ansvarlig for indholdet og distributionen heraf, uanset om kommunikationen foretages direkte eller indirekte af forsikringselskabet eller forsikringsdistributøren."

11) Artikel 18 affattes således:

"Artikel 18

Generelle oplysninger, som skal stilles til kundens rådighed

1. Medlemsstaterne sikrer, at følgende oplysninger om det forsikringselskab, der er part i den foreslåede aftale, meddeles kunden i god tid forud for, at kunden er bundet af en forsikringsaftale eller et tilbud:
  - a) selskabets navn og juridiske form
  - b) hvis forsikringsaftalen foreslås i henhold til etableringsfriheden eller den frie udveksling af tjenesteydelser, den medlemsstat, hvor forsikringselskabets hovedkontor og i givet fald den filial, der foreslår aftalen, er beliggende
  - c) hovedsædets adresse samt i givet fald adressen på den filial, som aftalen foreslås af
  - d) oplysninger om, at forsikringselskabet er meddelt tilladelse i henhold til artikel 14 i direktiv 2009/138/EF, den nationale kompetente myndighed, der har meddelt tilladelsen, og metoderne til kontrol af tilladelsen
  - e) en henvisning til rapporten om solvens og økonomisk situation som fastlagt i artikel 51 i direktiv 2009/138/EF, der giver kunden let adgang til denne information.

2. Hvis forsikringsaftalen foreslås af en forsikringsformidler, skal denne forsikringsformidler i god tid forud for, at kunden bliver bundet af aftalen eller tilbuddet, meddele kunden følgende yderligere oplysninger:
  - a) forsikringsformidlerens navn, retlige form og adresse og det forhold, at denne er forsikringsformidler
  - b) hvis forsikringsformidleren virker i henhold til reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser eller etableringsfriheden, den medlemsstat, hvor forsikringsformidlerens hovedkontor og i givet fald den filial, der foreslår aftalen, er beliggende
  - c) om forsikringsformidleren yder rådgivning om den foreslåede forsikringsaftale
  - d) de i artikel 14 omhandlede procedurer, hvorefter kunder og andre berørte parter kan indbringe klager over forsikringsformidlere, samt de i artikel 15 omhandlede udenretslige klage- og tvistbilæggelsesprocedurer
  - e) det register, som forsikringsformidleren er optaget i, med angivelse af, hvordan det kan kontrolleres, at den pågældende er registreret
  - f) om forsikringsformidleren repræsenterer kunden eller handler for eller på vegne af forsikringsselskabet.
3. Hvis forsikringsaftalen foreslås af et forsikringsselskab, skal dette forsikringsselskab i god tid forud for, at kunden bliver bundet af aftalen eller tilbuddet, meddele kunden følgende yderligere oplysninger:
  - a) forsikringsselskabets navn, retlige form og adresse og det forhold, at dette er et forsikringsselskab, for så vidt dette ikke allerede er meddelt i overensstemmelse med stk. 1, litra a)
  - b) om forsikringsselskabet yder rådgivning om den foreslåede forsikringsaftale
  - c) de i artikel 14 omhandlede procedurer, hvorefter kunder og andre berørte parter kan indbringe klager over forsikringsselskaber, samt de i artikel 15 omhandlede udenretslige klage- og tvistbilæggelsesprocedurer
  - d) oplysninger om, at forsikringsselskabet er meddelt tilladelse i henhold til artikel 14 i direktiv 2009/138/EF, den nationale kompetente myndighed, der har meddelt tilladelsen, og metoderne til kontrol af tilladelsen, medmindre dette allerede er meddelt i overensstemmelse med stk. 1, litra d)
  - e) om forsikringsselskabet har udarbejdet den foreslåede aftale, eller om det distribuerer den foreslåede aftale på vegne af et andet forsikringsselskab."

12) Artikel 19 ændres således:

- a) Overskriften affattes således:

"Oplysninger"

- b) Stk. 1 ændres således:

- i) Indledningen affattes således:

"Medlemsstaterne sikrer, at en forsikringsformidler i god tid forud for, at kunden er bundet af en forsikringsaftale eller et tilbud, mindst giver kunden oplysning om følgende:".

ii) I litra c) affattes indledningen således:

"i forbindelse med andre forsikringsprodukter end forsikringsbaserede investeringsprodukter, om:".

iii) Litra d) affattes således:

"d) hvilken form for aflønning der modtages i forbindelse med forsikringsaftalen, navnlig om det sker:

i) på basis af et honorar, som er den aflønning, kunden betaler direkte

ii) på basis af en form for provision, som er den aflønning, der indgår i forsikringspræmien

iii) på basis af enhver anden form for aflønning, herunder en form for økonomisk fordel, som tilbydes eller gives i forbindelse med forsikringsaftalen, eller

iv) på basis af en kombination af enhver form for aflønning som omhandlet i nr. i), ii) og iii)."

iv) Litra e) udgår.

c) Stk. 4 affattes således:

"4. Medlemsstaterne sikrer, at ethvert forsikringsselskab i god tid forud for, at kunden er bundet af en forsikringsaftale eller et tilbud, giver sin kunde oplysning om, hvilken form for aflønning dets ansatte modtager i forbindelse med forsikringsaftalen."

13) Artikel 20 ændres således:

a) Stk. 1, første afsnit, affattes således:

"1. I god tid forud for, at kunden er bundet af en forsikringsaftale eller et tilbud, fastlægger forsikringsdistributøren eller forsikringsselskabet på basis af oplysninger fra kunden kundens ønsker og behov og giver kunden objektive oplysninger om forsikringsproduktet på en forståelig måde, så kunden kan træffe en informeret beslutning."

b) Stk. 3, 4 og 5 affattes således:

"3. Når en forsikringsformidler, der formidler tilbud om andre forsikringsprodukter end forsikringsbaserede investeringsprodukter, meddeler kunden, at den pågældende yder rådgivning på basis af en objektiv og personlig analyse, er forsikringsformidleren forpligtet til at yde denne rådgivning på grundlag af en analyse af et så stort antal af de på markedet disponible forsikringsaftaler, at den pågældende er i stand til ud fra faglige kriterier at rådgive kunden personligt om, hvilken forsikringsaftale der ville være egnet til at opfylde kundens behov.

4. I god tid forud for, at kunden er bundet af en forsikringsaftale eller et tilbud, giver forsikringsdistributøren inden aftalens indgåelse, uanset om der ydes rådgivning, og uanset om forsikringsproduktet er del af en pakke i medfør af nærværende direktivs artikel 24, kunden de relevante oplysninger om forsikringsproduktet i en form, som er forståelig, under hensyntagen til forsikringsproduktets kompleksitet og typen af kunde, således at kunden kan træffe en informeret beslutning.

5. I forbindelse med distribution af skadesforsikringsprodukter som opført i bilag I til direktiv 2009/138/EF, og andre livsforsikringsprodukter, som opført i bilag II til direktiv 2009/138/EF, end forsikringsbaserede investeringsprodukter, gives de i denne artikels stk. 4 omhandlede oplysninger i form af et standardiseret dokument med oplysninger om forsikringsproduktet på papir eller et andet varigt medium."

c) Stk. 8 ændres således:

i) Indledningen affattes således:

"For skadesforsikringsprodukter skal dokumentet med oplysninger om forsikringsproduktet indeholde følgende oplysninger:"

ii) Følgende tilføjes som litra j):

"j) den lovgivning, der skal gælde for aftalen, hvis parterne ikke kan vælge frit, eller, når parterne frit kan vælge lovgivning med hensyn til aftalen, den lovgivning, som forsikringselskabet foreslår og den kompetente ret."

d) Følgende indsættes som stk. 8a:

"8a. For andre livsforsikringsprodukter end forsikringsbaserede investeringsprodukter skal dokumentet med oplysninger om forsikringsproduktet indeholde følgende:

- a) oplysninger om typen af forsikring
- b) en sammenfatning af forsikringsdækningen, herunder nærmere oplysninger om forsikringsydelserne og -mulighederne og de omstændigheder, der vil udløse dem, samt, hvis det er relevant, en sammenfatning af de ikke-medtagne risici
- c) betingelser for indbetaling af præmier, herunder over hvor lang tid indbetalingerne skal ske
- d) oplysninger om præmier for de enkelte ydelser, herunder for hovedydelse og supplerende ydelser, når sådanne oplysninger viser sig relevante
- e) hvis det er relevant, de nærmere vilkår for beregning og tildeling af bonus
- f) de vigtigste undtagelser, hvor der ikke kan indgives krav på udbetaling
- g) forpligtelser ved aftalens begyndelse
- h) forpligtelser i løbet af aftalens varighed
- i) forpligtelser i tilfælde af, at der indgives et krav på udbetaling
- j) en angivelse af tilbagekøbsværdi og fripoliceværdi og arten af de hertil knyttede garantier

- k) oplysninger om opsigelsesretten i henhold til artikel 186 i direktiv 2009/138/EF, navnlig oplysninger om frister og betingelser for udøvelse af denne ret
  - l) generelle angivelser vedrørende de skatteregler, der gælder for den pågældende type forsikringsaftale
  - m) forsikringsaftalens varighed herunder datoerne for aftalens begyndelse og udløb
  - n) betingelserne for opsigelse af aftalen
  - o) den lovgivning, der finder anvendelse på aftalen, hvis parterne ikke kan vælge frit, eller når parterne frit kan vælge lovgivning med hensyn til aftalen, den lovgivning, som forsikringsselskabet foreslår og den kompetente ret."
- e) Stk. 9 ændres således:
- i) I første afsnit ændres "stk. 8" til "stk. 8a".
  - ii) I andet afsnit ændres "23. februar 2017" til [DATO FASTSÆTTES IHT. DATO FOR VEDTAGELSE].

14) Artikel 22, stk. 1, første afsnit, affattes således:

"Forsikringsdistributører, der udøver distributionsvirksomhed i forbindelse med forsikring af store risici eller med kunder, der opfylder kriterierne for professionelle kunder, er ikke forpligtet til at give de i artikel 18, 19 og 20 omhandlede oplysninger, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 10), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU*."

---

*Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349)."

15) Artikel 23 affattes således:

"Artikel 23

Elektronisk distribution og andre varige medier

1. Forsikringsdistributørerne skal levere alle de oplysninger, der kræves i henhold til dette direktiv, til kunder i elektronisk format.
Uanset første afsnit skal forsikringsdistributørerne efter anmodning fra detailkunden vederlagsfrit levere de oplysninger, der er omhandlet i første afsnit, på papir.
2. Forsikringsdistributørerne skal oplyse detailkunder om, at de har mulighed for vederlagsfrit at modtage oplysningerne på papir.
3. Forsikringsdistributørerne skal oplyse de eksisterende detailkunder om, at de kan vælge enten fortsat at modtage oplysningerne vederlagsfrit på papir eller kun at modtage oplysningerne i elektronisk format. Forsikringsdistributørerne skal oplyse eksisterende

detailkunder om, at der vil ske et automatisk skift til det elektroniske format efter en periode på mindst otte uger, hvis de ikke anmoder om fortsat levering af oplysningerne på papir inden for denne periode på otte uger. Eksisterende detailkunder, som allerede modtager de i stk. 1 omhandlede oplysninger i elektronisk format, behøver ikke at blive informeret.

4. EIOPA udarbejder og ajourfører efter høring af ESMA og efter udførelse af forbrugertest og branchetest senest den [2 år efter ændringsdirektivets ikrafttræden] retningslinjer, der fastlægger fremlæggelsen af oplysninger, der leveres i elektronisk format, på en måde, der passer til den gennemsnitlige kunde, til hvem oplysningerne er rettet.

De i første afsnit omhandlede retningslinjer indeholder følgende:

- a) fremlæggelsen og formatet af de digitale oplysninger under hensyntagen til de forskellige udformninger og kanaler, som forsikringsdistributørerne kan anvende til at orientere deres kunder
- b) de fornødne sikkerhedsforanstaltninger for at lette navigationen og adgangen til oplysningerne, uanset hvilken anordning der anvendes af kunden
- c) de fornødne sikkerhedsforanstaltninger for at sikre, at kunderne let kan hente og gemme de ønskede oplysninger på et varigt medium."

- 16) Artikel 25 affattes således:

"Artikel 25

Produktovervågning og styringskrav

1. Producentens hjemland stiller krav om, at forsikringsselskaber og forsikringsformidlere, som udarbejder forsikringsprodukter til salg til kunder, indfører, opretholder, anvender og reviderer en godkendelsesproces for hvert enkelt forsikringsprodukt og for væsentlige tilpasninger af eksisterende forsikringsprodukter, inden de markedsføres eller distribueres til kunderne ("produktgodkendelsesprocessen").

Produktgodkendelsesprocessen skal være forholdsmæssigt afpasset og hensigtsmæssig i forhold til forsikringsproduktets art. Produktgodkendelsesprocessen skal indeholde alle følgende:

- a) en nærmere angivelse af afgrænset målgruppe for hvert forsikringsprodukt
- b) en tydelig angivelse af målgruppens mål og behov
- c) en vurdering af, om forsikringsproduktet er udformet på en sådan måde, at det opfylder målgruppens mål og behov
- d) en vurdering af alle relevante risici for den afgrænsede målgruppe, og at den tilsigtede distributionsstrategi er i overensstemmelse med den afgrænsede målgruppe
- e) rimelige foranstaltninger for at sikre, at forsikringsproduktet distribueres til den afgrænsede målgruppe
- f) i forbindelse med forsikringsbaserede investeringsprodukter en klar identificering og kvantificering af alle omkostninger og gebyrer i forbindelse med produktet og en vurdering af, om disse omkostninger og gebyrer er berettigede og forholdsmæssige under hensyntagen til produktets karakteristika, mål, strategi og

resultater samt garantier og forsikringsdækning af biometriske og andre risici (prisfastsættelsesprocessen)

- g) for så vidt angår forsikringsbaserede investeringsprodukter en vurdering af risikoen for, at kunder, der tilhører målgruppen, misforstår de vigtigste karakteristika, omkostninger og risici ved det forsikringsbaserede investeringsprodukt.

Den i litra f) omhandlede prisfastsættelsesproces skal i givet fald indeholde en sammenligning med det relevante benchmark af omkostninger og resultater, der er offentliggjort af EIOPA i overensstemmelse med stk. 8.

2. Når et forsikringsbaseret investeringsprodukt afviger fra det i stk. 8 omhandlede relevante benchmark, skal producenten foretage yderligere test og vurderinger og fastslå, om omkostningerne og gebyrerne imidlertid er berettigede og forholdsmæssige. Hvis begrundelsen for og proportionaliteten af omkostninger og gebyrer ikke kan påvises, må det forsikringsbaserede investeringsprodukt ikke godkendes af producenten. Hvis der ikke findes noget relevant benchmark for et forsikringsbaseret investeringsprodukt, må producenten kun godkende produktet, hvis denne gennem produkttest og vurderinger har fastslået, at omkostningerne og gebyrerne er berettigede og forholdsmæssige, og at produktet opfylder målgruppens mål og behov.
3. Forsikringsselskaber og -formidlere, som udarbejder forsikringsprodukter, skal forstå og regelmæssigt revidere de forsikringsprodukter, de udbyder, under hensyntagen til eventuelle begivenheder og risici, som materielt kunne påvirke den afgrænsede målgruppe, og vurdere, om produktet stadig opfylder den afgrænsede målgruppes behov, og om den tilsigtede distributionsstrategi stadig er hensigtsmæssig.

Forsikringsselskaber og -formidlere, som udarbejder forsikringsprodukter, skal stille alle oplysninger om forsikringsproduktet og produktgodkendelsesprocessen, som er nødvendige for fuldt ud at forstå dette produkt, og de elementer, der tages i betragtning i forbindelse med produktgodkendelsesprocessen, til rådighed for distributørerne, herunder fuldstændige og nøjagtige oplysninger om eventuelle omkostninger og gebyrer i forbindelse med forsikringsproduktet.

For så vidt angår forsikringsbaserede investeringsprodukter skal de oplysninger, der stilles til rådighed for distributørerne, indeholde alle de i stk. 1, tredje afsnit, litra f) og g), omhandlede elementer, eventuelle yderligere relevante data og en erklæring om, at omkostningerne og gebyrerne er berettigede og forholdsmæssige, og at produktet opfylder målene og behovene hos de kunder, der tilhører målgruppen.

4. Forsikringsselskaber og forsikringsformidlere, der udarbejder forsikringsbaserede investeringsprodukter, indberetter følgende til deres hjemlands myndigheder:
  - a) fuldstændige og nøjagtige oplysninger om omkostninger og gebyrer i forbindelse med det forsikringsbaserede investeringsprodukt, herunder distributionsomkostninger, der indgår i produktets omkostninger, herunder betalinger fra tredjeparter
  - b) data om det forsikringsbaserede investeringsprodukts karakteristika, navnlig dets resultater og risikoniveau.

De kompetente myndigheder indsender de i første afsnit omhandlede data til EIOPA uden unødigt forsinkelse.

5. Hvis en forsikringsdistributør rådgiver om eller foreslår forsikringsprodukter, som den pågældende ikke udarbejder, skal forsikringsdistributøren have etableret egnede ordninger til at kunne indhente de i stk. 3, andet afsnit, omhandlede oplysninger og forstå karakteristikaene ved og den afgrænsede målgruppe for hvert forsikringsprodukt.

Forsikringsformidlere eller forsikringsselskaber, der foretager distribution af forsikringsbaserede investeringsprodukter, skal:

- a) sikre sig, at de indhenter og fuldt ud forstår de i stk. 3, tredje afsnit, omhandlede oplysninger
- b) identificere og kvantificere eventuelle yderligere omkostninger og gebyrer, navnlig distributionsomkostninger, som producenten ikke allerede har taget i betragtning ved beregningen af de samlede omkostninger og gebyrer
- c) vurdere, om de samlede omkostninger og gebyrer er berettigede og står i et rimeligt forhold til målgruppens mål og behov (prisfastsættelsesprocessen).

Den i litra c) omhandlede prisfastsættelsesproces, skal i givet fald omfatte en sammenligning med det relevante benchmark af omkostninger og resultater, der er offentliggjort af EIOPA i overensstemmelse med stk. 8.

Distributøren skal regelmæssigt give forsikringsselskabet eller forsikringsformidleren, der udarbejder det forsikringsbaserede investeringsprodukt, alle relevante oplysninger om resultaterne af sin prisfastsættelsesproces. Hvis distributøren konstaterer, at der er omkostninger og gebyrer, navnlig distributionsomkostninger, som ikke er taget i betragtning fuldt ud i producentens prisfastsættelsesproces, skal distributøren straks orientere producenten herom.

6. Hvis et forsikringsbaseret investeringsprodukt afviger fra det i stk. 8 omhandlede relevante benchmark, skal den forsikringsformidler eller det forsikringsselskab, som distribuerer forsikringsbaserede investeringsprodukter, foretage yderligere test og yderligere vurderinger og fastslå, om omkostningerne og gebyrerne imidlertid er berettigede og forholdsmæssige. Hvis det ikke kan påvises, at omkostningerne og gebyrerne er velbegrundede og proportionelle, må forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet ikke rådgive om eller foreslå det forsikringsbaserede investeringsprodukt til detailkunder. Hvis der ikke findes noget relevant benchmark for et forsikringsbaseret investeringsprodukt, må distributørerne kun rådgive om eller foreslå produktet, hvis de gennem produkttest og vurderinger har fastslået, at omkostningerne og gebyrerne er berettigede og forholdsmæssige, og at produktet opfylder målgruppens mål og behov.
7. En forsikringsformidler eller et forsikringsselskab, der udarbejder eller distribuerer forsikringsbaserede investeringsprodukter, skal dokumentere alle foretagne vurderinger, herunder følgende:
  - a) hvis det er relevant, resultaterne af sammenligningen af det forsikringsbaserede investeringsprodukt med relevante benchmarks
  - b) i givet fald grundene, der berettiger en afvigelse fra benchmarket
  - c) begrundelse for og påvisning af, at omkostninger og gebyrer står i et rimeligt forhold til det forsikringsbaserede investeringsprodukt.
8. EIOPA udvikler og offentliggør efter høring af ESMA og de kompetente myndigheder, hvis det er relevant, fælles benchmarks for forsikringsbaserede investeringsprodukter med tilsvarende niveau af resultater, risiko, strategi, mål eller andre karakteristika for at hjælpe

forsikringselskaber og forsikringsformidlere, der udarbejder eller distribuerer forsikringsbaserede investeringsprodukter, med at foretage en sammenlignende vurdering af de forsikringsbaserede investeringsprodukters omkostninger og resultater.

Benchmarkene viser en række omkostninger og resultater, der gør det lettere at identificere forsikringsbaserede investeringsprodukter, hvis omkostninger og resultater afviger væsentligt fra gennemsnittet.

De omkostninger, der anvendes til udvikling af benchmarks, skal ud over de samlede produktomkostninger også omfatte alle distributionsomkostninger, inklusive tilskyndelser. De skal gøre det muligt at sammenligne med individuelle omkostningselementer.

EIOPA ajourfører regelmæssigt disse benchmarks.

9. Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere dette direktiv ved at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38 med henblik på yderligere at præcisere principperne i denne artikel, herunder med hensyn til de forsikringsbaserede investeringsprodukter
  - a) den metode, som EIOPA skal anvende til at udvikle de i stk. 8 omhandlede benchmarks
  - b) kriterierne for at fastslå, om omkostningerne og gebyrerne er berettigede og forholdsmæssige.

Disse delegerede retsakter skal tage forholdsmæssigt afpasset hensyn til de gennemførte aktiviteter, de solgte forsikringsprodukters art og distributørens art.

10. EIOPA udarbejder efter høring af ESMA og de kompetente myndigheder og efter udførelse af branchetest og under hensyntagen til den i stk. 9, litra a), omhandlede metode, udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge følgende:
  - a) indholdet og typen af data, der skal indberettes til hjemlandets myndigheder i overensstemmelse med stk. 4, baseret på offentliggørelses- og indberetningsforpligtelser, medmindre yderligere data undtagelsesvis er nødvendige
  - b) datastandarder og -formater, metoder og ordninger, hyppighed og startdato for de oplysninger, der skal indberettes i henhold til stk. 4.

EIOPA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [ni måneder efter datoen for den i stk. 2 omhandlede forordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

11. De politikker, procedurer og ordninger, som er omhandlet i denne artikel, berører ikke alle andre krav i medfør af dette direktiv, herunder krav vedrørende offentliggørelse, egnethed eller hensigtsmæssighed, identificering og styring af interessekonflikter og tredjepartsbetalinger.
12. Denne artikel finder ikke anvendelse på forsikringsprodukter, der består af forsikring af store risici."

- 17) Artikel 26 affattes således:

"Artikel 26

Anvendelsesområde for supplerende krav

"Dette kapitel fastsætter krav, der supplerer dem, der finder anvendelse på forsikringsdistribution, når forsikringsdistributionen udøves i forbindelse med salg af forsikringsbaserede investeringsprodukter.

Forsikringsbaserede investeringsprodukter må kun distribueres af:

- a) en forsikringsformidler
- b) et forsikringsselskab."

- 18) Følgende indsættes som artikel 26a:

"Artikel 26a

Markedsføringskommunikation og -praksis

1. Uanset artikel 17, stk. 2, sikrer medlemsstaterne, at markedsføringskommunikation om forsikringsbaserede investeringsprodukter tydeligt fremstår som sådant og indeholder en tydelig angivelse af det forsikringsselskab, der er ansvarlig for indholdet og distributionen heraf, uanset om kommunikationen foretages direkte eller indirekte af forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet.
2. Medlemsstaterne sikrer, at markedsføringskommunikation om forsikringsbaserede investeringsprodukter udarbejdes, udformes og leveres på en reel, klar, ikke-vildledende og afbalanceret måde med hensyn til opstilling af fordele og risici, og som er hensigtsmæssig i forhold til indhold og distributionskanaler for målgruppen, og hvis det vedrører et specifikt forsikringsbaseret investeringsprodukt til den i artikel 25, stk. 1, afgrænsede målgruppe.

Alt markedsføringskommunikation om forsikringsbaserede investeringsprodukter skal på en fremtrædende og koncis måde indeholde de væsentlige karakteristika ved de omhandlede forsikringsbaserede investeringsprodukter.

Præsentationen af de væsentlige karakteristika ved markedsføringskommunikation for forsikringsbaserede investeringsprodukter skal sikre, at detailinvestorer let kan forstå de vigtigste egenskaber ved det forsikringsbaserede investeringsprodukt samt de største risici, der er forbundet hermed.

3. Medlemsstaterne sikrer, at markedsføringspraksis udvikles og anvendes på en redelig og ikkevildledende måde, og at den er hensigtsmæssig for målgruppen.
4. Hvis en producent af et forsikringsbaseret investeringsprodukt udarbejder og tilvejebringer markedsføringskommunikation, der skal anvendes af en distributør, er producenten ansvarlig for indholdet af sådan markedsføringsmateriale og ajourføring heraf. Distributøren er ansvarlig for anvendelsen af dette markedsføringskommunikation og sikrer, at den kun anvendes på den afgrænsede målgruppe og i overensstemmelse med den distributionsstrategi, der er fastlagt for den pågældende målgruppe.

Hvis forsikringsselskaber eller forsikringsformidlere, der udbyder eller anbefaler forsikringsbaserede investeringsprodukter, som de ikke udarbejder, organiserer deres egne

markedsføringskampagner, er de fuldt ud ansvarlige for, at indholdet er hensigtsmæssigt, ajourført og anvendes i overensstemmelse med den afgrænsede målgruppe.

5. Medlemsstaterne sikrer, at forsikringselskaber og forsikringsformidlere udarbejder årlige rapporter til deres ledelsesorgan om anvendelsen af markedsføringskommunikation og -strategier, der tager sigte på markedsføringspraksis, overholdelse af relevante forpligtelser vedrørende markedsføringskommunikation og -praksis i henhold til dette direktiv og om eventuelle indberettede uregelmæssigheder og foreslåede løsninger.
6. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale kompetente myndigheder kan træffe rettidige og effektive foranstaltninger i forbindelse med markedsføringskommunikation eller markedsføringspraksis, der ikke opfylder kravene i stk. 1-3.
7. Medlemsstaterne sikrer, at forsikringselskaber og forsikringsformidlere fører fortegnelser over al deres markedsføringskommunikation om forsikringsbaserede investeringsprodukter eller deres markedsføringsmateriale fra tredjeparter, som aflønnes eller tilskyndes gennem ikke-monetær godtgørelse.

Fortegnelserne opbevares i en periode på fem år og, på den kompetente myndigheds anmodning, i en periode på op til syv år. Forsikringselskabet eller forsikringsdistributøren skal kunne hente disse fortegnelser efter anmodning fra den kompetente myndighed.

Fortegnelserne omhandlet i første afsnit skal omfatte følgende:

- a) indholdet af markedsføringskommunikationen
- b) nærmere oplysninger om det medie, der anvendes til markedsføringskommunikationen
- c) dato for og varighed af markedsføringskommunikationen, herunder relevante start- og sluttidspunkter
- d) de målrettede kundesegmenter eller de faktorer, der ligger til grund for profilering heraf
- e) de medlemsstater, hvor markedsføringskommunikationen blev stillet til rådighed
- f) identiteten af enhver tredjepart, der er involveret i formidlingen af markedsføringskommunikationen.

Fortegnelser over den i litra f) omhandlede identitet, skal indeholde de fysiske eller juridiske personers juridiske navne, registrerede adresser, kontaktoplysninger og, hvis det er relevant, profiler på sociale medier.

8. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt i henhold til artikel 38 for at supplere dette direktiv ved at præcisere:
  - a) de væsentlige karakteristika ved forsikringsbaserede investeringsprodukter, der skal offentliggøres i al markedsføringskommunikation rettet mod detailkunder eller potentielle detailkunder, og alle andre relevante kriterier for at sikre, at disse væsentlige karakteristika fremstår på en fremtrædende måde og er let tilgængelige for en gennemsnitlig detailkunde, uanset kommunikationsmiddel
  - b) de betingelser, som markedsføringskommunikation og markedsføringspraksis for forsikringsbaserede investeringsprodukter skal opfylde for at være reelle, klare, ikke-vildledende og afbalancerede med hensyn til opstillingen af fordele og risici, og som er hensigtsmæssige i forhold til indhold og distributionskanaler for målkunderne eller, hvis det er relevant, målgruppen."

19) Artikel 28, stk. 2, affattes således:

"Hvis de organisatoriske eller administrative ordninger, der i overensstemmelse med artikel 27 er indført af forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet for at styre interessekonflikter, ikke er tilstrækkelige til med rimelig sikkerhed at kunne sikre forebyggelse af risikoen for, at kunders interesser skades, skal forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet klart oplyse kunden om interessekonflikternes generelle karakter eller årsager i god tid forud for, at kunden er bundet af en forsikringsaftale eller et tilbud."

20) Artikel 29 affattes således:

"Artikel 29

Oplysninger til kunder og forsikringstagere

1. Uden at det berører artikel 18 og artikel 19, stk. 1 og 2, sikrer medlemsstaterne, at forsikringsformidlere og forsikringsselskaber, der distribuerer forsikringsbaserede investeringsprodukter, i god tid forud for, at kunden er bundet af en forsikringsaftale eller et tilbud, giver kunderne mulighed for at få individualiserede oplysninger om de forsikringsbaserede investeringsprodukter, disse kunder tilbydes. Disse oplysninger skal omfatte alle følgende:

a) hvis der ydes rådgivning

i) om rådgivningen ydes på uafhængigt grundlag eller ej

ii) om rådgivningen er baseret på en generel eller på en mere begrænset analyse af forskellige typer forsikringsbaserede investeringsprodukter, og navnlig, hvis det er relevant, af underliggende investeringsaktiver, og navnlig om udvalget er begrænset til produkter og aktiver, der udarbejdes eller leveres af enheder, der har nære forbindelser til forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet eller andre juridiske eller økonomiske forbindelser som f.eks. en kontraktmæssig forbindelse, der er så tæt, at den indebærer en risiko for at svække det uafhængige grundlag for den ydede rådgivning

iii) om forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet vil give kunden en periodisk vurdering af det anbefalede forsikringsbaserede investeringsprodukts egnethed

iv) hvis forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet yder uafhængig rådgivning til en detailkunde, hvorvidt den række af forsikringsbaserede investeringsprodukter, der anbefales, er begrænset til eller ikke er begrænset til veldiversificerede, ikke-komplekse (som omhandlet i artikel 30, stk. 3) og omkostningseffektive forsikringsbaserede investeringsprodukter alene

v) hvordan de anbefalede forsikringsbaserede investeringsprodukter tager hensyn til diversificeringen af kundens portefølje

b) en beskrivelse af de vigtigste karakteristika ved det foreslåede forsikringsbaserede investeringsprodukt og, hvis det er relevant, eventuelle anbefalede underliggende investeringsaktiver og investeringsstrategier, herunder passende vejledning og

advarsler om de risici, der er forbundet med det forsikringsbaserede investeringsprodukt og, hvis det er relevant, de anbefalede underliggende investeringsaktiver eller hensyn til særlige investeringsstrategier, som det pågældende produkt følger

- c) oplysninger om den foreslåede forsikringsdækning, herunder nærmere oplysninger om forsikringsydelse og -muligheder og de omstændigheder, der vil udløse dem, og, hvis det er relevant, en sammenfatning af de ikke-medtagne risici og undtagelser, hvor der ikke kan indgives klage
- d) oplysninger om alle eksplicite og implicite omkostninger, dertil knyttede gebyrer og betalinger fra tredjeparter, herunder alle omkostninger og gebyrer i forbindelse med distributionen af det forsikringsbaserede investeringsprodukt, samt udgifter til rådgivning, hvis det er relevant, hvordan kunden kan betale for det, og betalingernes varighed
- e) den lov, der finder anvendelse på aftalen og den kompetente instans
- f) generelle angivelser vedrørende de skatteregler, der gælder for den pågældende type forsikringsbaserede investeringsprodukt.

De i første afsnit, litra d), omhandlede oplysninger skal ledsages af en passende vejledning affattet i et let forståeligt sprog for en gennemsnitlig detailkunde om virkningen af omkostningerne, gebyrerne og eventuelle tredjepartsbetalinger på det forventede afkast.

Medlemsstaterne sikrer, at forsikringsformidlere og forsikringsselskaber fremlægger de i første afsnit, litra d), omhandlede oplysninger om alle omkostninger, gebyrer og tredjepartsbetalinger i sammenfattet form, således at kunden kan forstå de samlede omkostninger og den kumulative virkning på investeringsafkastet. De samlede omkostninger udtrykkes i beløb og i procent beregnet over det forsikringsbaserede investeringsprodukts løbetid. Hvis kunden måtte anmode herom, skal forsikringsformidlere og forsikringsselskaber fremlægge en specificeret opgørelse over disse oplysninger.

Der skal fremlægges en særskilt specificeret opgørelse over de tredjepartsbetalinger, som forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet har betalt eller modtaget i forbindelse med leveringen eller distributionen af det forsikringsbaserede investeringsprodukt. Forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet skal oplyse den kumulative virkning af sådanne tredjepartsbetalinger, herunder eventuelle tilbagevendende tredjepartsbetalinger, på nettoafkastet i det forsikringsbaserede investeringsprodukts løbetid. Formålet med tredjepartsbetalingerne og deres virkning på nettoafkastet skal forklares på en standardiseret måde og i et let forståeligt sprog for en gennemsnitlig detailkunde.

2. Medlemsstaterne sikrer, at producenter af forsikringsbaserede investeringsprodukter udarbejder et kortfattet personligt dokument med centrale oplysninger, der årligt skal stilles til rådighed for hver detailkunde, som er i besiddelse af produktet ("årlig erklæring").

Den nøjagtige dato, som oplysningerne i den årlige erklæring henviser til, skal fremgå tydeligt.

Oplysningerne i den årlige erklæring skal være nøjagtige og ajourførte.

Producenterne stiller den årlige erklæring vederlagsfrit til rådighed for hver enkelt detailforsikringstager i elektronisk format. En papirudgave skal efter anmodning udleveres som supplement til alle tilgængelige oplysninger via elektroniske medier.

Det er ikke nødvendigt at fremlægge den årlige erklæring, hvis producenten giver sine detailforsikringstagere adgang til et onlinesystem, der kan betegnes som et varigt medium, hvor ajourførte erklæringer med de i stk. 3 omhandlede relevante oplysninger let kan tilgås, og producenten har dokumentation for, at detailforsikringstageren har tilgået disse erklæringer mindst én gang i løbet af de foregående 12 måneder.

3. Den årlige erklæring skal mindst indeholde følgende oplysninger:
  - a) de samlede omkostninger og dertil knyttede gebyrer og tredjepartsbetalinger, udtrykt i beløb og i procent på en specificeret måde, som direkte eller indirekte er betalt eller afholdt af detailforsikringstageren i løbet af de foregående 12 måneder og på et sammensat grundlag siden begyndelsen af aftaleperioden i forbindelse med det forsikringsbaserede investeringsprodukt
  - b) de årlige resultater for hvert af de underliggende investeringsaktiver i det forsikringsbaserede investeringsprodukt og porteføljens samlede årlige resultater sammenlignet med tidligere års resultater:
  - c) samlede afgifter, herunder punktafgifter, afgift på transaktioner, kildeskat og andre skatter, der opkræves af forsikringssekskabet, opdelt efter skat, der afholdes af detailkunden i forbindelse med det forsikringsbaserede investeringsprodukt
  - d) hvis det er relevant, markedsværdien eller den anslåede værdi, hvis markedsværdien af det forsikringsbaserede investeringsprodukts underliggende investeringsaktiver ikke er tilgængelig
  - e) betalinger foretaget af detailforsikringstageren vedrørende det forsikringsbaserede investeringsprodukt, herunder investeringer, indskud, bidrag, præmier og gebyrer, i løbet af de foregående 12 måneder med fradrag af eventuelle udbetalinger
  - f) justerede individuelle fremskrivninger af det forventede resultat ved udgangen af kontraktperioden eller den anbefalede investeringsperiode baseret på nutidsværdien af investeringen og dens resultatudvikling indtil videre og i tilknytning til resultatscenarierne forud for aftaleindgåelsen i det i forordning nr. 1286/2014 omhandlede dokument med central information, og en ansvarsfraskrivelse om, at disse fremskrivninger kan afvige fra investeringens endelige faktiske værdi
  - g) oplysninger om betingelserne for og de finansielle konsekvenser af en førtidig opsigelse af investeringen eller et skift af udbyder, herunder tilbagekøbsværdien og betingelserne for tilbagekøb af forsikringspolice
  - h) en kort oversigt over forsikringsdækningen, navnlig forsikringsydelse og eventuelle valgmuligheder og oplysninger om, hvad der sker, når forsikringstageren dør, eller en anden forsikringsbegivenhed indtræffer
  - i) for så vidt angår forsikringsbaserede investeringsprodukter, for hvilke forsikringsbetingelserne indeholder bestemmelser om periodisk præmie gennemgang, de forventede præmier, der er nødvendige for at kunne modtage de eksisterende forsikringsydelser frem til det 55., 65., 75. og 85. år.
4. De i stk. 1 beskrevne oplysninger, og den i stk. 2 og 3 omhandlede årlige erklæring, gives til detailkunder og forsikringstagere i form af standardiseret EU-terminologi og -format.

EIOPA udarbejder efter høring af ESMA og efter udførelse af forbrugertest og branchetest udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

- a) det relevante format for meddelelse af de i stk. 1 og 3 opstillede oplysninger, herunder dokumentets form og længde, og indholdet af hvert af informationselementerne
- b) den standardiserede EU-terminologi og tilhørende vejledninger, der skal anvendes ved fremlæggelsen af de i stk. 1 og 3 anførte oplysninger. Vejledningerne skal sikre, at de kan forstås af enhver detailkunde uden specifik viden om forsikringsbaserede investeringsprodukter.

EIOPA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [EUT: indsæt dato = 18 måneder efter datoen for ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere dette direktiv ved at vedtage de i tredje afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

5. Medlemsstaterne sikrer, at forsikringsformidlere og forsikringsselskaber, der distribuerer forsikringsbaserede investeringsprodukter, viser passende advarsler i informationsmateriale, herunder markedsføringskommunikation, til detailkunder for at advare dem om de specifikke risici for potentielle tab i forbindelse med særligt risikable forsikringsbaserede investeringsprodukter og, hvis det er relevant, underliggende investeringsaktiver.

EIOPA udarbejder og ajourfører senest den [18 måneder efter ændringsdirektivets ikrafttræden] retningslinjer for begrebet særligt risikable forsikringsbaserede investeringsprodukter under behørig hensyntagen til de særlige forhold, der gør sig gældende for de forskellige typer forsikringsbaserede investeringsprodukter.

EIOPA udarbejder reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på yderligere at præcisere formatet og indholdet af sådanne risikoadvarsler under behørig hensyntagen til de særlige forhold, der gør sig gældende for de forskellige typer forsikringsbaserede investeringsprodukter og kommunikationstyper.

EIOPA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [EUT: indsæt dato = 18 måneder efter datoen for ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i tredje afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

EIOPA overvåger den konsekvente anvendelse af risikoadvarsler i hele Unionen. I tilfælde af betænkeligheder med hensyn til anvendelsen af eller manglende anvendelse af eller tilsyn med anvendelsen af sådanne risikoadvarsler i medlemsstaterne, som kan have væsentlig indvirkning på investorbesskyttelsen, kan EIOPA efter at have hørt de berørte kompetente myndigheder kræve, at forsikringsformidlere og forsikringsselskaber, der distribuerer forsikringsbaserede investeringsprodukter, anvender risikoadvarsler."

- 21) Følgende indsættes som artikel 29a og 29b:

"Artikel 29a

Tilskyndelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at forsikringsformidlere eller forsikringsselskaber, der udarbejder forsikringsbaserede investeringsprodukter eller distribuerer sådanne produkter, jf. artikel 30, stk. 2 og 3, ikke betaler eller modtager gebyrer eller provisioner, eller leverer eller modtager naturalieydelse i forbindelse med levering eller distribution af et forsikringsbaseret investeringsprodukt til eller fra andre parter end kunden eller en person, som handler på vegne af kunden.

Det i første afsnit omhandlede forbud finder ikke anvendelse på mindre naturalieydelser af en samlet værdi på under 100 EUR om året eller af en sådan størrelse og art, at disse ydelser ikke hindrer forsikringsformidlerens eller forsikringsselskabets opfyldelse af pligten til at handle i overensstemmelse med kundens bedste interesse, forudsat at disse fordele klart er blevet meddelt kunden.

Betalinger eller ydelsen, som muliggør eller er nødvendige for leveringen af tjenesteydelser, herunder lovbestemte afgifter og salærer, og som på grund af deres art ikke kan give anledning til interessekonflikter med investeringsselskabets pligt til at handle ærligt, redeligt og professionelt i sine kunders bedste interesse, er ikke omfattet af kravene i første afsnit.

2. Medlemsstaterne sikrer, at forsikringsformidlere eller forsikringsselskaber, når de distribuerer forsikringsbaserede investeringsprodukter, jf. artikel 30, stk. 1, kun modtager eller betaler gebyrer eller ydelser fra eller til en tredjepart på betingelse af, at disse forsikringsformidlere eller forsikringsselskaber sikrer, at modtagelsen eller betalingen af sådanne gebyrer eller ydelser ikke hindrer deres opfyldelse af pligten til at handle ærligt, redeligt og professionelt i overensstemmelse med kundens bedste interesse. Forsikringsformidlere og forsikringsselskaber skal oplyse om eksistensen, arten og størrelsen af sådanne tredjepartsbetalinger, jf. artikel 29.
3. Medlemsstaterne sikrer, at forsikringsformidlere og forsikringsselskaber, hvis det er relevant, oplyser kunden om mekanismer for overførsel af gebyrer, provisioner, penge- eller naturalieydelser, der modtages i forbindelse med distributionen af det forsikringsbaserede produkt, til kunden.
4. Medlemsstaterne kan pålægge forsikringsformidlere og forsikringsselskaber strengere krav vedrørende de spørgsmål, der er omfattet af denne artikel. Navnlig kan medlemsstaterne desuden forbyde eller yderligere begrænse tilbuddet om eller accepten af honorarer, provisioner eller naturalieydelser fra tredjepart i forbindelse med forsikringsrådgivning.

Strengere krav kan omfatte krav om, at sådanne honorarer, provisioner eller naturalieydelser skal returneres til kunden eller modregnes honorarer betalt af kunden.

Alle forsikringsformidlere og forsikringsselskaber skal overholde en medlemsstats strengere krav som omhandlet i dette stykke, herunder dem, der udnytter retten til fri udveksling af tjenesteydelser eller etableringsfriheden, når de indgår forsikringsaftaler med kunder, der har deres sædvanlige opholdssted eller driftssted i den pågældende medlemsstat.

5. Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere dette direktiv ved at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38 med henblik på yderligere at præcisere:
  - a) hvordan forsikringsformidlere og forsikringsselskaber skal overholde principperne i denne artikel
  - b) kriterierne for vurdering af, hvorvidt forsikringsformidlere og forsikringsselskaber, der betaler eller modtager tilskyndelser, opfylder deres pligt til at handle ærligt, redeligt og professionelt i kundens bedste interesse.

6. Tre år efter datoen for ikrafttrædelsen af direktiv (EU) [Publikationskontoret: indsæt venligst nummeret på ændringsdirektivet] og efter høring af ESMA og EIOPA vurderer Kommissionen virkningerne af tredjepartsbetalinger for detailinvestorer, navnlig i betragtning af potentielle interessekonflikter og for så vidt angår tilgængeligheden af uafhængig rådgivning, og evaluerer virkningen af de relevante bestemmelser i direktiv (EU) [Publikationskontoret: indsæt venligst nummeret på ændringsdirektivet] for detailinvestorer. Hvis det er nødvendigt for at forhindre skade for forbrugerne, foreslår Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet lovgivningsmæssige ændringer.

Artikel 29b

Kundens bedste interesse

1. Medlemsstaterne sikrer, at forsikringsselskaber og forsikringsformidlere med henblik på at handle i kundens bedste interesse, jf. artikel 17, stk. 1, når de yder rådgivning til kunder om forsikringsbaserede investeringsprodukter, er forpligtet til at:
  - a) yde en sådan rådgivning på grundlag af en vurdering af et passende udvalg af forsikringsbaserede investeringsprodukter og, hvis det er relevant, underliggende investeringsaktiver
  - b) anbefale det mest omkostningseffektive forsikringsbaserede investeringsprodukt og, hvis det er relevant, de mest omkostningseffektive underliggende investeringsaktiver blandt de forsikringsbaserede investeringsprodukter, der er udpeget som egnede til kunden i henhold til artikel 30, stk. 1, og som har samme egenskaber
  - c) blandt de forsikringsbaserede investeringsprodukter, der er udpeget som egnede til kunden i henhold til artikel 30, stk. 1, anbefale et eller flere forsikringsbaserede investeringsprodukter og, hvis det er relevant, underliggende investeringsaktiver, et produkt eller produkter uden yderligere egenskaber, som ikke er nødvendige for at nå kundens mål, og som giver anledning til ekstra omkostninger
  - d) anbefale forsikringsbaserede investeringsprodukter, hvis forsikringsdækning er i overensstemmelse med kundens forsikringsønsker og -behov.
2. Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere dette direktiv ved at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38 med henblik på yderligere at præcisere, hvordan forsikringsformidlere og forsikringsselskaber skal overholde principperne i denne artikel.

Disse delegerede retsakter skal tage hensyn til arten af de til kunden tilbudte eller leverede tjenester og arten af de produkter, der tilbydes eller tages i betragtning, herunder forskellige typer forsikringsbaserede investeringsprodukter."

- 43) Artikel 30 ændres således:

- a) Følgende indsættes som stk. -1:

"-1. Medlemsstaterne stiller krav om, at forsikringsformidlere og forsikringsselskaber, der distribuerer forsikringsbaserede investeringsprodukter, vurderer forsikringsbaserede investeringsprodukters egnethed eller hensigtsmæssighed og, hvis det er relevant, underliggende investeringsaktiver, som skal anbefales til eller efterspørges af kunderne i god tid, inden kunderne

bindes af en forsikringsaftale eller et forsikringstilbud. Hver af disse vurderinger foretages på grundlag af forholdsmæssige og nødvendige oplysninger om kunden, som forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet har indhentet i overensstemmelse med kravene i denne artikel.

Medlemsstaterne sikrer, at forsikringsformidlere og forsikringsselskaber, der distribuerer forsikringsbaserede investeringsprodukter, over for kunderne redegør for formålet med egnetheds- eller hensigtsmæssighedsvurderingen, inden de anmodes om oplysninger. Medlemsstaterne sikrer, at forsikringsformidlere og forsikringsselskaber, der distribuerer forsikringsbaserede investeringsprodukter, advarer kunderne i et standardiseret format om følgende:

- a) at afgivelse af unøjagtige eller ufuldstændige oplysninger kan have en negativ indvirkning på kvaliteten af den vurdering, som forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet skal foretage
- b) at manglende oplysninger er til hinder for, at forsikringsformidlere og forsikringsselskaber, der distribuerer forsikringsbaserede investeringsprodukter, kan afgøre, om den foreslåede tjenesteydelse eller det foreslåede finansielle instrument er egnet eller hensigtsmæssig for kunden, og for at de kan yde rådgivning.

Medlemsstaterne sikrer, at forsikringsformidlere og forsikringsselskaber, der distribuerer forsikringsbaserede investeringsprodukter, efter anmodning forelægger kunderne en rapport om de oplysninger, der er indsamlet med henblik på egnetheds- eller hensigtsmæssighedsvurderingen. Rapporten skal fremlægges i et standardiseret format, der udarbejdes af EIOPA.

EIOPA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at fastlægge den i andet afsnit omhandlede vejledning og advarsel, og formatet og indholdet af den i andet afsnit omhandlede rapport.

EIOPA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [EUT: indsæt dato = 18 måneder efter datoen for ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage disse reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 14 i forordning (EU) nr. 1094/2010."

- b) Stk. 1, 2 og 3 affattes således:

"1. Uden at det berører artikel 20, stk. 1, skal forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet, når de yder rådgivning om forsikringsbaserede investeringsprodukter, indhente de nødvendige oplysninger om kundens kendskab til og erfaring på det investeringsområde, som er relevant for den specifikke type forsikringsbaseret investeringsprodukt, eller, hvis det er relevant, underliggende investeringsaktiver, der udbydes eller efterspørges, den pågældende kundes finansielle situation, herunder sammensætningen af eksisterende porteføljer, den pågældende kundes evne til helt eller delvist at bære tab, investeringsbehov og -mål, herunder bæredygtighedspræferencer, og risikotolerance, så forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet kan anbefale kunden de forsikringsbaserede investeringsprodukter, der egner sig for den pågældende person og navnlig harmonerer med den pågældende persons risikotolerance samt evne til at bære tab og behov for diversificering af porteføljen.

Når forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet yder uafhængig rådgivning til detailkunder, der er begrænset til veldiversificerede, ikke-komplekse og omkostningseffektive forsikringsbaserede investeringsprodukter, er de ikke forpligtet til at indhente oplysninger om kundens viden om og erfaring med de pågældende forsikringsbaserede investeringsprodukter eller om kundens porteføljesammensætning.

Ved ydelse af rådgivning, der involverer skift mellem underliggende investeringsaktiver, skal forsikringsformidlere og forsikringsselskaber indhente de nødvendige oplysninger om kundens eksisterende underliggende investeringsaktiver og de anbefalede nye investeringsaktiver og foretage en analyse af de forventede omkostninger og fordele ved skiftet, således at de med rimelighed er i stand til at dokumentere, at fordelene ved at skifte forventes at være større end omkostningerne.

2. Uden at det berører artikel 20, stk. 1, sikrer medlemsstaterne, at hvis der ikke ydes rådgivning i forbindelse med forsikringsbaserede investeringsprodukter, skal forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet anmode kunden om at fremlægge oplysninger om den pågældende persons viden om og erfaring med det investeringsområde, der er relevant for den specifikke type forsikringsbaseret investeringsprodukt eller, hvis det er relevant, underliggende investeringsaktiver, der tilbydes eller efterspørges, og den pågældende persons evne til helt eller delvist at bære tab og risikotolerance, således at forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet kan vurdere, om det eller de foreslåede forsikringsbaserede investeringsprodukter er hensigtsmæssige for kunden.

Finder forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet på grundlag af oplysningerne modtaget i medfør af første afsnit, at produktet ikke er hensigtsmæssigt for kunden, advarer forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet kunden herom. Denne advarsel skal gives i et standardiseret format og skal registreres.

Forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet må ikke gennemføre distributionen af et forsikringsbaseret investeringsprodukt, såfremt der foreligger en advarsel om, at produktet eller tjenesten ikke er hensigtsmæssigt, medmindre kunden anmoder om at gennemføre den på trods af en sådan advarsel, og forsikringsselskabet accepterer at indgå aftalen på kundens anmodning. Både efterspørgsel fra kunden og accept fra forsikringsselskabet skal registreres.

EIOPA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at fastlægge formatet på og indholdet af den i andet afsnit omhandlede advarsel.

EIOPA forelægger udkastet til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [EUT: indsæt dato = 18 måneder efter datoen for ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage disse reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

3. Uden at det berører artikel 20, stk. 1, kan medlemsstaterne, hvis der ikke ydes rådgivning om forsikringsbaserede investeringsprodukter, fravige de i stk. 2 i denne artikel omhandlede forpligtelser, således at forsikringsformidlere eller forsikringsselskaber kan udøve forsikringsdistributionsvirksomhed i forbindelse med forsikringsbaserede investeringsprodukter på deres område uden at skulle

indhente de i stk. 2 i denne artikel omhandlede oplysninger eller træffe afgørelse, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) Forsikringsdistributionsvirksomheden vedrører en af følgende:
  - i) forsikringsbaserede investeringsprodukter, som kun medfører investeringseksposering over for finansielle instrumenter, der anses for at være ikke-komplekse i henhold til direktiv 2014/65/EU og ikke indebærer en struktur, som gør det vanskeligt for kunden at forstå de involverede risici
  - ii) andre ikke-komplekse forsikringsbaserede investeringsprodukter for så vidt angår dette stykke.
- b) Forsikringsdistributionsvirksomheden udøves på kundens foranledning.
- c) Kunden er klart blevet oplyst om, at forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet ikke ved ydelsen af denne forsikringsdistributionsvirksomhed er forpligtet til at vurdere, hvorvidt det forsikringsbaserede investeringsprodukt eller den forsikringsdistributionsvirksomhed, der ydes eller tilbydes, er hensigtsmæssig(t), og at kunden ikke nyder godt af den tilsvarende beskyttelse i henhold til de relevante regler om god forretningsskik. En sådan advarsel skal gives i et standardiseret format.
- d) Forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet opfylder forpligtelserne i artikel 27 og 28.

Alle forsikringsformidlere eller forsikringsselskaber, herunder dem, der udnytter retten til fri udveksling af tjenesteydelser eller etableringsfriheden, skal, når de indgår forsikringsaftaler med kunder, der har deres sædvanlige opholdssted eller driftssted i en medlemsstat, som ikke gør brug af den i dette stykke omhandlede undtagelse, overholde de gældende bestemmelser i den pågældende medlemsstat.

EIOPA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at fastlægge formatet og indholdet af de advarsler, der er omhandlet i første afsnit, litra c).

EIOPA forelægger udkastet til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [EUT: indsæt dato = 18 måneder efter datoen for ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage disse reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10 i forordning (EU) nr. 1094/2010."

- c) Stk. 5 affattes således:

"5. Medlemsstaterne skal sikre, at forsikringsformidlere eller forsikringsselskaber forelægger kunden fyldestgørende rapporter om forsikringsdistributionsvirksomheden på et varigt medium. Rapporterne skal indeholde periodiske meddelelser til kunderne, hvori der tages hensyn til de involverede forsikringsbaserede investeringsprodukters form og kompleksitet og karakteren af den tjenesteydelse, der er leveret til kunden, og skal desuden, hvis det er relevant, indeholde omkostninger i forbindelse med de transaktioner og tjenesteydelser, der er gennemført for kundens regning.

Medlemsstaterne sikrer, at forsikringsformidlere eller forsikringsselskaber, når de yder rådgivning om forsikringsbaserede investeringsprodukter, i tilstrækkelig god tid inden indgåelsen af aftalen og på et varigt medium giver kunden en egnethedserklæring, hvori den ydede rådgivning, og hvordan denne rådgivning opfylder kundens præferencer, mål og andre karakteristika, specificeres. En sådan erklæring skal afgives i tilstrækkelig god tid forud for, at kunden er bundet af en forsikringsaftale eller et tilbud, for at sikre, at kunden får tilstrækkelig tid til at gennemgå den og om nødvendigt indhente yderligere oplysninger eller præciseringer fra forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet.

Hvis aftalen indgås ved hjælp af fjernkommunikation, som forhindrer den forudgående afgivelse af egnethedserklæringen, sikrer medlemsstaterne, at forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet kan afgive egnethedserklæringen på et varigt medium umiddelbart efter, at kunden er bundet af en forsikringsaftale, såfremt begge følgende betingelser er opfyldt:

- a) Kunden har indvilliget i at modtage egnethedserklæringen uden unødigt forsinkelse efter indgåelsen af aftalen.
- b) Forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet har givet kunden mulighed for at udskyde indgåelsen af aftalen for at modtage egnethedserklæringen forud for indgåelsen af aftalen.

Det påhviler medlemsstaterne, at hvis en forsikringsformidler eller et forsikringsselskab har underrettet kunden om, at formidleren eller selskabet vil gennemføre en periodisk vurdering af egnetheden, skal den periodiske rapport indeholde en ajourført erklæring om, hvordan det forsikringsbaserede investeringsprodukt opfylder kundens præferencer og mål og andre af detailkundens karakteristika."

- d) Følgende indsættes som stk. 5a, 5b og 5c:

"5a. Medlemsstaterne kan pålægge distributører strengere krav med hensyn til de af dette direktiv omfattede områder. Medlemsstaterne kan navnlig gøre ydelse af den rådgivning, der er omhandlet i artikel 30, obligatorisk for salg af ethvert forsikringsbaseret investeringsprodukt eller for visse former heraf.

Medlemsstaterne sikrer, at alle forsikringsformidlere og forsikringsselskaber overholder deres i dette stykke omhandlede strengere krav, herunder dem, der udnytter retten til fri udveksling af tjenesteydelser eller etableringsfriheden, når de indgår forsikringsaftaler med kunder, der har deres sædvanlige opholdssted eller driftssted i den pågældende medlemsstat.

5b. Medlemsstaterne kan kræve, at når en forsikringsformidler eller et forsikringsselskab, der distribuerer forsikringsbaserede investeringsprodukter, meddeler kunden, at rådgivningen ydes uafhængigt

- a) skal forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet vurdere et tilstrækkeligt stort antal forsikringsprodukter på markedet, som er tilstrækkeligt forskelligartede med hensyn til form og produktudbydere til at sikre, at kundens mål opfyldes og ikke begrænses til forsikringsprodukter, der udstedes eller udbydes af enheder, som har tætte forbindelser med forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet

- b) må forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet ikke modtage og beholde gebyrer, provisioner eller andre penge- og naturalieydelser, der betales af tredjemand eller en person, der handler på tredjemands vegne, i forbindelse med leveringen af den pågældende tjenesteydelse til kunder.

5c. Når forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet yder uafhængig investeringsrådgivning til detailkunder, kan de begrænse vurderingen i forbindelse med den i stk. 5b, litra a), omhandlede type forsikringsbaserede investeringsprodukter til veldiversificerede, omkostningseffektive og ikke-komplekse forsikringsbaserede investeringsprodukter. Inden accept af en sådan tjeneste skal detailkunden informeres behørigt om muligheden og betingelserne for at få adgang til uafhængig standardrådgivning og de dermed forbundne fordele og begrænsninger."

- e) Stk. 6 affattes således:

"6. Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere dette direktiv ved at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38 med henblik på yderligere at præcisere, hvordan forsikringsformidlere og forsikringsselskaber skal overholde principperne i denne artikel, når de udøver forsikringsdistributionsvirksomhed i forbindelse med forsikringsbaserede investeringsprodukter, herunder med hensyn til:

- a) de oplysninger, der skal indhentes ved vurderingen af de forsikringsbaserede investeringsprodukters egnethed og hensigtsmæssighed for deres kunder
- b) kriterierne for vurdering af ikke-komplekse forsikringsbaserede investeringsprodukter med henblik på denne artikels stk. 3, litra a), nr. ii)
- c) indholdet af og formatet for lister og aftaler vedrørende leveringen af tjenesteydelser til kunder og aflæggelsen af periodiske rapporter om de leverede tjenesteydelser til kunder.

Disse delegerede retsakter skal tage hensyn til arten af de til kunden tilbudte eller leverede tjenester, arten af de produkter, der tilbydes eller tages i betragtning, herunder forskellige typer forsikringsbaserede investeringsprodukter, og om kunden er detailinvestor eller professionel investor."

- 23) I artikel 35, stk. 2, foretages følgende ændringer:

- a) Litra a) affattes således:

"a) særlige procedurer for modtagelse af indberetninger om potentielle eller faktiske overtrædelser og opfølgningen heraf, herunder oprettelse af sikre kommunikationskanaler til sådanne indberetninger "

- b) Følgende afsnit tilføjes:

"De i litra a) omhandlede særlige procedurer omfatter også oprettelse på forsiden af hver kompetent myndigheds websted af et link til en simpel indberetningsblanket, der gør det muligt for enhver at indberette potentielle eller faktiske overtrædelser af EU-retten. Medlemsstaterne kræver, at de kompetente myndigheder uden unødigt forsinkelse analyserer alle indberetninger, der indgives via denne indberetningsblanket."

24) Følgende indsættes som artikel 35a:

"Artikel 35a

Procedure for håndtering af aktiviteter, der tilbydes ved hjælp af digitale midler uden tilladelse eller registrering

1. Medlemsstaterne sikrer, når en fysisk eller juridisk person udøver forsikringsdistributionsvirksomhed online rettet mod kunder på dens område uden at være registreret, jf. dette direktivs artikel 3, eller godkendt, jf. artikel 14 i direktiv 2009/138/EF, eller hvis en kompetent myndighed har mistanke om, at enheden udøver sådanne aktiviteter uden at være registreret, jf. dette direktivs artikel 3, eller meddelt tilladelse, jf. artikel 14 i direktiv 2009/138/EF, at den kompetente myndighed træffer alle passende og forholdsmæssige foranstaltninger for at forhindre udøvelsen af denne distributionsvirksomhed, herunder markedsføringskommunikation i forbindelse hermed, ved at gøre brug af de i artikel 12, stk. 3, omhandlede tilsynsbeføjelser. Sådanne foranstaltninger skal overholde de i dette direktiv fastsatte principper for samarbejde mellem medlemsstaterne.
2. Medlemsstaterne pålægger de kompetente myndigheder at offentliggøre enhver afgørelse om pålæggelse af en foranstaltning i henhold til stk. 1, jf. artikel 32.

De kompetente myndigheder underretter EIOPA om enhver afgørelse som omhandlet i stk. 2 uden unødigt forsinkelse. EIOPA opretter en elektronisk database med de afgørelser, som de kompetente myndigheder har forelagt, der er tilgængelig for alle kompetente myndigheder. EIOPA offentliggør en liste over alle eksisterende afgørelser med en beskrivelse af de berørte fysiske eller juridiske personer og de typer tjenesteydelser eller produkter, der er leveret. Listen gøres tilgængelig for offentligheden via et link på EIOPA's websted. For så vidt angår fysiske personer må denne liste ikke føre til offentliggørelse af flere personoplysninger om disse fysiske personer end dem, der offentliggøres af den kompetente myndighed i henhold til første afsnit og i overensstemmelse med artikel 32."

25) Artikel 38 affattes således:

"Artikel 38.

Delegerede retsakter

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 39 vedrørende artikel 10, 25, 26a, 28, 29a, 29b og 30."

26) Artikel 39 ændres således:

a) Stk. 2 og 3 affattes således:

"2. De delegerede beføjelser i artikel 10, 25, 26a, 28, 29a, 29b og 30 tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 22. februar 2016.

3. Den i artikel 10, 25, 26a, 28, 29a, 29b og 30 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En

afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft."

b) Følgende indsættes som stk. 3a:

"3a. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016."

c) Stk. 5 affattes således:

"5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 10, 25, 26a, 28, 29a, 29b og 30 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har oplyst Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ."

27) Bilag I ændres i overensstemmelse med bilag III til dette direktiv.

Artikel 3

Ændringer af direktiv 2009/138/EF

I afdeling 5, kapitel 1, bilag II, i direktiv 2009/138/EF foretages følgende ændringer:

1) Overskriften affattes således:

"Afdeling 5
Opsigelsesret".

2) Følgende tekst udgår:

"Underafdeling 1
Skadesforsikring".

3) Artikel 183 og 184 udgår.

4) Følgende tekst udgår:

"Underafdeling 1
Livsforsikring".

5) Artikel 185 udgår.

Artikel 4

Ændringer af direktiv 2009/65/EF

Direktiv 2009/65/EF ændres således:

1) Artikel 14 ændres således:

a) Følgende indsættes som stk. 1a-1f:

"1a. For så vidt angår stk. 1 kræver medlemsstaterne, at administrationsselskaberne handler på en sådan måde, at det undgås, at investeringsinstituttet og dets deltagere pålægges unødige omkostninger.

Udgifter, der opfylder følgende betingelser, anses for at være forfaldet:

a) Udgifterne er i overensstemmelse med de i artikel 69 omhandlede oplysninger i prospektet og den i artikel 78 omhandlede centrale investorerinformation.

b) Udgifterne er nødvendige for, at investeringsinstituttet kan fungere i overensstemmelse med sin investeringsstrategi og -målsætning eller kan opfylde reguleringsmæssige krav.

c) Udgifterne afholdes af investorerne på en måde, der sikrer investorerne en retfærdig behandling.

1b. Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne opretholder, anvender og reviderer en effektiv prisfastsættelsesproces, der gør det muligt at identificere og kvantificere alle udgifter, der afholdes af investeringsinstituttet eller dets deltagere. Inden godkendelsen af investeringsinstituttet og i hele dets levetid skal denne prisfastsættelsesproces sikre, at følgende betingelser er opfyldt:

a) at udgifterne ikke er unødige

b) at de udgifter, der afholdes af detailinvestorer, er berettigede og står i et rimeligt forhold til investeringsinstituttets karakteristika, herunder dets investeringsmål, strategi, forventede afkast, risikoniveau og andre relevante karakteristika.

1c. Medlemsstaterne sikrer, at administrationsselskaberne er ansvarlige for effektiviteten og kvaliteten af deres prisfastsættelsesproces. Prisfastsættelsesprocessen skal dokumenteres klart, klart angive det ansvar, der påhviler administrationsselskabets ledelsesorganer med hensyn til at fastlægge og revidere de udgifter, der afholdes af investorerne, og skal regelmæssigt tages op til revision. Vurderingen af omkostningerne baseres på objektive kriterier og metoder, herunder en sammenligning med markedsstandarder.

1d. Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne mindst en gang om året vurderer, om investeringsinstituttet eller dets deltagere er blevet pålagt unødige omkostninger.

Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne godtgør investorerne, hvis investeringsinstituttet eller dets deltagere er blevet pålagt unødige omkostninger.

Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne aflægger rapport til de kompetente myndigheder i deres hjemland og til de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland, til depositaren og til investeringsinstituttets

revisorer om situationer, hvor investeringsinstituttet eller dets deltagere er blevet pålagt unødige omkostninger.

1e. Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne mindst en gang om året vurderer betingelserne i stk. 1b, litra b). Vurderingen skal tage hensyn til de kriterier, der er fastsat i prisfastsættelsesprocessen, og omfatte en sammenligning med det relevante benchmark for omkostninger og resultater, som offentliggøres af ESMA, jf. stk. 1f.

Hvis et investeringsinstitut eller dets aktieklasser, såfremt de har forskellige omkostningsstrukturer, afviger fra det i stk. 1f omhandlede relevante benchmark, skal administrationsselskabet foretage yderligere test og yderligere vurderinger og fastslå, om omkostningerne og gebyrerne imidlertid er berettigede og forholdsmæssige. Hvis det ikke kan påvises, at omkostningerne og gebyrerne er velbegrundede og proportionelle, eller hvis investeringsinstituttet eller dets aktieklasser ikke opfylder andre kriterier, der er fastsat af administrationsselskabet i prisfastsættelsesprocessen, må administrationsselskabet ikke markedsføre investeringsinstituttet eller dets aktieklasser over for detailinvestorer.

1f. Efter høring af EIOPA og de kompetente myndigheder udvikler og offentliggør ESMA, hvis det er relevant, benchmarks, der gør det muligt at foretage en sammenlignende vurdering af investeringsinstitutters omkostninger og resultater eller deres aktieklasser, hvis de har forskellige omkostningsstrukturer, med henblik på den i stk. 1e, omhandlede vurdering.

Der udvikles, hvis dette er muligt, fælles benchmarks for investeringsinstitutter eller deres aktieklasser, hvis de har forskellige omkostningsstrukturer, som markedsføres over for detailinvestorer med tilsvarende niveau af resultater, risiko, strategi, mål eller andre karakteristika.

Benchmarkene viser en række omkostninger og resultater, navnlig i tilfælde, hvor omkostninger og resultater afviger væsentligt fra gennemsnittet. Disse benchmarks ajourføres regelmæssigt."

b) Stk. 2 ændres således:

i) Indledningen affattes således:

"Uden at det berører artikel 116 vedtager Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 112a, foranstaltninger med henblik på at sikre, at administrationsselskabet udfører de i denne artikels stk. 1 til stk. 1e omhandlede opgaver, ved navnlig at:"

ii) Litra b) affattes således:

"b) fastsætte de principper, der er nødvendige for at sikre, at administrationsselskaber effektivt anvender de ressourcer og procedurer, som er nødvendige for en tilfredsstillende udøvelse af deres virksomhed".

iii) Følgende indsættes som litra d) og e):

"d) præcisere minimumskravene til prisfastsættelsesprocessen for at undgå, at investeringsinstituttet og dets deltagere pålægges unødige omkostninger, navnlig ved at:

i) sikre, at omkostningerne identificeres og kvantificeres korrekt og opfylder kravene i stk. 1a, litra a)

ii) fastlægge, hvilke omkostninger der kan pålægges investeringsinstituttet og dets deltagere under hensyntagen til omkostningernes størrelse og omkostningernes art, ved henvisning til en liste over relevante omkostninger, der opfylder betingelserne i stk. 1a, litra b) og c), og betingelserne for, at de kompetente myndigheder fra sag til sag kan godkende omkostninger, der ikke er opført på listen over støtteberettigede omkostninger, men som opfylder betingelserne i stk. 1a, litra b) og c)

iii) identificere potentielle interessekonflikter og foranstaltninger til at reducere forekomsten af interessekonflikter

iv) fastlægge en procedure for fastsættelse af kompensationsniveauet, hvis investorerne er blevet pålagt unødige omkostninger

e) fastsætte kriterier for at fastslå, om omkostningerne er berettigede og forholdsmæssige, jf. stk. 1b, litra b), og for at træffe de i stk. 1e nævnte korrigerende foranstaltninger og præcisere den metode, som ESMA anvender til at udvikle sine benchmarks."

c) Som stk. 4 indsættes:

"4. Senest den ...[Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = fire år fra den i direktivets artikel 7, stk. 2, nævnte dato] forelægger Kommissionen efter høring af ESMA en rapport for Rådet og Parlamentet om gennemførelsen af denne artikel. I rapporten skal mindst følgende evalueres:

a) hvorvidt denne artikel har haft en positiv indvirkning på omkostningerne ved og resultaterne af de investeringsinstitutter, der tilbydes detailinvestorer, og i hvilket omfang

b) hvorvidt den i stk. 1e omhandlede vurdering står i et rimeligt forhold til administrationsselskabernes kompleksitet og omkostninger."

2) Følgende indsættes som artikel 20a:

"Artikel 20a

For hvert investeringsinstitut, som administrationsselskabet administrerer, giver det den kompetente myndighed i hjemlandet oplysninger om de omkostninger, der afholdes af investorerne, og investeringsinstituttets resultater, for hver fond eller for investeringsinstituttets aktieklasser, hvis disse aktieklasser har forskellige omkostningsstrukturer."

3) Artikel 30, stk. 2, affattes således:

"Ved anvendelsen af de i stk. 1 omhandlede artikler skal udtrykket "administrationsselskab" forstås som "investeringselskab", med undtagelse af andet afsnit i artikel 14, stk. 1, litra d)."

- 4) I artikel 90 tilføjes følgende stykke:
"Denne forordning berører ikke anvendelsen af artikel 14."
- 5) I artikel 98, stk. 2, tilføjes som litra n):
"n) kræve kompensation til investorer, hvis investeringsinstituttet eller dets deltagere er blevet pålagt unødige omkostninger."
- 6) I artikel 99, stk. 6, tilføjes følgende litra:
"h) krav om kompensation til investorer, hvis investeringsinstituttet eller dets deltagere er blevet pålagt unødige omkostninger."
- 7) I artikel 112a, stk. 2, tilføjes følgende afsnit efter fjerde afsnit:
"Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de delegerede retsakter i artikel 14 i en periode på fire år fra den [EUT: indsæt datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden]."

Artikel 5

Ændringer af direktiv 2011/61/EU

Direktiv 2011/61/EU ændres således:

- 1) Artikel 12 ændres således:
  - a) Følgende indsættes som stk. 1a-1f:
"1a. For så vidt angår stk. 1 kræver medlemsstaterne, at FAIF'er handler på en sådan måde, at det undgås, at AIF'erne og deres andelsindehavere pålægges unødige omkostninger.

Udgifter, der opfylder følgende betingelser, anses for at være forfaldet:

- a) Udgifterne er i overensstemmelse med de i artikel 23, stk. 3, omhandlede oplysninger, de i artikel 23, stk. 1, omhandlede fondsbestemmelser eller vedtægter og dokumentet med central information, jf. artikel 5, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1286/2014.
- b) Udgifterne er nødvendige for, at AIF'en kan fungere i overensstemmelse med sin investeringsstrategi og -målsætning eller kan opfylde reguleringsmæssige krav.
- c) Udgifterne afholdes af investorerne på en måde, der sikrer investorerne en retfærdig behandling, undtagen i de tilfælde, der er nævnt i artikel 12, stk. 1, hvor AIF'ens regler eller vedtægter giver mulighed for særbehandling.

1b. Medlemsstaterne kræver, at FAIF'er opretholder, anvender og reviderer en effektiv prisfastsættelsesproces, der gør det muligt at identificere og kvantificere alle omkostninger, der afholdes af AIF'erne eller deres andelsindehavere. Denne prisfastsættelsesproces skal sikre, at følgende betingelser er opfyldt:

a) at udgifterne ikke er unødige

b) at de udgifter, der afholdes af detailinvestorer, er berettigede og står i et rimeligt forhold til AIF'ens karakteristika, herunder dets investeringsmål, strategi, forventede afkast, risikoniveau og andre relevante karakteristika.

1c. Medlemsstaterne sikrer, at FAIF'er er ansvarlige for effektiviteten og kvaliteten af deres prisfastsættelsesproces. Prisfastsættelsesprocessen skal dokumenteres klart, klart angive det ansvar, der påhviler FAIF'ens ledelsesorgan med hensyn til at fastlægge og revidere de udgifter, der afholdes af investorerne, og skal regelmæssigt tages op til revision. Vurderingen af omkostningerne baseres på objektive kriterier og metoder, herunder en sammenligning med markedsstandarder.

1d. Medlemsstaterne kræver, at FAIF'er mindst en gang om året vurderer, om AIF'en eller dens andelsindehavere er blevet pålagt unødige omkostninger.

Medlemsstaterne kræver, at FAIF'erne godtgør investorer, hvis AIF'en eller dens andelsindehavere er blevet pålagt unødige omkostninger.

Medlemsstaterne kræver, at FAIF'er aflægger rapport til de kompetente myndigheder i deres hjemland, til den kompetente myndighed i AIF'ens hjemland, hvis det er relevant, til depositaren og til FAIF'ernes og AIF'ens finansielle revisorer, hvis det er relevant, i situationer, hvor AIF'en eller dens andelsindehavere er blevet pålagt unødige omkostninger.

1e. Medlemsstaterne kræver, at FAIF'er mindst en gang om året vurderer betingelserne i stk. 1b, litra b). Vurderingen skal tage hensyn til de kriterier, der er fastsat i prisfastsættelsesprocessen, og for AIF'er, der markedsføres over for detailinvestorer, omfatte en sammenligning med det relevante benchmark for omkostninger og resultater, som offentliggøres af ESMA, jf. stk. 1f.

Hvis en AIF eller dens aktieklasser, såfremt de har forskellige omkostningsstrukturer, afviger fra det i stk. 1f omhandlede relevante benchmark, skal FAIF'en foretage yderligere test og yderligere vurderinger og fastslå, om omkostningerne og gebyrerne imidlertid er berettigede og forholdsmæssige. Hvis det ikke kan påvises, at omkostningerne og gebyrerne er velbegrundede og proportionelle, eller hvis AIF'en eller dens aktieklasser ikke opfylder øvrige kriterier i den af FAIF'en fastlagte prisfastsættelsesproces, må FAIF'en ikke markedsføre AIF'en eller dens aktieklasser overfor detailinvestorer.

1f. ESMA udvikler og offentliggør efter høring af EIOPA og de kompetente myndigheder, hvis det er relevant, benchmarks, der gør det muligt at foretage en sammenlignende vurdering af AIF'ers omkostninger og resultater eller deres aktieklasser, hvis de har forskellige omkostningsstrukturer, med henblik på den i stk. 1e omhandlede vurdering.

Der udvikles, hvis dette er muligt, fælles benchmarks for AIF'er eller deres aktieklasser, hvis de har forskellige omkostningsstrukturer, som markedsføres over for detailinvestorer med tilsvarende niveau af resultater, risiko, strategi, mål eller andre karakteristika.

Benchmarkene viser en række omkostninger og resultater, navnlig i tilfælde, hvor omkostninger og resultater afviger væsentligt fra gennemsnittet. Benchmarkene ajourføres regelmæssigt."

b) Stk. 3 affattes således:

"3. Kommissionen vedtager ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 56 og på de i artikel 57 og 58 anførte betingelser foranstaltninger til præcisering af de kriterier, som de relevante kompetente myndigheder skal anvende til at vurdere, om FAIF'er opfylder deres forpligtelser, jf. stk. 1, og foranstaltninger med henblik på at sikre, at FAIF'en udfører de i denne artikels stk. 1 til 1e omhandlede opgaver, ved navnlig at:

a) præcisere minimumskravene til prifsættelsesprocessen for at undgå, at AIF'en og dens andelsindehavere pålægges unødige omkostninger, navnlig ved at:

i) sikre, at omkostningerne identificeres og kvantificeres korrekt og opfylder kravene i stk. 1a, litra a)

ii) fastlægge, hvilke omkostninger der kan pålægges AIF'en og dens andelsindehavere under hensyntagen til omkostningernes størrelse og omkostningernes art, ved henvisning til en liste over relevante omkostninger, der opfylder betingelserne i stk. 1a, litra b) og c), og betingelserne for, at de kompetente myndigheder fra sag til sag kan godkende omkostninger, der ikke er opført på listen over støtteberettigede omkostninger, men som opfylder betingelserne i stk. 1a, litra b) og c)

iii) identificere potentielle interessekonflikter og foranstaltninger til at reducere forekomsten af interessekonflikter

iv) fastlægge en procedure for fastsættelse af kompensationsniveauet, hvis investorerne er blevet pålagt unødige omkostninger

b) fastsætte kriterier for at fastslå, om omkostningerne er berettigede og forholdsmæssige, jf. stk. 1b, litra b), og for at træffe de i stk. 1e nævnte korrigerende foranstaltninger og præcisere den metode, som ESMA anvender til at udvikle sine benchmarks."

c) Som stk. 4 indsættes:

"4. Senest den ...[Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = fire år fra den i direktivets artikel 7, stk. 2, nævnte dato] forelægger Kommissionen efter høring af ESMA en rapport for Rådet og Parlamentet om gennemførelsen af denne artikel. I rapporten skal mindst følgende evalueres:

a) hvorvidt denne artikel har haft en positiv indvirkning på omkostningerne ved og resultaterne af den AIF, der tilbydes detailinvestorer, og i hvilket omfang

b) hvorvidt den i stk. 1e omhandlede vurdering står i et rimeligt forhold til FAIF'ernes kompleksitet og omkostninger."

- 2) I artikel 24, stk. 2, tilføjes som litra f):
"f) oplysninger om de omkostninger, der afholdes af investorerne, og AIF'ens resultater, for hver AIF eller for AIF'ens aktieklasser, hvis disse aktieklasser har forskellige omkostningsstrukturer."
- 3) I artikel 46, stk. 2, tilføjes som litra n):
"n) kræve kompensation til investorer, hvis AIF'en eller dens andelsindehavere er blevet pålagt unødige omkostninger."
- 4) I artikel 56, stk. 1, indsættes følgende punktum efter første punktum:
"Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de delegerede retsakter i artikel 12 i en periode på fire år fra den [EUT: indsæt datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden]."

Artikel 6

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den ...[Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = 12 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden] de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen disse love og bestemmelser.
2. De anvender disse love og bestemmelser fra den ...[Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = 18 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden].
3. Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.
4. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 7

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 8

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

Finansieringsoversigt — Strategi for detailinvesteringer

- 1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME**
- 1.1. Forslagets/initiativets betegnelse**
- 1.2. Berørt(e) politikområde(r)**
- 1.3. Forslaget vedrører**
- 1.4. Mål**
  - 1.4.1. Generelt/generelle mål*
  - 1.4.2. Specifikt/specifikke mål*
  - 1.4.3. Forventet/forventede resultat(er) og virkning(er)*
  - 1.4.4. Resultatindikatorer

- 1.5.1. *Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet*
- 1.5.2. *Merværdien ved et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien af et EU-tiltag" forstås her merværdien af en indsats på EU-plan i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis*
- 1.5.3. *Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art*
- 1.5.4. *Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter*
- 1.5.5. *Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling*

1.6. Forslagets/initiativets varighed og finansielle virkninger

1.7. Planlagt(e) budgetgennemførelsesmetode(r)

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om overvågning og rapportering

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

- 2.2.1. *Begrundelse for den/de påtænkte forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi*
- 2.2.2. *Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem*
- 2.2.3. *Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)*

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet

3.2. Anslåede virkninger for udgifterne

- 3.2.1. *Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne*
- 3.2.2. *Anslåede virkninger for EIOPA's og ESMA's bevillinger*
- 3.2.3. *Anslåede virkninger for EIOPA's og ESMA's menneskelige ressourcer*
- 3.2.4. *Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme*
- 3.2.5. *Bidrag fra tredjemand*

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Pakke af foranstaltninger til gennemførelse af strategien for detailinvesteringer

1.2. Berørt(e) politikområde(r)

Politikområde: Det indre marked

Aktivitet: Finansielle markeder:

1.3. Forslaget vedrører

en ny foranstaltning

en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning⁴¹

en forlængelse af en eksisterende foranstaltning

en sammenlægning eller en omlægning af en eller flere foranstaltninger til en anden/en ny foranstaltning

1.4. Mål

1.4.1. Generelt/generelle mål

De overordnede mål med initiativet er at styrke rammen for beskyttelse af detailinvestorer for at give dem beføjelse til at træffe investeringsbeslutninger og sikre, at de behandles retfærdigt, når de anvender investeringservice, for at opnå bedre investeringsresultater. Detailinvesteringsstrategien har også til formål at forbedre effektiviteten og integrationen af det indre marked på tværs af alle finansielle tjenesteydelser i detailledet.

1.4.2. Specifikt/specifikke mål

Initiativets specifikke mål er følgende:

Forbedring af den information, der gives til investorerne, og deres evne til at træffe velinformerede investeringsbeslutninger. Initiativet har til formål at forbedre den retlige ramme ved at tilpasse oplysningerne til det digitale miljø, gøre oplysninger mere relevante for detailinvestorer og sikre, at detailinvestorer modtager markedsføringskommunikation, også via onlinekanaler, der er relevante og ikke-vildledende.

Bedre tilpasning af interesserne mellem formidlere og investorer. Forbedringerne af rammen vil sikre, at rådgivningen til detailinvestorer ikke er forudindtaget af monetære eller ikke-monetære incitamenter, som producenter af produkterne giver formidlerne, er af god kvalitet og tilpasset deres behov, præferencer og mål.

Sikring af, at detailinvestorer tilbydes omkostningseffektive produkter. En styrket tilgang i den lovgivningsmæssige ramme baseret på den værdi, der tilbydes, har til formål at hjælpe

⁴¹ Jf. finansforordningens artikel 58, stk. 2, litra a) hhv. b).

detailinvestorer med at opnå bedre afkast og lettere adgang til mere omkostningseffektive detailinvesteringsprodukter.

1.4.3. *Forventet/forventede resultat(er) og virkning(er)*

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgrupperne.

Forslagene forventes at skabe større sammenhæng i den lovgivningsmæssige ramme og samtidig styrke reglerne om investorbekyrdelse. De bør opnå dette ved at anlægge en holistisk tilgang, se på tværs af de forskellige lovgivningsinstrumenter og søge at løse identificerede problemer gennem en række foranstaltninger. Forslagene omhandler navnlig, hvordan der gives oplysninger til detailinvestorer, og reglerne om markedsføringskommunikation i et stadig mere digitalt miljø, håndtering af potentielle interessekonflikter, der opstår som følge af betaling af tilskyndelser, og sikring af, at værdi for pengene afspejles på passende vis i de eksisterende produktgodkendelsesprocesser. Lovgivningspakken indeholder en række yderligere foranstaltninger, der har til formål at forbedre den finansielle forståelse, gøre det lettere for mere erfarne investorer at blive klassificeret som professionelle investorer, styrke reglerne om egnetheds- og hensigtsmæssighedsvurderinger, hæve standarderne for rådgiveres faglige kvalifikationer samt en række foranstaltninger, der har til formål at forbedre håndhævelsen af tilsynet.

1.4.4. *Resultatindikatorer*

Angiv indikatorerne til overvågning af fremskridt og resultater.

Ikke-udtømmende liste over potentielle indikatorer:

- ESMA og EIOPA vil få til opgave at overvåge virkningsfuldheden af digitale oplysninger
- Ændring i antallet af klager vedrørende kvalitet/manglende oplysninger
- Evaluering af oplysningernes rolle med hensyn til at træffe velinformerede investeringsbeslutninger
- Antal risikoadvarsler vedrørende (aggressiv) markedsføring
- Evaluering af investorens evne til at udlede væsentlige produktinformationer fra det nye markedsføringsoplysningsformat
- Nye markedsføringsrelaterede tendenser og risici
- Fordeling af detailinvesteringsprodukter pr. investeringstype
- Ændring i det samlede antal klager vedrørende investeringsrådgivning, porteføljepleje og udførelse af ordrer
- Ændring i antallet af klager efter virksomhedstype
- Fordeling af omkostninger og resultater pr. investeringstype
- Ændring i omkostninger ved "værdi for pengene"-relaterede benchmarks
- Ændring i antallet af klager vedrørende gebyrer og afgifter

1.5. **Begrundelse for forslaget/initiativet**

1.5.1. *Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet*

Disse forslag bør omhandle følgende udfordringer:

1. Detailinvestorer mangler relevante, sammenlignelige og letforståelige oplysninger om investeringsprodukter, men påvirkes u hensigtsmæssigt af markedsføringskommunikation.

Relevante, sammenlignelige og letforståelige oplysninger om investeringsprodukter er vigtige for at hjælpe detailinvestorer med at træffe velinformerede beslutninger. Dette formål hindres imidlertid af flere faktorer, der begrænser investorenes evne til at anvende og forstå de oplysninger, de har brug for — nogle vedrører mangler i lovgivningen for investorinformation, mens andre vedrører utilstrækkelig finansiel forståelse. De dokumenter med oplysninger, der udleveres til detailinvestorer, er sjældent engagerende, og deres layout er ofte meget tæt og ikke særlig læsevenligt. Utilstrækkelig finansiel forståelse gør det vanskeligere for investorer at finde og vurdere tilgængelige oplysninger og anvende dem i deres investeringsbeslutninger.

De nuværende oplysningsregler hjælper ikke i tilstrækkelig grad forbrugerne med at overvinde den underliggende kompleksitet af detailinvesteringsprodukter. Som følge heraf er der yderligere potentiale for, at oplysningerne kan hjælpe detailinvestorerne med bedre at træffe beslutninger.

Detailinvestorer udsættes i stigende grad for indflydelse fra sociale medier og onlinemarkedsføring. Den nuværende ramme er ikke blevet tilstrækkeligt tilpasset den stigende brug af digitale kanaler til detailinvesteringer. Desuden afspejler den nuværende ramme ikke det voksende behov for at medtage bæredygtighedspræferencer for detailinvestorer.

2. Mangler i fremstillings- og distributionsprocessen af investeringsprodukter i forbindelse med betaling af tilskyndelser og i hvilket omfang produktudformning afspejler omkostningseffektivitet og værdi for detailinvestoren.

Nogle produkter, der tilbydes og anbefales detailinvestorer, giver ikke tilfredsstillende investeringsresultater og tjener ikke deres bedste interesse og svarer heller ikke til deres investeringsmål, -behov og -præferencer. Både EIOPA og ESMA har konstateret, at visse produkter, der tilbydes detailinvestorer (f.eks. visse strukturerede investeringsprodukter eller forsikringsbaserede investeringsprodukter) i de seneste år har givet meget lave om ikke negative afkast, navnlig efter fradrag af gebyrer.

Særligt bekostelige er produkter, der omfatter betaling af tilskyndelser til finansielle formidlere i distributionsprocessen. På trods af de eksisterende beskyttelsesforanstaltninger for at afbøde de deraf følgende interessekonflikter rådes investorerne stadig til produkter, der ikke giver dem den bedste værdi eller hjælper dem med at nå deres langsigtede investeringsmål.

Samlet set har disse problemer følgende konsekvenser:

1. Investorer er ikke behørigt beskyttet eller behandles ikke retfærdigt.
2. Nogle investorer opnår ikke gode resultater af deres investeringer på grund af produkter af dårlig kvalitet, hvilket gør det vanskeligere at akkumulere kapital til finansiering af deres pensionsbehov eller andre livsmål.
3. Da detailinvestorer opnår ikke-optimale resultater og ikke forstår, hvorfor deres finansielle produkter ikke gav tilfredsstillende resultater, kan deres tillid til kapitalmarkederne blive undermineret, og de kan blive afskrækket fra overhovedet at investere.
4. Det deraf følgende lavere engagement fra detailinvestorerne side kan begrænse bestræbelserne på at opnå et mere effektivt, udviklet og integreret kapitalmarked i EU.

- 1.5.2. *Merværdien ved et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien af et EU-tiltag" forstås her merværdien af en indsats på EU-plan i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis*

Begrundelse for en indsats på EU-plan (forudgående)

Den retlige ramme for beskyttelse af detailinvestorer er i vid udstrækning harmoniseret på EU-plan. På trods af denne brede vifte af lovgivning på EU-plan har indsamlingen af dokumentation identificeret en række væsentlige mangler, navnlig med hensyn til den måde, hvorpå detailinvesteringsprodukter distribueres, og den måde, hvorpå oplysninger gives til detailinvestorer. Der er behov for handling på EU-plan, da de muligheder, der overvejes i denne konsekvensanalyse, nødvendiggør en ændring af den eksisterende retlige ramme, der består af EU-direktiver og -forordninger. Individuelle initiativer på medlemsstatsniveau er derfor ikke egnede, i det omfang de foreslåede ændringer vil blive foretaget i EU-direktiver og -forordninger og dermed uden for anvendelsesområdet for medlemsstaternes lovgivningskompetence.

Forventet merværdi på EU-plan (efterfølgende)

En sammenhængende ramme for investorbeskyttelse, der sætter forbrugerne i stand til at træffe finansielle beslutninger og drage fordel af det indre marked, kan kun opnås på EU-plan i tæt samarbejde med medlemsstaterne.

Da den nuværende ramme for beskyttelse af detailinvestorer i vid udstrækning består af forskellige EU-retsakter for at løse de problemer, der er identificeret i denne konsekvensanalyse, og for at lette detailinvestorerens deltagelse i EU på tværs af grænserne, kan denne ramme kun ændres på EU-plan for at ajourføre reglerne om investorbeskyttelse. Handling på EU-plan og harmonisering af de operationelle krav til tjenesteudbydere samt de pålagte oplysningskrav mindsker kompleksiteten og de administrative byrder for interessenterne og fremmer den finansielle stabilitet.

- 1.5.3. *Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art*

I evalueringen og konsekvensanalysen, der ledsager lovgivningsforslaget, er det vurderet, hvordan den eksisterende ramme har fungeret, og en række mangler er konstateret, navnlig med hensyn til den måde, hvorpå nogle produkter omfatter høje indbyggede omkostninger, samt mangel på fremtrædende karakter af de oplysningsdokumenter, der stilles til rådighed for detailinvestorer. Det har vist sig at være gavnligt for EIOPA at foretage adfærdsmæssige test forud for færdiggørelsen af udformningen af dokumentet med central PEPP-investorinformation, og lignende tilgange vil være hensigtsmæssige, når ESMA og EIOPA gennemfører de ændringer af oplysningsreglerne, der indgår i denne lovgivningspakke.

- 1.5.4. *Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter*

Initiativets mål er i overensstemmelse med en række andre EU-politikker og igangværende initiativer, navnlig med de EU-politikker, der har til formål at skabe en kapitalmarkedsunion. I sin nye handlingsplan for kapitalmarkedsunionen fra september 2020 meddelte Europa-Kommissionen, at den havde til hensigt at fremlægge en strategi for detailinvesteringer i Europa, som skal sikre, at detailinvestorerne fuldt ud kan drage fordel af kapitalmarkederne, og at der er sammenhæng mellem reglerne for de forskellige retlige instrumenter.

Lovgivningsforslaget vil have en meget begrænset indvirkning på FFR, da det forudser et yderligere EU-bidrag til ESMA og EIOPA som følge af de yderligere 16 fuldtidsækvivalenter (7 midlertidigt ansatte og 9 kontraktansatte), som myndighederne vil modtage for at gennemføre de yderligere opgaver, som er blevet pålagt af lovgiverne.

Dette vil udmønte sig i et forslag om at øge myndighedens autoriserede personale under den fremtidige årlige budgetprocedure. Myndighederne vil fortsat arbejde på at maksimere synergier og effektivitetsgevinster (bl.a. via IT-systemer) og nøje overvåge den ekstra arbejdsbyrde, der er forbundet med dette forslag, hvilket vil blive afspejlet i det niveau af autoriseret personale, som myndigheden har anmodet om i den årlige budgetprocedure.

1.5.5. *Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling*

Både ESMA og EIOPA blev spurgt, om gebyrer, der opkræves af virksomheder, kan være en alternativ metode til at dække omkostningerne ved forskellige initiativer. De konkluderede, at en sådan tilgang ville være vanskelig at begrunde, da de pågældende foranstaltninger ikke er direkte knyttet til tilsynsbeføjelserne, men er en del af udviklingen af de lovgivningsmæssige rammer.

1.6. Forslagets/initiativets varighed og finansielle virkninger

Begrænset varighed

- Forslag/initiativ gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ
- Finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ

Ubegrænset varighed

- iværksættelse med en indkøringsperiode fra 2025 til 2027
- derefter gennemførelse i fuldt omfang

1.7. Planlagt(e) budgetgennemførelsesmetode(r)⁴²

Direkte forvaltning ved Kommissionen via

- gennemførelsesorganer

Delt forvaltning i samarbejde med medlemsstaterne

Indirekte forvaltning ved at overlade budgetgennemførelsesopgaver til:

- internationale organisationer og deres agenturer (angives nærmere)
- Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond
- de organer, der er omhandlet i artikel 70 og 71
- offentligtretlige organer

⁴² Nærmere oplysninger om budgetgennemførelsesmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BUDGpedia: <https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx>.

- privatretlige organer, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, i det omfang de har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier
- privatretlige organer undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier
- organer eller personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i FUSP i henhold til afsnit V i TEU, og som er anført i den relevante basisretsakt.

Bemærkninger

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om overvågning og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser.

I overensstemmelse med allerede eksisterende ordninger udarbejder de europæiske tilsynsmyndigheder regelmæssige rapporter om deres aktiviteter (herunder intern rapportering til øverste ledelse, rapportering til organer og udarbejdelse af årsberetning) og er underlagt revision ved Revisionsretten og Kommissionens interne revisionstjeneste om deres forbrug af ressourcer og resultater. Overvågning og rapportering af de tiltag, der er omfattet af forslaget, vil være i overensstemmelse med allerede eksisterende krav samt eventuelle nye krav som følge af dette forslag.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1. *Begrundelse for den/de foreslåede forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi*

Opgaverne vil blive varetaget af EIOPA's og ESMA's indirekte forvaltning med finansiering ydet gennem EU-tilskuddet til myndighederne og fra bidragene fra de nationale kompetente myndigheder i overensstemmelse med den normale finansieringsmetode (40 % fra Unionen og 60 % fra medlemsstaternes nationale kompetente myndigheder plus bidraget fra EFTA's kompetente nationale myndigheder og de kompetente nationale myndigheders andel af arbejdsgiverens pensionsbidrag).

I henhold til artikel 30 i deres finansforordninger skal EIOPA og ESMA gennemføre deres budgetter i overensstemmelse med en effektiv og produktiv intern kontrol, som bør baseres på bedste internationale praksis og den struktur for intern kontrol, som Kommissionen har fastlagt for sine egne tjenestegrene.

I overensstemmelse med artikel 70, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 (finansforordningen) er Kommissionens interne revisor også EIOPA's og ESMA's interne revisor. I overensstemmelse med artikel 78, stk. 3, i EIOPA's og ESMA's finansforordning er Kommissionens interne revisor (dvs. Den Interne Revisionstjeneste) navnlig ansvarlig for:

a) at vurdere, om de interne forvaltningssystemer er hensigtsmæssige og effektive, og i hvilket omfang tjenestegrene har formået at gennemføre programmer og foranstaltninger set i relation til de dermed forbundne risici

b) at vurdere produktiviteten og effektiviteten af de interne kontrol- og revisionssystemer, der anvendes på hver budgetgennemførelsestransaktion i EU-organets budget.

Den Interne Revisionstjenestes ansvarsområder vil også omfatte de opgaver, der udføres af EIOPA og ESMA i overensstemmelse med den foreslåede lovgivning.

Ud over det arbejde, der udføres af Den Interne Revisionstjeneste, er EIOPA og ESMA underlagt ekstern revision, herunder af Den Europæiske Revisionsret, som i overensstemmelse med artikel 104 i finansforordningen for EIOPA og ESMA hvert år udarbejder særlige årsberetninger om EIOPA og ESMA i overensstemmelse med kravene i artikel 287, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. 2.2.2. Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem

Der er indført forvaltnings- og kontrolsystemer i de gældende forordninger for de europæiske tilsynsmyndigheder. Disse organer arbejder tæt sammen med Kommissionens interne revisionstjeneste for at sikre, at de relevante standarder overholdes inden for alle områder af det interne kontrolsystem. Europa-Parlamentet meddeler hvert år efter henstilling fra Rådet decharge til hver europæisk tilsynsmyndighed for gennemførelsen af dens budget.

2.2.3. *Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)*

De i ESA's forordninger omhandlede forvaltnings- og kontrolsystemer er allerede gennemført og anses for at være omkostningseffektive. Forordningen revideres regelmæssigt, og risikoen for fejl forventes at være lav.

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Angiv eksisterende eller påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger, f.eks. fra strategien til bekæmpelse af svig.

For så vidt angår bekæmpelse af svig, bestikkelse og anden ulovlig aktivitet finder bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), anvendelse på de europæiske tilsynsmyndigheder uden nogen begrænsninger. De europæiske tilsynsmyndigheder har en særskilt strategi til bekæmpelse af svig og en deraf følgende handlingsplan. De europæiske tilsynsmyndigheders foranstaltninger mod svig vil være i overensstemmelse med finansforordningen, OLAF's politik for forebyggelse af svig, Kommissionens strategi til bekæmpelse af svig (COM(2019) 196) samt den fælles tilgang til EU's decentraliserede agenturer (juli 2012) og den tilhørende køreplan. Endvidere indeholder forordningerne om oprettelse af de europæiske tilsynsmyndigheder såvel som de europæiske tilsynsmyndigheders finansforordning bestemmelser om gennemførelse og kontrol af de europæiske tilsynsmyndigheders budgetter og gældende finansielle regler, herunder dem, der vedrører bekæmpelse af svig og uregelmæssigheder.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet

- Eksisterende budgetposter

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer	OB/IOB ⁴³	fra EFTA-lande ⁴⁴	fra kandidatlande ⁴⁵	fra tredjelande	iht. finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra b)
1	EIOPA: <03.10.03>	OB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
1	ESMA: <03.10.04>	OB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

- Nye budgetposter, som der anmodes om

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag
---------------------	------------	---------------	--------

⁴³ OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.

⁴⁴ EFTA: Den Europæiske Frihandelskommens slutning.

⁴⁵ Kandidatlande og, hvis det er relevant, potentielle kandidater på Vestbalkan.

flerårige finansielle ramme	Nummer	OB/IOB	fra EFTA- lande	fra kandidatlan- de	fra tredjeland- e	iht. finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra b)
	I/R					

3.2. Anslåede virkninger for udgifterne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Nummer	Udgiftsområde 1: Det indre marked, innovation og det digitale område
--	--------	--

EIOPA: <03.10.03>			2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
Afsnit 1:	Forpligtelser	(1)			0,042	0,085	0,117	0,244
	Betalinger	(2)			0,042	0,085	0,117	0,244
Afsnit 2:	Forpligtelser	(1a)			0,013	0,026	0,033	0,072
	Betalinger	(2a)			0,013	0,026	0,033	0,072
Afsnit 3:	Forpligtelser	(3a)			0,324	0,120	0,060	0,504
	Betalinger	(3b)			0,324	0,120	0,060	0,504
Bevillinger I ALT til EIOPA <30.10.03>	Forpligtelser	=1+1a +3			0,379	0,231	0,210	0,820
	Betalinger	=2+2a +3b			0,379	0,231	0,210	0,820

ESMA: <03.10.04>			2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
Afsnit 1:	Forpligtelser	(1)			0,098	0,198	0,202	0,498
	Betalinger	(2)			0,098	0,198	0,202	0,498
Afsnit 2:	Forpligtelser	(1a)			0,026	0,052	0,053	0,131
	Betalinger	(2a)			0,026	0,052	0,053	0,131
Afsnit 3:	Forpligtelser	(3a)			0,360	0,160	0,080	0,600
	Betalinger	(3b)			0,360	0,160	0,080	0,600
Bevillinger I ALT til ESMA <30-10-2004>	Forpligtelser	=1+1a +3			0,484	0,410	0,335	1,229
	Betalinger	=2+2a +3b			0,484	0,410	0,335	1,229

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	7	"Administrationsudgifter"
--	----------	---------------------------

i mio. EUR (tre decimaler)

		2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
GD: <.....>							
• Menneskelige ressourcer							
• Andre administrationsudgifter							
I ALT GD <.....>	Bevillinger						

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)						
--	--	--	--	--	--	--	--

i mio. EUR (tre decimaler)

		2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-7 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser			0,863	0,641	0,545	2,049
	Betalinger			0,863	0,641	0,545	2,049

3.2.2 Anslåede virkninger for EIOPA's og ESMA's bevillinger

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

Angiv målsætninger og resultater ↓	Type ⁴⁶	Gns ntl. omkostninger	2023		2024		2025		2026		2027		I ALT			
			RESULTATER													
			Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal resultater i alt	Omkostninger i alt
SPECIFIKT MÅL NR. 1: EIOPA																
— Resultat	Forbrugertest						1	0,510					1	0,510		
— Resultat	Vurdering af omkostninger og resultater ved detailinvesteringsprodukter						1	0,300	1	0,300	1	0,150	1	0,750		
Subtotal for specifikt mål nr. 1								0,810		0,300		0,150		1,260		
SPECIFIKT MÅL NR. 2: ESMA																
— Resultat	Forbrugertest						1	0,500						0,500		
— Resultat	IT-systemer						1	0,400	1	0,400	1	0,200		1,000		

⁴⁶ Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks.: antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).

Subtotal for specifikt mål nr. 2						0,900	1	0,400	1	0,200		1,500
OMKOSTNINGER I ALT						1,710		0,700		0,350		2,760

3.2.3 Anslåede virkninger for EIOPA's og ESMA's menneskelige ressourcer

3.2.3.1. Resumé

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

EIOPA⁴⁷	2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
---------------------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	--------------

Midlertidigt ansatte (AD)			0,079	0,160	0,164	0,403
Midlertidigt ansatte (AST)					0,082	0,082
Kontraktansatte			0,035	0,072	0,073	0,180
Udstationerede nationale eksperter						

I ALT			0,114	0,232	0,319	0,665
--------------	--	--	--------------	--------------	--------------	--------------

Personalebehov (i årsværk):

EIOPA	2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
--------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	--------------

Midlertidigt ansatte (AD)			1	1	1	1
Midlertidigt ansatte (AST)					1	1
Kontraktansatte			1	1	1	1
Udstationerede nationale eksperter						

I ALT			2	2	3	3
--------------	--	--	----------	----------	----------	----------

⁴⁷ Samlede omkostninger for EU og de kompetente nationale myndigheder (herunder de kompetente nationale myndigheders andel af arbejdsgiverens pensionsbidrag)

i mio. EUR (tre decimaler)

ESMA	2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
------	------	------	------	------	------	-------

Midlertidigt ansatte (AD)			0,181	0,369	0,377	0,927
Midlertidigt ansatte (AST)						
Kontraktansatte			0,081	0,164	0,167	0,412
Udstationerede nationale eksperter						

I ALT⁴⁸			0,262	0,533	0,544	1,339
---------------------------	--	--	--------------	--------------	--------------	--------------

Personalebehov (i årsværk):

ESMA	2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
------	------	------	------	------	------	-------

Midlertidigt ansatte (AD)			2	2	2	2
Midlertidigt ansatte (AST)						
Kontraktansatte			4	4	4	4
Udstationerede nationale eksperter						

I ALT			6	6	6	6
--------------	--	--	----------	----------	----------	----------

---

⁴⁸ Samlede omkostninger for EU og de kompetente nationale myndigheder (herunder de kompetente nationale myndigheders andel af arbejdsgiverens pensionsbidrag)

3.2.3.2. Anslået behov for menneskelige ressourcer i det overordnede generaldirektorat

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i hele enheder (eller højst med en decimal)

		År n	År n+1	År n+2	År n+3	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)	
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)							
20 01 02 01 og 20 01 02 02 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)							
20 01 02 03 (i delegationerne)							
01 01 01 01 (indirekte forskning)							
10 01 05 01 (direkte forskning)							
• Eksternt personale (i årsværk) ⁴⁹							
20 02 01 (KA, UNE, V under den samlede bevillingsramme)							
20 02 03 (KA, LA, UNE, V og JMD i delegationerne)							
Budgetpo st(er) (angiv nærmere) ⁵⁰	— i hovedsædet ⁵¹						
	— i delegationerne						
01 01 01 02 (KA, UNE, V — indirekte forskning)							
10 01 05 02 (KA, UNE, V — direkte forskning)							
Andre budgetposter (skal angives)							
I ALT							

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til forvaltning af foranstaltningen, og/eller ved interne rokader i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det

⁴⁹ KA = kontraktansatte, LA = lokalt ansatte, UNE = udstationerede nationale eksperter, V = vikarer, JMD = juniormedarbejdere i delegationerne.

⁵⁰ Delofter for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

⁵¹ Primært for EU's samhørighedsfonde, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFAF).

ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	
Eksternt personale	

Beskrivelsen af, hvordan udgifterne til årsværkerne er beregnet, bør medtages i afsnit 3 i bilag V.

3.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

- Forslaget/initiativet er foreneligt med indeværende flerårige finansielle ramme.
- Forslaget/initiativet kræver omlægning af det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme

Gør rede for omlægningen med angivelse af de berørte budgetposter og de beløb, der er tale om.

Det vil være nødvendigt at omlægge budgetposterne for EIOPA <03 10 03> og ESMA <03 10 04> for at tage højde for de supplerende bevillinger, der er opført i afsnit 3.2.1.

- Forslaget/initiativet kræver, at fleksibilitetsinstrumentet anvendes, eller at den flerårige finansielle ramme revideres⁵².

Gør rede for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter og de beløb, der er tale om.

I/R

3.2.5. Bidrag fra tredjemand

- Forslaget/initiativet indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand.
- Forslaget/initiativet indeholder bestemmelser om samfinansiering, jf. følgende overslag:

i mio. EUR (tre decimaler)

	2023	2024	2025	2026	2027	I alt
Skøn over omkostninger, der dækkes af bidrag fra de kompetente nationale myndigheder			1,320	1,020	0,884	3,224
Samfinansierede bevillinger I ALT (inkl. arbejdsgivers pensionsbidrag)			1,320	1,020	0,884	3,224

—

⁵² Jf. artikel 12 og 13 i Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 2093/2020 af 17. december 2020 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027.

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

- Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne
- Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
  - for egne indtægter
  - for andre indtægter
  - Angiv, om indtægterne er formålsbestemte

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet:	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger ⁵³					Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)		
		År n	År n+1	År n+2	År n+3				
Artikel ...									

For diverse indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der påvirkes.

Det angives, hvilken metode, der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne.

---

⁵³ Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told og sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra der er trukket opkrævningsomkostninger på 20 %.

Bilag til finansieringsoversigten

Generelle antagelser:

- Lovgivningen træder i kraft i 2025.
- Udgifterne til ekstra personaleomkostninger (afsnit 1) er blevet beregnet ved hjælp af de gennemsnitlige omkostninger til personale gældende fra januar 2023 på 142 000 EUR pr. midlertidigt ansat og 62 000 EUR pr. kontraktansat (dvs. de samlede gennemsnitlige standardomkostninger pr. midlertidigt ansat og pr. kontraktansat efter fradrag af standardomkostningerne på 29 000 EUR til bygninger og IT-omkostninger i forbindelse med yderligere fuldtidsækvivalenter, kaldet "habillage").

De nuværende justeringskoefficienter, der finder anvendelse på EIOPA i Frankfurt (100,6) og ESMA i Paris (116,8), blev anvendt på disse standardomkostninger, som derefter blev indekseret med 2 % fra 2024 (som det er almindelig praksis ved programmering af Unionens budget på grundlag af, at inflationen i nogle år kan være lavere, og i andre højere).

- Udgifterne til ekstra infrastruktur- og driftsomkostninger (afsnit 2) er beregnet ved at anvende standardprisen for "habillage" på 29 000 EUR pr. årsværk, der gælder for arbejdsstyrkeundersøgelsen, der blev beregnet i 2023, plus et standardomkostningstillæg på 2 500 EUR pr. årsværk for andre administrative omkostninger, der ikke er omfattet af "habillage"-tildelingen (dvs. 31 500 EUR pr. årsværk). Hvad angår omkostningerne til personale i afsnit 1, er de 31 500 EUR pr. årsværk blevet indekseret til 2 % fra 2024.

Begrundelse for de ressourcer, der anmodes om (personale- og driftsomkostninger)

De ressourcer, der anmodes om, er nødvendige for EIOPA's og ESMA's udførelse af følgende opgaver:

1. Teknisk rådgivning fra ESMA og EIOPA om udvikling af en EU-skabelon vedrørende oplysninger om omkostninger i henhold til MiFID II og IDD
2. ESMA og EIOPA skal udarbejde retningslinjer for anvendelsen af "vigtige oplysninger" i markedsføringskommunikation i henhold til MiFID og IDD
3. Teknisk rådgivning fra ESMA og EIOPA om kriterierne for vurdering af "værdi for pengene", herunder metoden til sammenligninger (benchmarks) og indsamling af oplysninger om sådanne benchmarks (både for distributører og producenter)
4. Indsamling af data om omkostninger og resultater i forbindelse med detailinvesteringsprodukter (med henblik på udarbejdelse af benchmarks)
5. Udvikling og ajourføring, hvor det er nødvendigt, af indberetningsskabeloner
6. Give ESMA og EIOPA beføjelse til at pålægge selskaber systematisk at anvende risikoadvarsler
7. ESMA's (og EIOPA's) oprettelse og drift af samarbejdsplatforme
8. De kompetente nationale myndigheder vil skulle indberette konsoliderede data om grænseoverskridende aktiviteter til EIOPA. EIOPA vil få mandat til at udarbejde en begrænset, men indsigtfuld og harmoniseret rapportering om grænseoverskridende aktiviteter.

Disse vil være nye opgaver for EIOPA og ESMA. Både ESMA og EIOPA planlægger at omfordele de nuværende årsværk til nogle af opgaverne (henholdsvis 4 og 1,3 årsværk). Ressourcebehov svarende til de planlagte opgaver kan imidlertid ikke dækkes fuldt ud ved omfordeling af eksisterende personale eller allerede planlagte driftsudgifter. Det anslås, at begge ESA'er vil skulle påtage sig disse opgaver fra 2025.

På grund af den midlertidige karakter af opgave 1, 2, 3, 5, 6 og 8 forventedes der primært stillinger som kontraktansatte med henblik på deres udførelse.

Der er taget højde for visse effektivitetsgevinster som følge af gruppering af følgende opgaver:

- opgave 1, 2, 6
- opgave 3, 5, 8
- opgave 4, 7

som kan udføres af det samme personale enten samtidigt eller fortløbende.

Personale- og IT-budgetterne for opgave 4 (indsamling af data om omkostninger og resultater i forbindelse med detailinvesteringsprodukter) er betydeligt højere for ESMA, da ESMA forventes at udføre opgaven i større målestok (indsamle oplysninger om et større antal produkter).

Omkostningerne ved offentlige indkøb i forbindelse med forbrugertest er blevet anslået til 500 000 EUR for EIOPA og ESMA, og der er mulighed for synergier, hvis der gennemføres en fælles udbudsprocedure.

Anslåede omkostninger fra de kompetente nationale myndigheder til aktiviteter, der skal udføres af EIOPA

Mio. EUR

EIOPA			2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
Afsnit 1: Personaleudgifter	Forpligtelser	(1)			0,072	0,147	0,202	0,421
	Betalinger	(2)			0,072	0,147	0,202	0,421
Afsnit 2: Infrastruktur- og driftsudgifter	Forpligtelser	(1a)			0,019	0,039	0,050	0,108
	Betalinger	(2a)			0,019	0,039	0,050	0,108
Afsnit 3: Aktionsudgifter	Forpligtelser	(3a)			0,486	0,180	0,090	0,756
	Betalinger	(3b)			0,486	0,180	0,090	0,756
Bevillinger I ALT	Forpligtelser	=1+1a+3			0,577	0,366	0,342	1,285
	Betalinger	= 2+2a+3b			0,577	0,366	0,342	1,285

Anslåede omkostninger fra de kompetente nationale myndigheder til aktiviteter, der skal udføres af ESMA

Mio. EUR

ESMA			2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
Afsnit 1: Personaleudgifter	Forpligtelser	(1)			0,164	0,335	0,342	0,841
	Betalinger	(2)			0,164	0,335	0,342	0,841
Afsnit 2: Infrastruktur- og driftsudgifter	Forpligtelser	(1a)			0,039	0,079	0,080	0,198
	Betalinger	(2a)			0,039	0,079	0,080	0,198
Afsnit 3: Aktionsudgifter	Forpligtelser	(3a)			0,540	0,240	0,120	0,900
	Betalinger	(3b)			0,540	0,240	0,120	0,900
Bevillinger I ALT	Forpligtelser	=1+1a+3			0,743	0,654	0,542	1,939
	Betalinger	= 2+2a+3b			0,743	0,654	0,542	1,939

Anslåede omkostninger fra de kompetente nationale myndigheder til aktiviteter, der skal udføres af EIOPA og ESMA

Mio. EUR

EIOPA og ESMA			2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
Afsnit 1: Personaleudgifter	Forpligtelser	(1)			0,236	0,482	0,544	1,262
	Betalinger	(2)			0,236	0,482	0,544	1,262
Afsnit 2: Infrastruktur- og driftsudgifter	Forpligtelser	(1a)			0,058	0,118	0,130	0,306
	Betalinger	(2a)			0,058	0,118	0,130	0,306
Afsnit 3: Aktionsudgifter	Forpligtelser	(3a)			1,026	0,420	0,210	1,656
	Betalinger	(3b)			1,026	0,420	0,210	1,656
Bevillinger I ALT	Forpligtelser	=1+1a+3			1,320	1,020	0,884	3,224
	Betalinger	= 2+2a+3b			1,320	1,020	0,884	3,224

Anslåede samlede omkostninger (EU og de nationale kompetente myndigheder) til aktiviteter, der skal udføres af EIOPA

Mio. EUR

EIOPA			2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
Afsnit 1: Personaleudgifter	Forpligtelser	(1)			0,114	0,232	0,319	0,665
	Betalinger	(2)			0,114	0,232	0,319	0,665
Afsnit 2: Infrastruktur- og driftsudgifter	Forpligtelser	(1a)			0,032	0,065	0,083	0,180
	Betalinger	(2a)			0,032	0,065	0,083	0,180
Afsnit 3: Aktionsudgifter	Forpligtelser	(3a)			0,810	0,300	0,150	1,260
	Betalinger	(3b)			0,810	0,300	0,150	1,260
Bevillinger I ALT	Forpligtelser	=1+1a+3			0,956	0,597	0,552	2,105
	Betalinger	= 2+2a+3b			0,956	0,597	0,552	2,105

Anslåede samlede omkostninger (EU og de nationale kompetente myndigheder) til aktiviteter, der skal udføres af ESMA

Mio. EUR

ESMA			2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
Afsnit 1: Personaleudgifter	Forpligtelser	(1)			0,262	0,533	0,544	1,339
	Betalinger	(2)			0,262	0,533	0,544	1,339
Afsnit 2: Infrastruktur- og driftsudgifter	Forpligtelser	(1a)			0,065	0,131	0,133	0,329
	Betalinger	(2a)			0,065	0,131	0,133	0,329
Afsnit 3: Aktionsudgifter	Forpligtelser	(3a)			0,900	0,400	0,200	1,500
	Betalinger	(3b)			0,900	0,400	0,200	1,500
Bevillinger I ALT	Forpligtelser	=1+1a+3			1,227	1,064	0,877	3,168
	Betalinger	= 2+2a+3b			1,227	1,064	0,877	3,168

Anslåede samlede omkostninger (EU og de nationale kompetente myndigheder) til aktiviteter, der skal udføres af EIOPA og ESMA

Mio. EUR

EIOPA og ESMA			2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
Afsnit 1: Personaleudgifter	Forpligtelser	(1)			0,376	0,765	0,863	2,004
	Betalinger	(2)			0,376	0,765	0,863	2,004
Afsnit 2: Infrastruktur- og driftsudgifter	Forpligtelser	(1a)			0,097	0,196	0,216	0,509
	Betalinger	(2a)			0,097	0,196	0,216	0,509
Afsnit 3: Aktionsudgifter	Forpligtelser	(3a)			1,710	0,700	0,350	2,760
	Betalinger	(3b)			1,710	0,700	0,350	2,760
Bevillinger I ALT	Forpligtelser	= 2+2a+3b			2,183	1,661	1,429	5,273
	Betalinger	= 2+2a+3b			2,183	1,661	1,429	5,273